

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries
and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

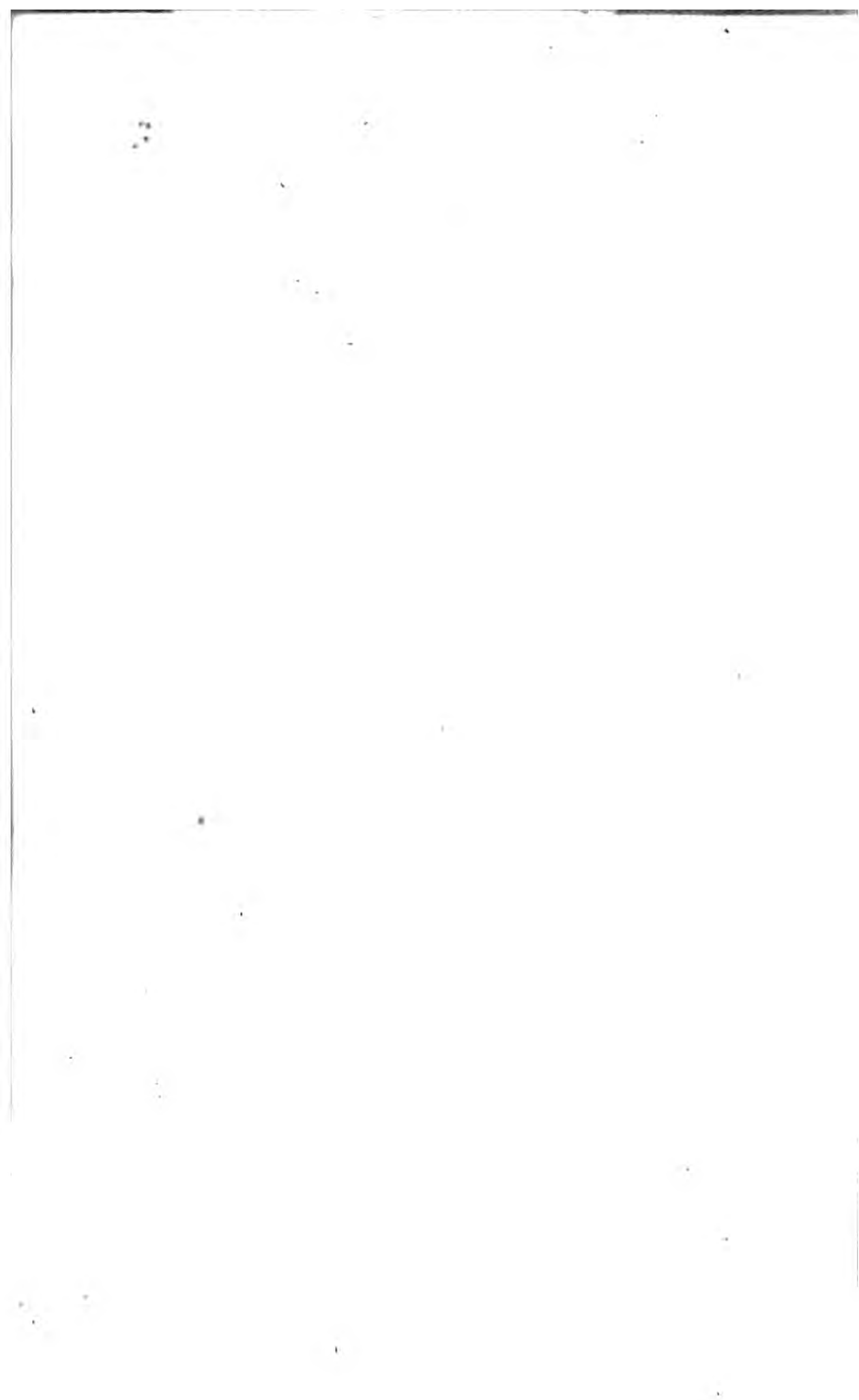
<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

29018 e. 5

ANDOCIDIS
ORATIONES

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Andocidis codices eosdem fere atque Antiphontis habemus, praeterquam quod Oxoniensis N ope in hoc oratore destituti sumus. Quos ut omnes ex uno exemplari derivatos esse e lacunis corruptelisque multis, quas omnes communes habent, certissimum est, ita nihil dubium quin antiquum illud exemplar in codice Crippsiano A satis fideliter expressum, in ceteris multimodis corruptum intueamur. Contulit autem I. Bekkerus praeter Crippsianum tres Andocidis libros: Laurentianum B, qui plerumque cum illo consentiens aliquanto tamen deterior est, Marcianum L et Vratislaviensem Z, quos cum et corruptissimos esse et eadem omnia plerumque exhibere videret, Marcianum post orationem primam missum fecit. Ambrosianum autem P et Burneianum M paucis locis Bekkerus inspexit, neque hercle ex codicis M integra collatione, quae apud Dobsonum exstat, quicquam magnopere lucrati sumus. Contra quod Crippsianum idem Dobsonus iterum excussit, id quidem non sine aliquo fructu factum est.*) Huius igitur libri lectiones e

*) Spicilegium nunc quoque relictum esse ipse nuper cum Londinii essem facile perspexi: multa enim in eo codice primo aliter atque nunc sunt extiterunt, quae magnam partem nemodum enotavit. Sed cum semper eadem manus neque altera ulla correxerit, pr. m. lectiones cod. A in hoc oratore non magni faciendae sunt.

Bekkeri Dobsonique (A^d) apparatu integras in hanc editionem transtuli; ceterorum codicum consensum nunquam neglexi; reliquam autem lectionum farraginem magnam partem abieci, codicis M raro rationem habui. Qua in re id tantum vereor, ne cui iusto plura retinuisse videar; sed in hanc partem peccare malui.

Editionem Andocidis principem Aldus Manutius confecit, libro usus deterioribus nostris simili, sed qui praeter corruptelas proprias plurimas interdum veriore etiam lectionem praeberet.*) Aldum secutus Henr. Stephanus suapte coniectura non pauca emendavit; Reiskius deinde (R.), quamvis nullis ne ille quidem librorum manuscriptorum adiumentis usus, et in orationibus ipsis menda quaedam sustulit et adnotationes aspersit bonae frugis plenissimas, ita ut eorum quae Bekkerus e codicibus nova introduxit permagnam partem coniectura ab illo iam inventa fuisse videamus. Postquam I. Bekkerus pro vulgata illa novam ex codicibus optimis recensionem proposuit, primum Dobsonus inter ceteros oratores Atticos Andocidem quoque edidit, quae editio quamvis sit propter copias lectionum adnotationumque Dobrei, Reiskii, aliorum virorum doctorum appositae utilissima, novi tamen et ex coniectura vel ipsius editoris vel alius cuiusquam nihil sane continet. Car. autem Schillerus (Schi.), qui post Sluiteri lectiones Andocideas

*) Exemplum praesto est or. 1, 123, ubi codices ἀποφρεύ-
ξαιμι, Aldus ἀποφθέγξομαι, quod illo loco sensu omnino
cassum est, vera lectio a Reiskio et Valckenaerio reperta
ἀποφρεύξομαι.

denuo editas orationes quoque ipsas typis mandandas curavit, et ipse in Bekkeri plerumque lectionibus acquievit, pauca mutavit. Turicenses vero editores Baiterus et Sauppius (Turr.) magnopere rem promoverunt, cum certatim locis corruptis medelas quaererent et reperirent: quae ab altero profecta alterius adsensum non tulerunt, ea in adnotationibus apposita magno ad emendandas orationes adiumento sunt.

Sed etiam qui non ediderint has orationes multi multa contulerunt. Nomino ex eis, quorum copiis iam Bekkerus usus est, Valckenaerium, Luza'cium, Sluiterum (Sl.), quorum plurimas coniecturas nunc in orationibus ipsis legimus. Quos secutus est non minore successu quem coniectorem felicissimum Sauppius praedicat Dobreus Britannus, et apud nos Ad. Emperius, cuius et ipsius scripta quaedam Turicensibus editoribus praesto fuerunt. Postea autem quamvis multi viri docti in Andocide operam collocarint, tamen haud aequè multum in emendandis orationibus profectum est. Meierus et Vaterus aliis nominibus bene de Andocide meruerunt, artem criticam in eo vix sequebantur. Klotzius autem (Kl.), qui Schillerianae editionis censor exstitit (J. J. 1835 XIII p. 372), id praesertim egit ut corruptissimam quamque lectionem enixo studio defenderet; raro ut recte et prospero successu tutaretur contigit. Bergkii in epistula ad Schillerum, quae huius editioni adiuncta legitur, locos quosdam paucos egregie sane tractavit explicavitque. Pauca sunt Cobeti, plura Hirschigii (Hi.; Philol. 1850 p. 318), sed ea nequaquam cum eis comparanda quae in Antiphonte postea

idem ille praestitit. Egregie autem Kirchhoffius aliquot primae orationis locos ex inscriptionibus et illustravit et emendavit (J. J. 1860 p. 238; Hermes I, p. 1). Reliquos quorum scriptis maiore minoreve cum fructu usus sum iam uno in conspectu proponam. Bake Schol. hypomn. I p. 222 et V, 242. — Fr. Franke (Fr.), Zeitschr. f. Alterth. 1843 p. 259. — H. Frohberger Recens. dissert. Köpkii, Philol. Anzeiger 1870 p. 327, et Coniect. in orat. Atticos, Philol. 1870 p. 630. — W. Helbig, J. J. 1862 p. 679. — L. Kayser, Recens. dissertat. Linderi (quae ipsa ad manum mihi non fuit) Rh. Mus. N. F. XVI, 72. — R. Köpke (Kö.), Emendationes Andocideae, Progr. Guben 1869. — J. Lipsius, J. J. 1870. — C. Scheibe, zur Erklärung des Beschlusses des Patrokleides, Zeitschr. f. Alterth. 1842 p. 201. — Praeterea grato animo profiteor A. Weidnerum collegam (W.) ad Andocidis quoque editionem benignam opem liberaliter tulisse.

Ipse autem quam normam in constituenda lectione secutus sim, breviter iam exponam. Coniecturis audacioribus abstinere vel ob eam causam satius visum est, quod hae orationes, praesertim si Crippsianum respicias, multo minus depravatae sunt quam aut Antiphontis aut Lysiae: id quod cernitur vel maxime in nominibus propriis, quae facillime corrumpabantur neque tamen insignem labem contraxerunt. Dialecti tamen seorsim ratio habenda est: quare cum Schillero *γίγνομαι* et *γίγνώσκω*, quamvis raro in libris tradita, ubique reduxī, neque toleravi in genuinis nominum in —ης exeuntium accusativos

quales sunt *Δημοσθένην* et *Διογένην*, quos recte idem Schillerus ab Andocidis certe aetate alienos iudicat. Sunt et alia non pauca quae eodem iure mutare possis, nisi quod libri in eis nulli adstipulantur: certe neque *Ἀλκμαϊονίδου* pro *Ἀλκμεωνίδου* (1, § 16) Atticum duco (cf. quae affert Sauppius ad Dem. 21, 144 et in epist. ad Baiterum de Alcibiade altero p. XIV) neque *συνεκέλειστο* (1, 48) pro *συνεκέκλητο* illius aetatis; at si ad severissimam normam eas res exigere velimus, ilico *σώξω* quoque et *θνήσκω* unice verae scripturae reducendae forent. *Θέλειν* est 1, 22 (ubi *μὴ ᾿θέλουτας* Turr.) et 4, 7. 37; *εἵνεκα* 1, 29. 86 (AB). 103 (A). 117; 2, 13. *Ξύμμαχος* et *ξυμφορά* saepe ZM praebent, *ἐς* uno loco 3, 3 AB: quae nemo adhuc recepit. ΣΣ pro TT optimi libri in genuinis orationibus nusquam praebent, in quarta mutavi *Μολοσίαν* § 41, quamquam haud ignarus huius orationis et in his et in aliis rebus causam separatam esse. Cuius auctor Isocrateo magis genere dicendi usus neque hiatum facile tolerans, si e sola forma loquendi aestimes, circa medium quartum saeculum fuisse videtur.

Scholia quaedam vel glossemata in verba Andocidis irrepsisse non est quod dubitemus; at cum numquam multum lectitatus hic scriptor fuerit, multa ea crebraque esse verisimile non videtur. Scripsit commentarium in Andocidis orationes, Suida teste, Valerius Theon, et argumenta duarum certe orationum nunc quoque manent. Perlustranti autem mihi quattuor has orationes haec occurrunt quae talem speciem prae se ferre videantur. 1, 133 *λεύ-*

κην, οὓς] λεύκην τὸ πόσους h. e. λ. τόπος οὓς
codd. omnes. 4, 2 ὧν εἷς] ὧν τῶν ἀγαθῶν εἷς
codd. omnes, e superioribus πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νο-
μίζω. — 1, 17 ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρα-
νόμων] γραφήν add. Ald., lacunam habent BLZM;
ergo non in Aldina demum id vocabulum additum
est. — 1, 142 τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν] add. αἵτιοι
Z et mg. M. — 3, 21 τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραπο-
δίξασθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν] καὶ δηοῦν post
ἀνδραποδ. add. ZM. — 3, 26 μάχεσθαι Λακεδαι-
μονίοις AB: μάχ. πρὸς Λακεδαιμονίους cett. — 2, 16
οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον] οὐκ ἔστιν ὅτι ἔργον A pr.,
οὐκέτι ἕτερον Ald., οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον ἔργον cett.
— 1, 30 ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ
παραιτούμενον σωθῆναι] ὑμῶν delendum videtur
aut transponendum certe. — 1, 59 τῶν δ' ἄλλων,
οἱ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν] post οἱ (οἱ
codd.) v. additur λοιποὶ, quod cum Dobr. delerunt
Turr. — 1, 61 εἰσηγήσατο μὲν ταύτην τὴν βουλήν]
γενέσθαι add. v. ante Bekkerum. — 1, 86 ἥ που
ἀγράφῃ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ γε χρή-
σασθαι] δεῖ γε χρ. deleri vult Hi.; γε χρήσ. mihi
quoque delenda videntur. — 1, 92 σκέψασθε τοίνυν
ὧ ἄνδρες καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κατηγοροὺς]
καὶ τοὺς νόμους deleri mal. Reiskius. — 2, 19 ἡ
βουλή deleri vult Valckenaerius. — Haec sane pauca
sunt, et ex eis ipsis quaedam minime certa; denique
intra vocabulorum explicationes vel sententiarum quae
mancae viderentur complendarum studium omnia con-
tinentur. Quare quamquam profecto etiam alia glosse-
mata insunt quae nos convincere nequeamus, parcus
tamen in secludendo fui neque Dobrei et Hirschigii

in eo exemplum sequi volui. Exstitit nuper qui sedulo in interpolationes inquireret Lipsius: qui ut exemplo utar 1, 16 in verbis *καὶ κομισθεὶς ἄδειαν εὐρόμενος ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας* ea quae sunt *ἄδειαν εὐρόμενος* eici vult, etenim eam rem iam supra verbis *ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς* indicatam esse. At ne potuit quidem senatus ei impunitatem decernere qui nondum adesset, sed promittere tantum, si redisset, fore ut decerneretur, et illud *ψήφισμα* nihil aliud continuisse videtur, nisi ut delegati quidam Megara proficiscerentur Teucrumque his promissis Athenas reducerent.

Ipse autem Lipsius id quidem confitetur, magna cautione opus esse, si quis in hoc oratore interpolationes indagare velit: etenim fuisse Andocidem ad verborum ambages natura propensiolem neque immerito a quibusdam veterum, Hermogene teste, nugatorem habitum esse. Hoc verissimum et omnibus qui artem criticam in hoc oratore faciant imprimis tenendum est. Plurima sunt quae sine detrimento orationis recidi possint, verba, sententiae, totae partes; sed non hercle ideo illa non genuina sunt. Alterum est quod Andocides levitatis concinnitatisque minime studiosus fuit. Quare et in illo loco qui omnium maxime coniecturis hominum doctorum vexatus est: *καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὥς πρότερον ἑτέρων ἀμαρτόντων κτέ.* (§ 29), ipse medelam corruptelae similem adhibui, nempe ut addito οἱ post *κατηγορῶν* concinnitatem sententiae prorsus tollerem. Denique id moneo, asyndetorum in narrationibus amantissimum esse Andocidem:

quam figuram ipse quoque aliquotiens codicum ope restitui.

Ceterum eas tantum coniecturas in adnotatione apposui, quae mihi satis verisimiles esse viderentur; in certioribus recipiendis non parcus fui. Auctor cuiusque sedulo indicatus, item editor qui primus receperit. Si quis autem cognoscere cupiat quales ante Bekkerum hae orationes lectae sint, Reiskium adeat; sive quot locos vel Reiskius vel Valckenaerius ceterique antiqui coniecturis suis nulladum codicum ope sanaverint, ipsorum adnotationes inspicio: neque enim omnia quae Aldus praeter codices peccavit indicare, neque totiens praeter Bekkerum editorem codicesque e quibus ille veram lectionem reduxit priores quoque qui eandem coniectura assecuti essent nominare huius editionis visum est.

Scr. Magdeburgimense Februario a. CIOIOCCCLXXI.

Fridericus Blass.

VITA ANDOCIDIS

E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ (τοῦ Ἀν- 1
δοκίδου) τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους
εἰρήνην Ἀθηναίοις, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναῖος ἢ
Θορεὺς, γένους εὐπατριδῶν, ὥς δ' Ἑλλάνικος καὶ
ἀπὸ Ἑρμοῦ· καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων
γένος. — διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύ- 2
κωνος σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων
διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα 3
αἰτίαθεις ἀσεβεῖν ὥς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περι-
κόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δῆμητρος ἀμαρτῶν μυστήρια,
[διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ κωμά- 4

Andocidis res enarravit Caecilius in libro de X oratoribus; Dionysius quoque attigisse videtur (cf. arg. or. III). Ipsi autem biographi veteres fontes praecipuos habuerunt Andocidis ipsius orationes (v. § 13) et Lysiae qui fertur sextam; Theodori Byzantii in Andocidem orationem exstitisse apud Suidam legimus, usurpatam a quoquam esse nescimus. Superest nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et Suidae brevissima et μετάφρασις quam Plutarcheae confecit Photius (cod. 261). — 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnken. West. coll. Andoc. 3, 6. — τῶν δῆμων AHP West.: τὸν δῆμον. — Κυδαθηναῖος Taylor. — Θορεὺς Taylor: Θουρεὺς. v. C. I. n. 213: Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναῖος, et Androt. ap. Schol. Aristid. III, 485 Dd.: Ἀνδοκίδης Κυδαθηναῖος. — Ἑλλάνικος] cf. Plut. Alcib. c. 21: Ἀ. ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεὺς ἀπογόνους ἀνήγαγεν, et Suid. s. v. Ἀνδ.: ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Inepta est explicatio sive auctoris sive interpolatoris qui Κηρύκων gentem admiscuit. — 2. E Thucyd. I, 51; sed hic avus est. — 4 et 5 e margine demum sententiae interiecta esse, id quod perspexit West., ex his arguitur, quod et ignorat ea Photius et ante κριθεῖς (6) vulgo adduntur verba προσαμαρτῶν μυστήρια, nata illa e Δῆμητρος ἀμαρτ. μυστ. (3). —

σαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ
 εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἡβουλήθη ὃν ἐξήτουν
 οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ
 πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτου
 5 γενέσθαι, ἣν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ
 Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰς-
 πεμψάντων... Λεοντίνους τε καὶ Αἰγεσταίους ἄν-
 δρας ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθη-
 ναίων, (οἱ) νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς
 6 περιέκοψαν, ὥς Κράτιππός φησι] κριθεὶς ἐπὶ τού-
 τοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας·
 σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς
 περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ
 7 πατέρα ἐμήνυσεν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας
 ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύ-
 σατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ
 λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα
 σφετερισμένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ
 8 διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας· (οὐκ) εὐδοκιμῶν
 δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτενομένοις ἐπέθετο

4. v. Lys. 6, 21, ubi similia, etsi non eadem prorsus, traduntur. — ἐξήτουν Duebnerus: ἐξήτουν. — 5. Male corrupta haec esse West. vidit; sed ἄνδρας ἰδίᾳ necessario cum Κορινθ. εἰςπ. iungendum est. num autem K. εἰςπ. ἄνδρας διὰ Λ. τε καὶ Αἰγ., μελλ. κτέ.? Rumorem hunc respiciunt Plut. Alcib. 18. Phot. s. v. Ἑρμοκοπίδαι, Philochorus ap. Schol. Arist. Lys. 1094. — 6. κριθεὶς A (West.): κριθεὶς δὲ P, κριθεὶς τε v. — εἰσενεγκάμενος e Photio R. West.: ἐνεγκάμενος. — v. Lys. 6, 23, ubi sane patris mentio non fit, et And. 1, 19. — 7. De Leogorae iudicio satis diversa narrat And. 1, 17; ineptit biographus ad patrem transferens quae de se ipse And. promittit 1, 136. — σφετερισμένους ci. R.: σφετερισμένους BTZ; σφετεριζομένους v. (νοσφισαμένους Phot.). — 8. οὐκ add. Duebner. West., quamquam et apud

ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπεξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτί- 9
δων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέσθη. 10
διαδράς δ' ἤκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πρᾶγματα. δεθεὶς δ' ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ ὀλιγαρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν τριάκοντα τὴν 11
ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἡλιδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον καὶ αὐτὸς ἤκεν εἰς τὴν πόλιν. — πεμ- 12
φθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. — δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς 13
λόγοις οἷς συγγέγραφε· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσὶν, οἱ δὲ καθόδου δεομένου. — σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδεί- 14
ξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ τῆς εἰρήνης. — καὶ ἤκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν 15

Photium omittitur. — cf. autem Lys. 6, 19. 26 et Andoc. 1, 145. 4 etc. — 9. De Aristidis filia in Lysiana oratione, quam sane mutilam habemus, nihil legitur. Reliqua quaeque § 10 leguntur exstant ap. Lys. 26 sq. — δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων Phot. — 11. vv. τῶν τριάκ. — παραλαβόντων ignorat Phot.; ἕως ante τῶν τρ. add. West. — Elide A. domicilium constituisse nusquam legimus (cf. autem Lys. § 6), neque bene haec conveniunt cum And. 1, 4. — 13. καθόδου B Xyl. West.: καθόλου. — 14. Orationem περὶ τῆς ἐνδ. ab illa quae est de myst. diversam habet Sauppius O. A. II p. 165; mihi secus videtur. de ἀπολογίᾳ πρὸς Φαίακα dixi Att. Bereds. p. 330; videtur non diversa fuisse a quarta nostra. — 15. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον mal. West. — Andocidem ol. 78, 1 natum esse computatum est e Thuc. 1, 51

- χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ· ἄρχει δ' αὐτῷ
 τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν οἷ, ἄρχων δ' Ἀθήνησι
 Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου
 16 ἔτεσί πον δέκα. — τούτου δ' ἐπώνυμός ἐστι καὶ
 Ἑρμῆς ὃ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν
 φυλῆς Αἰγυπτοῦ, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ
 17 πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. — καὶ αὐτὸς
 δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνι-
 ζομένη διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα
 ἐφ' ὑψηλοῦ ἄντικρυς τοῦ παρόντος Σειληνοῦ. —
 18 ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
 ἀφελὴς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

HERMOGENIS

IUDICIUM DE ANDOCIDIS ELOQUENTIA.

Ὁ δὲ Ἀνδοκίδης πολιτικὸς μὲν εἶναι προαιρεῖ-
 ται, οὐ μὲν πάνυ γε ἐπιτυγχάνει τούτου· ἀδιάρ-
 θρωτος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ ἀδιευκρίνη-
 τος καὶ τὰ πολλὰ ἐπισυνάπτει τε καὶ περιβάλλει
 ἀτάκτως διὰ τὸ ταῖς ἐπεμβολαῖς χωρὶς εὐκρινείας

(v. § 2); ita Lysia, quem ol. 80, 2 natum esse existimabant,
 maior fit annis novem. — δέκα West.: ἐκατόν libri (ἐννέα
 Meziriacus; ὀκτώ Taylor). — 16. Plut. Alcib. c. 21; Nic. 13
 (Aesch. 1, 125); cf. et And. 1, 62 et Harp. s. v. Ἀνδοκίδου
 Ἑρμῆς. — 17. ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρου vel ἱερῶν ci. Reisk. —
 Σειληνοῦ Salmas. West.: σελίνου. — 18. Iudicium hoc Cae-
 cilium auctorem habere videtur: cf. quae idem de Antiphonte
 exponit ap. Phot. cod. 259.

Hermogenis iudicium exstat π. ἰδεῶν B p. 416 Sp. Ul-
 timo loco Andocidis inter X oratores mentionem facit, atque
 omnino Graecis hic scriptor parum lectitatus, Romanis prope
 ignotus fuit. Cf. Herodis Attici dictum ap. Philostr. V. S. II,
 1, 14: Ἀνδοκίδου μὲν κρείττων εἰμί, et Quintilian. XII, 10,
 21: Quis erit hic Atticus? Sit Lysias — — Non
 igitur iam usque ad Coccum et Andocidem remit-
 temur.

χρησθαι, ὅθεν ἔδοξέ τισι φλύαρος καὶ ἄλλως ἀσαφῆς εἶναι. ἐπιμελείας δὲ αὐτῶ καὶ κόσμου πάνυ βραχὺ μέτεστι, γοργότητός τε ὡσαύτως, καὶ μέντοι καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὀλίγον ἔχει, τῆς δ' ἄλλης σχεδὸν οὐδ' ὅλως.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. *Περὶ τῶν μυστηρίων.* Andocides cum in causa Hermocopidarum indicium fecisset, primo impunitatem tulit, postea ex Isotimidis plebiscito capitis deminutione ita affectus est, ut et templis et foro ei interdiceretur. Quare urbem reliquit diuque vagatus post restitutum demum per Thrasybulum imperium populare Athenas rediit. Ubi cum publicae oblivionis lege fretus rursus omnia civium munera capesseret rebusque sacris interesset, triennio postquam rediit mysteriorum festos dies una cum ceteris initiatis agens a Cephisio Meleto Epichare per ἔνδειξιν apud regem sacrorum in ius vocatus est. Arguebant autem accusatores olim de mysteriorum profanatione et in se ipsum et in alios Andocidem indicem exstitisse: quare iudicium huic causae ex solis initiatis constitutum est. Reus et de mysteriis sese purgat et de ipsa Hermarum mutilatione nihil adversus se ipsum pronuntiavisse affirmat: quare plebiscitum illud, quo ei soli qui de se confessi essent continerentur, ad se nihil pertinere; idem autem tunc certe post restitutionem capite deminutorum Patroclidis plebiscito factam et post eas

leges quae populari imperio restituto latae sint prorsus sublatum esse. Habita videtur oratio exeunte anno ol. 95, 2 399 a. Chr. n.; cecidisse causa accusatores certum, quintam partem suffragiorum non tulisse satis verisimile est. *) Conferenda autem cum hac oratione falso Lysiae tributa κατ' Ἀνδοκίδου (Lys. or. VI), Meleto fortasse scripta, certe δευτερολογία quaeque a Cephisio principe accusatore habita esse nequeat.

Or. II περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου. Inter peregrinationem diuturnam bis Andocides Athenas adiit, primum Quadringentorum tempore, deinde aliquanto post eversum illorum imperium (circa a. 409), quo tempore hanc in populi contione orationem habuit. Cuius id est argumentum, ut commemoratis suis in rempublicam Atheniensium beneficiis a populo impetrare studeat, ut ἄδεια pridem sibi decreta restituatur et ἀτιμία qua postea affectus erat tollatur. Sed praevalente inimicorum auctoritate cum eam rem impetrare non potuisset, Andocides rursus peregre abire coactus est.

Or. III. Περί τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. Haec quoque oratio in contione coram populo habita est, Corinthiaci belli medio tempore. Suadet Andocides, ut pax cum Lacedaemoniis fiat eis condicionibus, de quibus ipsi, cum legatus de pace facienda ad Lacedaemonios missus esset, cum illis convenerat: nempe ut moenia, naves, Lemnum Imbrum Scyrumque Athenienses haberent, reliquae civitates omnes suis quaeque legibus uterentur liberaeque essent. Quas

*) Id sperare audet Andocides § 33: quod si non evenisset, vix in oratione nunc legeremus.

condiciones Boeoti quoque accipere parati erant, Lacedaemoniorumque legati aderant qui eas commendabant; adversabantur autem Corinthiorum qui tum id oppidum habebant et Argivi, qui utrique et ipsi legationes Athenas miserant. Bellum Atheniensibus magis placuit; itaque infecta re legati Spartani domum redierunt, pacis auctor Andocides, si biographo tradenti fides habenda, in exilium pulsus est. Habita oratio, ut plerisque videtur, auctumno anni 391 (coll. § 20); ex mea sententia aestate insequentis anni, paullo ante nobilem cladem illam quam Iphicrates Lacedaemoniis intulit; neque alia mihi causa Atheniensibus continuandi belli fuisse videtur quam illius pugnae nuntius.*) Ceterum genuinam non esse orationem et inter veteres Dionysii Halicarnassensis et multorum inter recentiores sententia fuit: quod iudicium mihi nequaquam probabile videtur.

Or. IV κατ' Ἀλκιβιάδου. Neque Andocidem haec oratio auctorem habet neque a quoquam usquam habita est, neque omnino haberi potuit. Agitur testarum suffragium, quo tum aut is qui verba facit, aut Alcibiades, aut Nicias in exilium pelli debebat. Orator igitur, postquam questus est iniquitate legum neque accusandi neque defendendi in hac causa facultatem dari, et sese a criminibus adversariorum defendit et Alcibiadem accusat idoneumque probat qui ex urbe eiciatur. Tempus ambiguum: etenim et Alcibiades nondum in Siciliam

*) Cf. Att. Beredsamk. p. 282 sq. cf. p. 663. Ne tum quidem integrum belli quinquennium peractum erat, et quod in Argivos orator dicit § 27, id nequaquam cum eis convenire videtur quae a. 391 gesta sunt.

profectus erat, quod factum a. 415, et Melos ab Atheniensibus integro ante anno capta erat (cf. § 22 sq.), ut nequeamus de tempore ante hiemem 415/4 cogitare. Auctor autem orationis, quisquis fuit, ne voluit quidem Andocidis personam induere: in Phaeacem omnia conveniunt, et id tantum errarunt qui hoc exposuerunt Taylorus et Vaterus, quod re vera Phaeacis monumentum ingenii hoc nos possidere arbitrati sunt. Est quod mireris criticos veteres, quantum nos compertum habemus, de origine orationis non dubitasse.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὧ ἄνδρες καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστ' ἐμὲ κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεν ἐῖς τὴν πόλιν ταυτηνί, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες δεήσομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν τε ῥάδια χαρίζεσθαι καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον μὲν ἐνθυμηθῆναι ὅτι νῦν ἐγὼ ἤκω οὐ- 2 δεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, οὔτ' ἐγγυητὰς καταστήσας οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθεῖς, πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν, γνώσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με

Π. Τ. ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ] ita veteres quoque, nisi quod Harp. s. v. ζητητής laudat Ἀ. ἐν τῷ π. τῆς ἐνδείξεως; cf. Vit. § 14.

1. Per totum prooemium latius dispositis litteris ea distinxī, quae ex aliena prooemiorum aliqua collectione Andocides mutuatus est; quod eum fecisse ex eo arguitur, quod eadem ap. Lys. 19, 2 sqq. recurrunt. cf. etiam Clem. Alex. Strom. VI. p. 748. — τὴν μ. παρ. ὧ ἄνδρες δικασταὶ Clem. l. c. — ὥστ' ἐμὲ AB Bk.: ὥστε με. haec autem v. usque ad ταυτηνί pro suo consilio om. Clem. — τι] τοι A corr. — ἐπίστασθε] εἴσεσθε Clem., qui hucusque locum affert.

2. καὶ ante πρῶτον abesse mal. Bait. —

ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα,
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον σώσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς
 νόμους τοὺς ὑμετέρους καὶ τοὺς ὅρκους οὓς ὑμεῖς
 3 ὁμόσαντες μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἄν,
 ὧ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθε-
 λοντῶν εἰς τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἥνπερ
 αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔχουσιν. ὅπόσοι μὲν γὰρ μὴ ἡθέ-
 λησαν ὑπομεῖναι καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰ-
 κότως ἄν τοι καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γιννώ-
 σκοιτε οἷά περ καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν·
 ὅπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν,
 δίκαιοί ἐστε καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν
 τὴν γνώμην οἷαν περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον,
 4 καὶ μὴ προκαταγινώσκειν ἀδικεῖν. αὐτίκα ἐγὼ πολ-
 λῶν μοι ἀπαγγελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὥς
 ἄρα ἐγὼ οὕτ' ἂν ὑπομείναιμι οἰχήσομαί τε φεύγων,
 — „τί γὰρ ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα
 τοσοῦτον ὑπομείνειεν, ὃ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι ἐν-
 τεῦθεν ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεῦ-
 σαντι εἰς Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῇ πολλὴ καὶ
 ἀγαθὴ διδομένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα
 βουλήσεται περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐαυτοῦ κινδυ-
 νεῦσαι; εἰς τί ἀποβλέψας; οὐχ ὅρᾳ τὴν πόλιν ἡμῶν
 5 ὥς διάκειται;“ ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν

ὑμετέρους AZM Turr.: ἡμετέρους. cf. 100. 105.

3. ἐθελόντων et mox ἥπερ ABLZM. — ἄν τοι] αὐτοὶ LZ, τοι AB Kl. Turr., ἄν v. — γινώσκειτε ZAld.: γινώσκητε A pr. et B, γινώσκηται L, γινώσκετε A^d corr. Kl. Turr. — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ὧ Valck. Bk.: ὑπομείνει ἐν ὧ AB, ὑπομείνοι ἐν ὧ v. — ἔστι δὲ... A, unde καὶ add. W. — γῇ cum Valck. et R. Bk.: ἡ AB, ἡ LZ. — δωρεᾶ A. δωρεᾶ Kl.; δωρεᾶν ci. R., διδ. δωρεᾶ καὶ Wyttenbach., δεδομ. ἐν δωρεᾶ ὑπ. Köpke, διδ. καὶ del. S.

τούτοις γνώμην ἔχω. ἄλλοθί τε γὰρ ὢν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην· τῆς δὲ πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἱ ἴσως πάνυ [μοι] δοκοῦσιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἅπερ γινώσκων ἐπέτρεψα διαγνῶναι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμαντοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὖ- 6 νοιαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγοροῖς, εἰδότας ὅτι καὶ ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὖ νοιαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐνθυμη- 7 τέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες | παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν² ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων· οἱ δὲ αὖ, μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ (καὶ) ἀδί-

5. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl., quae concinniora, sed ob id ipsum in Andoc. minus probabilia sunt). — γινώσκω B et pr. L et corr., ut videtur, A.

6. vv. εὖ νοιαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe non auctor prooemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξηλέγχθησαν AB. — καὶ ante ἀδίως addidi ex Lysia § 4. — ψευδομαρτυριῶν om. Lys. — ἔτι om. LZM Lys. (Hi.). — γεγένηται Lys. et cum Dobr. Schi. Turr.: γεγένηται. —

κως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν ψευδομαρτυριῶν, ἥνίκ' οὐδὲν ἦν ἔτι πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηται, εἰκὸς ὑμᾶς ἔστι μήπω τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ δεινὰ κατηγόρηται ἢ μὴ, οἷόν τε γινῶναι ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον εἰδέναι πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογουμένου.

- 8 Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε, ὧ ἄνδρες, πόθεν χρὴ ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας, πρότερον ἐκ τῶν τελευταίων λόγων, ὥς παρὰ νόμῳ με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἰσοτιμίδου, ὥς ἄκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ὀρκῶν τῶν γεγενημένων, εἴτε καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὃ δέ με ποιεῖ μάλιστα ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίξεσθε, ἀλλ' ἕκαστός τι ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιτο ἂν με πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν ἀδύνατον. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα καὶ παραλιπεῖν μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθητε τὰ πραχθέντα, θαδίως
9 γνῶσεσθ' ἅ μου κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν οὖν δίκαια γιννώσκειν ὑμᾶς ἡγοῦμαι καὶ αὐτοὺς

ἡγεῖσθαι] πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἰπώμεν add. Lys., qui om. quae sequuntur usque ad finem paragraphi.

8. λόγων om. LZ Dobr. — ἕκαστός τι ABL Bk.: ἕκ. τις. — παραλιπεῖν A^d.

9. ὑμᾶς A^d ZM Turr.: ἡμᾶς. — καὶ αὐτοὺς Emp. Turr.: καὶ λόγους (καὶ μὴ λόγ. Schi.). Sed ante οἷσπερ aliqua intercidisse puto, quibus iurisiurandi mentio continebatur. —

παρασκευάσθαι, οἷσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέμεινα, ὁρῶν ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις καὶ ἐν τοῖς δημοσίῳις περὶ πλείστου τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κατὰ τοὺς ὅρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνον τὴν πόλιν, ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων ταῦτα οὕτως ἔχειν· τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι, καὶ μήτ' ἐμοὶ ἀντιδίκους καταστῆναι μήτε ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα μήτε ῥήματα θηρεύειν, ἀκροασαμένους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας τότε ἥδη ψηφίζεσθαι τοῦτο ὅτι ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομίζητε εἶναι. ὥσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὧ 10 ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν, πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὅθεν περ ἡ ἔνδειξις ἐγένετο, διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην, περὶ τῶν μυστηρίων ὥς οὗτ' ἐμοὶ ἡσέβηται οὐδὲν οὔτε μεμήνυται οὐθ' ὡμολόγηται, οὐδ' οἶδα τοὺς μηνύσαντας ὑμῖν περὶ αὐτῶν οὗτ' εἰ ψευδῇ οὗτ' εἰ ἀληθῇ ἐμήνυσαν· ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω.

Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς 11 Σικελίαν, Νικίᾳ καὶ Λαμάχῳ καὶ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τριήρης ἡ στρατηγὶς ἥδη ἐξώρμει ἡ Λαμάχου· ἀναστάς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὧ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε καὶ παρασκευὴν το-

παρασκευάσθαι BL, παρασκευάσασθαι Z. — ἔχειν AB Bk.: ἔχει. — τάδε δὲ ὑμῶν κτέ.] cf. Lys. § 11. — μήτε ὑπονοεῖν τ. λ. μήτε ῥήματα θηρεύειν] cf. Antiph. 6, 18: καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα. — τοῦτο ὅτι A M: τοῦθ' ὅτι.

10. τόνδε] τοῦδε Z, δὲ AB. — οὐδὲ μεμήν. οὐδ' ὡμολόγ. Bk. Schi. Turr. cf. 29; 71. — οὐδ' οἶδα scripsi: οὗτ' οἶδα. cf. 29.

11. λα.μάχῳ et λα.μάχου A^d. —

σαύτην, καὶ κίνδυνον ἀρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιοῦντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρων, καὶ ἐὰν ψηφίσῃσθε ἄδειαν (ὧ ἂν) ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἐνθάδε ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν ἀμύητος ὢν ἐρεῖ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε

12 ἐμοὶ ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ, ἐὰν μὴ τάληθῇ λέγω.“ ἂν-τιλέγοντος δὲ Ἀλκιβιάδου πολλὰ καὶ ἐξάρνου ὄντος ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμυήτους μεταστήσασθαι, αὐτοὺς δ' ἰέναι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε. καὶ ὦχοντο, καὶ ἤγαγον θεράποντα Πολεμάρχου· Ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γίγνοιτο μυστήρια· Ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ Νικιάδην καὶ Μέλητον, τούτους μὲν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ποιοῦντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὄραν τὰ γιγνόμενα καὶ ἄλλους, παρεῖναι δὲ καὶ δούλους, ἐαυτόν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ Ἰκέσιον τὸν αὐλητὴν καὶ

13 τὸν Μελήτου δοῦλον. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμή-
 3 νυσε, καὶ ἀπέγραψε τούτους· ὢν Πολύστρατος | μὲν συνελήφθη καὶ ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὦχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε. Καί μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

ONOMATA. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν. Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλητον, Ἀρχεβιάδην, Ἀρχιππον,

ἀρεῖσθαι Bk.: ἀίρεῖσθαι. fort. autem adiectivum ad κίνδ. appositum interciderit. — ὧ ἂν addidi: ὡς add. Bk., qui adicit: „praestat fort. ὧ“. — ἐνθάδε ἐνὸς τῶν scripsi: ἐνὸς τῶν ἐνθάδε.

12. δὲ καὶ Ἀλκ. Z. — Πολεμάρχου cum R. Bk.: Ἀλκιβιάδου πολέμαρχον. Illud tamen huic coniecturae obstat, quod Polemarchi nomen inter cetera § 13 non occurrit. itaque Ἀρχεβιάδου πρὸς τὸν πολ. ci. Helbig. num Πολυστράτον, qui homo solus comprehensus et supplicio affectus est? — μέλητον A (Bk.): μέλιτον. ita semper A, plerumque etiam BL hoc nomen scriptum exhibent. — καὶ ante Ἰκέσιον del. Valck.

Διογένη, Πολύστρατον, Ἀριστομένη, Οἰωνίαν, Παναίτιον.

Πρώτη μὲν ὧ ἄνδρες μήνυσις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ 14
Ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν. Καί μοι
κάλει Διόγνητον.

Ἦσθα ζητητής, ὧ Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγ-
γειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδου; Ἦν. Οἶσθα οὖν
μηνύσαντα Ἀνδρομάχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος
γινόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα οὖν τῶν ἀνδρῶν ἐστι
ταῦτα, καθ' ὧν ἐκεῖνος ἐμήνυσεν; Ἔστι ταῦτα.

Δευτέρᾳ τοίνυν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν 15
ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ὥχeto Μέγαράδε ὑπεξελθὼν,
ἐκεῖθεν δὲ ἐπαγγέλλεται τῇ βουλῇ, εἰ οἱ ἄδειαν
δοῖεν, μηνύσειν περὶ (τε) τῶν μυστηρίων, συνερ-
γὸς ὧν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἐαυ-
τοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἦδει.
ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ,
ὥχοντο ἐπ' αὐτὸν Μέγαράδε· καὶ κομισθεῖς, ἄδειαν
εὐρόμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἐαυτοῦ. καὶ οὗτοι
κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν ὥχοντο φεύγοντες. Καί
μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

ONOMATA. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε· Φαῖδρον, Γνι-
φωνίδην, Ἰσόνομον, Ἠφαιστόδωρον, Κηφισόδωρον, ἐαυ-

13. Διογένη Schi.: Διογένην. cf. infra Ἀριστομένη (ita codd., Ἀριστομένην Ald.). — Οἰωνίαν restituendum erat e titulo poetarum recens reperto (v. Kirchhoff. J. J. 1860 p. 238): Ἰωνίαν. Praeter alia nomina (v. ad § 16. 35) haec ibi exstant: ΟΙΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΟΙΩΝΙΟΥ et ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ.

14. τῇ Πουλ. A Bk.: τοῦ Πουλ.

15. ἐπαγγέλλεται AB Bk.: ἐπαγγέλλετο L, ἐπαγγέλετο ZM, ἐπηγγέλλετο v. — τε post περὶ addidi coll. § 34 (μην. καὶ π. τ. μυστ., σ. ὧν, τοὺς ἄλλ. Lipsius). — εὐρόμενος AB Bk.: εὐράμενος. — αὐτῶν post ὀνόμ. et δὲ post μέμνησθε om. Z. —

ONOMATA in mg. add. A^d. —

τόν, Διόγνητον, Σμινδυρίδην, Φιλοκράτη, Ἀντιφῶντα, Τίσαρχον, Παντακλέα.

Μέμνησθε δέ, ὧ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται ἅπαντα.

16 Τρίτη μῆνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ Ἀλκμαιονίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος, — Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ — αὕτη ἐμήνυσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην καὶ Ἀξίοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει.

17 Ἔτι μῆνυσις ἐγένετο μία. Λυδὸς ὁ Φερεκλέους τοῦ Θημακέως ἐμήνυσεν μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότη τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θημακῷ· καὶ ἀπογράφει τοὺς τε ἄλλους, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεύδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον. Σπεύσιππος δὲ βουλεύων παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ δικαστηρίῳ. κἄπειτα ὁ πατὴρ καταστήσας ἐγγνητὰς ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων, καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσούτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας καὶ δεόμενος μεῖναι τὸν πατέρα ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἴτα
18 δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. Καί μοι κάλει Καλλίαν

φιλοκράτη Schi.: φιλοκράτην. — προσωμολόγηται cum mg. Ald. et R. Turr.

16. Ἀλκμαιονίδου ZM. malim Ἀλκμεωνίδου. — τὸ Ὀλυμπιεῖον ci. R. S.: τὸ Ὀλύμπιον A Bk., τὸν Ὀλύμπιον v. — ἀδείμαντον ABLZ. — cf. titulum supra commemoratum (v. ad § 13): ΑΞΙΟΧΟΤ ΤΟΤ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΤ ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΟΤ — ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΤ ΤΟΤ ΛΕΤΚΟΛΟΦΙΔΟΤ. — ἔφυγον scripsi coll. §§ 26. 35. 50. 67. 68: ἔφενγον.

17. Θημακέως] μαθηκέως BLZ. cf. Harp. s. v. — βουλεύων] βασιλεύων Sl. Bk. Schi., cui coniecturae recte adversatur Bgk. ep. ad Schill. p. 113 (Turr.). — γραφὴν post παρὰν. add. Ald., om. codd. (in lacuna BLZM).

καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλέξιπ-
πον· οὗτοι γάρ εἰσιν Ἀκουμενοῦ καὶ Αὐτοκράτορος
συγγενεῖς, οἳ ἔφευγον ἐπὶ τῇ Λυδοῦ μηνύσει· τοῦ
μὲν ἀδελφιδοῦς ἐστὶν Αὐτοκράτωρ, τοῦ δὲ θεῖος
Ἀκουμενός· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα
ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα δι' ὄντινα ἔφευγον.
Βλέπετε εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε εἰ ἀληθῆ λέγω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν γενόμενα ἠκούσατε, ὧ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν 19
οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι
ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὕτω γὰρ καὶ δί-
καιον ἀπολογεῖσθαι, ἀναμιμνήσκοντα τοὺς τῶν κατη-
γόρων λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γὰρ ὡς ἐγὼ μηνύ-
σαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμί τε τὸν πα-
τέρα τὸν ἐμαυτοῦ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτῆς
κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ, λόγον οἶμαι πάντων
δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ
ἀπογράψας αὐτὸν Λυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους, ὁ δὲ
πείσας ὑπομεῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα ἐγὼ,
πολλὰ ἱκετεύσας καὶ λαμβανόμενος τῶν γονάτων.
καίτοι τί ἐβουλόμην, εἰ ἐμήνυσσα μὲν κατὰ τοῦ πα- 20
τρός, ὡς οὗτοί φασιν, ἱκέτευον δὲ τὸν | πατέρα 4
μείναντά τι παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ; καὶ ὁ πατήρ ἐπεείσθη

18. ἀκουμένον et ἀκούμενος codd. — οἳ ἔφευγον] num οἳ
ἔφυγον? cf. ad § 16. neque alia res infra δι' ὄντινα ἔφευ-
γον. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A^d, sed in lacuna punctum ru-
brum habet.

19. γενόμενα Sl. Bk.: γινόμενα. — ἡμῖν A^d. — οὕτω
cum R. Bk. Turr.: οὐ, quod cum Foertschio retinet Schi.,
interrogationis signo post ἐξελ. posito. — ἀναμιμνήσκοντα
Luzac. Turr.: ἀναμιμνήσκοντας, quod cum Foertsch. retinet
Schi. — λαμβανόμενος A Bk. (ci. R.): καταλαμβ.

ἀγῶνα τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῖν μεγίστοι-
 σιν κακοῖν οὐκ ἦν αὐτῷ ἁμαρτεῖν; ἢ γὰρ ἐμοῦ
 δόξαντος τὰ ὄντα μηνῦσαι κατ' ἐκείνου ὑπ' ἐμοῦ
 ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σωθέντι ἐμὲ ἀποκτεῖναι. ὁ γὰρ
 νόμος οὕτως εἶχεν· εἰ μὲν τᾶληθῇ μηνύσειέ τις,
 εἶναι τὴν ἄδειαν, εἰ δὲ τὰ ψευδῇ, τεθνάναι. καὶ μὲν
 δὴ τοῦτό γε ἐπίστασθε πάντες, ὅτι ἐσώθην καὶ ἐγὼ
 καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἷόν τε δ' οὐκ ἦν, εἴπερ ἐγὼ
 μηνυτῆς ἐγενόμην περὶ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἢ
 21 ἐκεῖνον ἔδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ
 πατήρ ἐβούλετο ὑπομένειν, τοὺς φίλους ἂν οἴεσθε ἢ
 ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν ἢ ἐγγυήσασθαι, ἀλλ' οὐκ ἂν
 παραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι ὅπου [ἂν] ἔμελλεν
 22 αὐτὸς σωθήσεσθαι ἐμέ τε οὐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ γὰρ
 καὶ ὅτε Σπεύσιππον ἐδίωκεν ὁ πατήρ τῶν παρ' αὐ-
 τῶν, αὐτὰ ταῦτα ἔλεγεν, ὥς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς
 Θημακὸν ὥς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσαι τὰ ἀν-
 δράποδα, καὶ μὴ τοὺς μὲν παραδιδόντας μὴ ἐθέλειν
 ἐλέγχειν, τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν. ταῦτα δὲ
 λέγοντος τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὥς ἅπαντες ἴστε, τί
 ὑπελείπετο τῷ Σπενσίππῳ λέγειν, εἰ ἀληθῇ οἶδε λέ-
 γουσιν, ἀλλ' ἢ „ὦ Λεωγόρα, τί βούλει περὶ θερα-
 πόντων λέγειν; οὐχ ὁ υἱὸς οὐτοσὶ μεμήνηκε κατὰ
 σοῦ, καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ
 τὸν πατέρα, ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια.“ ταυτὶ ἔλεγεν
 ἂν ὁ Σπενσίππος, ὧ ἄνδρες, ἢ οὐ; ἐγὼ μὲν οἶμαι.

20. δυεῖν A pr. — ἁμαρτεῖν] „nonne addendum θατέρου?“ Bk. cf. autem Schi. ad Sl. et Turr. — τὰ ψευδῇ] τὰ a corr. habere videtur A.

21. ἂν post ὅπου del. Dobr. Bait. — nonne αὐτός τε?

22. τῶν ante παρ' αν. del. Valck. — ἔλθῃ A et pr. L. —
 'θέλοντας Bait. Turr. — Λεωγόρα Bk. (et A^d): λεώγ⁹. A
 sec. Bk.; λέω ante lac. B, lac. solam habent LZM, ἄνθρωπε
 v. — μεμύνηκε A^d.

εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ 23
 ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μήνυσις τις ἐμὴ ἐστὶν ἢ ἀπογραφὴ,
 μὴ ὅτι ἐμὴ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλου τινὸς
 κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐνταῦθα ἀνα-
 βάς. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον
 οὐδένας πώποτ' ἐγὼ εἰπόντας οἶδα, οἱ τοῦτο μόνον
 ἡγήσαντο δεῖν, τολμῆσαι κατηγορεῖσθαι· εἰ δ' ἐλεγχθή-
 σονται ψευδόμενοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέλησεν. ὥσπερ 24
 οὖν, εἰ ἀληθὴ ἦν ταῦτα ἃ μου κατηγορήσαν, ἐμοὶ
 ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἡξιοῦτε δίκην τὴν μεγίστην ἐπιτι-
 θέναι, οὕτως ἀξιῶ ὑμᾶς, γινώσκοντας ὅτι ψεύδονται,
 πονηροὺς τε αὐτοὺς νομίζειν, χρῆσθαι τε τεκμηρίῳ
 ὅτι εἰ τὰ δεινότερα τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς
 ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἢ που τάχα πολλῷ φανλό-
 τερα ῥαδίως ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς.

Αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὗται 25
 ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφευγον καθ' ἑκάστην μή-
 νυσιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ
 μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ
 πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, ὧς ἄνδρες, τάδε ποιήσω.
 τῶν γὰρ φευγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις οἱ μὲν τινες
 ἀπέθανον φεύγοντες, οἱ δ' ἤκουσι καὶ εἰσιν ἐνθάδε
 καὶ πάρεισιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ 26
 ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐλέγξαι ὅτι

23. ἐμὴ] ὡς ἐμὴ Ald. — ἢ] ἢ ABLZ. — ἀνοσιώτερον καὶ
 ἀπιστότερον cum R. Bk.: ἀνοσιώτατον καὶ ἀπιστότατον.
 — οὐδένας cum R. Bk.: οὐδένα. — εἰπόντα dedisse vid.
 pr. A^d.

24. μου Dobr. Turr.: με. — τάχα scripsi (cf. 2, 2): τάχα
 B et corr. fort. A („lit. γ fort. corr.“ Dobs.); ἄλλα v.
 (τά γε Bk.; τά γ' ἄλλα Dobr. Turr.).

25. φευγόντων] num φυγόντων? cf. ad § 16. — ἐπὶ τοῖς
 ci. R. coll. § 35 (Bk.): ἐν τοῖς.

26. ἐλέγξαι pr. A Turr.: ἐξελέγξαι. —

ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμήνυσα κατ' αὐτοῦ, ἢ οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας ἃς ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ ἐάν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύδομαι, χρήσασθέ μοι ὅ τι βούλεσθε. καὶ σιωπῶ, καὶ παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται.

- 27 Φέρε δὴ, ὦ ἄνδρες, μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων, ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλια δραχμαί, κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου μύρια, περὶ δὲ τούτων ἡμφισβήτουν οὗτοί τε οἱ μηνύσαντες καὶ Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγγεῖλαι, καὶ Ἀνδρο-
28 κλῆς ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμνημένους, ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσεν, διαδικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτον μὲν Ἀνδρομάχῳ, δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Παναθηναίων τῷ ἀγῶνι Ἀνδρόμαχος μὲν μυρίας δραχμάς, Τεῦκρος δὲ χιλίας. Καί μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 29 | Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων, ὦ ἄνδρες, ὧν εἵνεκα
5 ἢ ἔνδειξις ἐγένετο καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικται μοι ὥς οὔτε ἡσέβηκα οὔτε μεμήνυκα περὶ οὐδενὸς οὔτε ὠμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἁμάρτημα περὶ τῷ θεῷ οὔτε μεῖζον οὔτ' ἔλαττον οὐδὲ ἔν. ὅπερ ἐμοὶ περὶ πλείστου

κατ' αὐτοῦ] κατὰ του Sl. — post hanc § addendum dicit S. ΔΙΑΝΑΠΑΤΣΙΣ vel simile quid.

27. κατὰ μὲν τὸ Κλ. ψ.?

28. μνήσεις A^d pr., μυνήσεις A^d corr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in mg. add. A^d. it. 46.

29. μεμύηκα A^d pr., μεμύνηκα A^d corr. — οὐδὲ ἔν] οὐδέν A. —

ἐστὶν ὑμᾶς πεῖσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν, (οἷ)
 ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικώδη ἄνωρθίαζον, καὶ λόγους
 εἶπον ὥς πρότερον ἐτέρων ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβη-
 σάντων περὶ τὸ θεῷ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ
 ἐτιμωρήθη — τούτων οὖν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ἔρ- 30
 γων τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων (ταῦτα)
 κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτό φημι δεῖν ἐκείνους μὲν
 ἀπολέσθαι, ὅτι ἠσέβησαν, ἐμὲ δὲ σώζεσθαι, ὅτι οὐδὲν
 ἡμάρτηκα. ἢ δεινὸν γ' ἂν εἴη, εἰ ἐμοὶ ὀργίζοισθε
 ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν
 εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται,
 κρείττω τῆς ἀληθείας ἡγήσεσθε. δηλονότι γὰρ τοῖς
 μὲν ἡμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα οὐκ ἔστιν
 ἀπολογία ὥς οὐκ ἐποίησαν· ἢ γὰρ βάσανος δεινὴ
 παρὰ τοῖς εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγχος ἡδιστος, ἐν οἷς
 [ὑμῶν] οὐδὲν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον
 σωθῆναι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ, ἀλλ' ἐλέγχοντα τοὺς
 τῶν κατηγορῶν λόγους καὶ ὑμᾶς ἀναμιμνήσκοντα
 τὰ γεγενημένα, οἷ τινες ὄρκους μεγάλους ὁμόσαντες 31
 οἴσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ, καὶ ἀρασάμενοι τὰς
 μεγίστας ἀρὰς ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ παισὶ τοῖς ὑμετέ-
 ροις αὐτῶν, ἢ μὴν ψηφιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια,
 πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ ἐωράκατε τοῖν θεοῖν

καὶ γὰρ οἱ λόγοι κτέ.] si addas οἷ, nihil in his cum Ando-
 cide non convenire videtur, neque cuiquam eorum qui praeterea
 mutare tentarunt conatus prospere cessit. — ἀνωρθίαζον] cf.
 Harp.: ἀνωρθ. ἀντὶ τοῦ ὀρθίου βοῶντες ἔλεγον Ἀνδοκίδης, et
 Suid. et B. A. I p. 412. Eurip. Andr. 1148 et Aesch. Ch. 271 con-
 fert Kö.

30. ἡγήσασθε cum R. Bk. (vulg. ret. Schi. Turr.). — ὑμῶν
 hoc loco molestum est neque omnino desideratur. — τῇ τοιαύτῃ
 pr. A W.: τοιαύτῃ. — ἀναμιμνήσκοντα ci. R. Bait.: ἀναμιμ-
 νήσκω.

31. παισὶ A et corr. B (Bk): παῶσι. — ἢ (ἢ) μὴν ψηφιεῖ-
 σθαι AB (ἢ μὴν . . . ψηφιεῖσθαι A^d) Turr. Kl. Schi.: εἰ μὴ
 ψηφιεῖσθε.

τὰ ἱερά, ἵνα τιμωρήσητε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας,
 32 σώζητε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίζατε τοίνυν
 ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι τοὺς μηδὲν ἡδίκηκότας
 ἀσεβεῖν καταγνῶναι ἢ τοὺς ἡσεβηκότας μὴ τιμω-
 ρεῖσθαι. ὥστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγόρων
 πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκῆπτω, ὑπὲρ τε τῶν ἱερῶν ἃ
 εἴδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οἱ τῆς ἐορτῆς ἔνεκεν
 ἔρχονται δεῦρο· εἰ μὲν τι ἡσέβηκα ἢ ὠμολόγηκα ἢ
 ἐμήνυσσα κατὰ τινος ἀνθρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ
 33 ἐμοῦ, ἀποκτεínaτέ με· οὐ παραιτοῦμαι· εἰ δὲ οὐδὲν
 ἡμάρτηταί μοι, καὶ τοῦτο ὑμῖν ἀποδείκνυμι σαφῶς,
 δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερὸν τοῖς Ἑλλησι πᾶσι ποιῆσαι,
 ὥς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἄγῶνα κατέστην. ἐὰν γὰρ
 μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ
 ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κηφίσιος οὐτοσί, οὐκ
 ἐξέσται αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τοῖν θεοῖν εἰσιέναι, ἢ
 ἀποθανεῖται. εἰ οὖν ὑμῖν δοκῶ ἱκανῶς περὶ τούτων
 ἀπολελογῆσθαι, δηλώσατέ μοι, ἵνα προθυμότερον
 περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

34 Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς καὶ τῆς
 μηνύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμην ὑμῖν, οὕτω καὶ
 ποιήσω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγε-
 νημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν
 εὐρόμενος, μηνύει περὶ τε τῶν μυστηρίων ἃ ἤδει
 καὶ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει

32. ἐπισκῆπτω] cf. Harp. s. v. ἐπεσκήψατο: τὸ δὲ ἐπι-
 σκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμοῦ λέγω καὶ οἷον
 ἐξορκίζω Ἀνδ. τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας —
 — εἰρήκασιν. — εἴδετε A Bk.: ἴδετε. — μεμήνυσκα Bait.,
 sicut est § 29.

33. αὐτὸ] αὐτὸ τοῦτο Emp. — Κηφίσιος auct. Steph. Bk.:
 Κηφήςιος. — ἐξέσται scripsi: ἐξεστίν. — ὑμῖν δοκῶ AB Bk.:
 δοκῶ ὑμῖν. — ἀπολελογῆσθαι AB Bk.: ἀπολογεῖσθαι.

34. καὶ τῶν Ald.: ἐκ τῶν. —

δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ὥχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον κατὰ τὴν Τεύκρου μῆνυσιν. Καί μοι ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

- 35 ΟΝΟΜΑΤΑ. Τεύκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτῆμονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμαχον, Πολύευκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριππον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένη, Μενέστρατον, Ἐρυξίμαχον, Εὐφίλητον, Εὐρυδάμαντα, Φερεκλέα, Μέλητον, Τιμάνθη, Ἀρχίδαμον, Τελένικον.

Τούτων τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἤκουσι καὶ εἰσιν ἐνθάδε, τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ ἀναβάς με ἐλεγξάτω ἢ ὥς ἔφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἢ ὥς ἀπέθανεν.

- 36 Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, Πείσανδρος καὶ Χαρί-
6 κλῆς, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες | δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνούστατοι εἶναι τῷ δήμῳ, ἔλεγον ὥς εἴη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, καὶ χρῆναι ἔτι ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πόλις οὕτως διέκειτο, ὥστ' ἐπειδὴ τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ ἀνείποι ἰέναι καὶ τὸ σημεῖον καθελοῖ, τῷ αὐτῷ σημείῳ ἢ μὲν βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ἦι, οἱ δ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφευγον, δεδιότες εἰς ἕκαστος μὴ

εἴκοσι A^d pr.

35. Ἀλκισθένη et Τιμάνθη Schi.: Ἀλκισθένην et Τιμάνθην. — Ἐρυξίμαχον cum Steph. Bk.: εὐρυξίμαχον A, εὐριξύμαχον BLZ, εὐριξίμαχον Ald. — Εὐφίλητον] cf. titulum supra ad § 13 commemoratum: ΕΥΦΙΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΤΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ. — εὐρυμάδαντα AB, εὐροδάμαντα Z.

36. ζητητῶν] cf. Harp. ζητητής· ἀρχὴ τις Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη — — Δημοσθένους — — καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. — ἔλεγον οὖν ὥς Ald. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — ἀνείποι Schoem. Dobr. Bk.: ἀνείπη. — καθελοῖ AB Bk.: καθέλη. — ἔφευγον Bait.: ἔφυγον.

- 37 συλληφθείη. ἐπαρθεῖς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς
 εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλήν, φάσκων
 εἰδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμᾶς, καὶ εἶναι
 αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὥς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι
 τῷ πράγματι, ἔλεγε. καὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, δέομαι
 ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν ἀναμιμνήσκεσθαι, ἐὰν
 ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· ἐν ὑμῖν γὰρ
 ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρές ἐστε.
- 38 ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδόν οἱ ἐπὶ Λαυρίῳ, δεῖν
 δὲ κομίσασθαι ἀποφοράν. ἀναστὰς δὲ πρὸ ψευθεὶς
 τῆς ὥρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ
 παρὰ τὸ προπύλαιον τοῦ Διονύσου ἦν, ὁρᾷ ἀνθρώ-
 πους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ὠδείου καταβαίνοντας εἰς
 τὴν ὀρχήστραν· δείσας δὲ αὐτούς, εἰσελθὼν ὑπὸ
 τὴν σκιὰν καθέζεσθαι μεταξὺ τοῦ κίονος καὶ τῆς
 στήλης ἐφ' ἧ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς. ὁρᾷ
 δὲ ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους,
 ἐστάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἄνδρας, τοὺς
 δὲ ἀνὰ εἴκοσιν· ὁρᾷ δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην
- 39 τὰ πρόσωπα τῶν πλείστων γιννώσκειν. καὶ πρῶτον
 μὲν, ὧ ἄνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα,
 οἶμαι, ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἴη ὄντινα βούλοιτο Ἀθηναίων
 φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι, ὄντινα δὲ μὴ
 βούλοιτο, λέγειν ὅτι οὐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη
 ἐπὶ Λαύριον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀκούειν ὅτι οἱ

37. Διοκλείδης Ald.: διὸ καὶ δις.

38. πρὸ Bk.: πρὸ A, πρὸ v. — τὸ Διονύσου ZMBk. Schi.
 — σκιὰν] οἰκίαν pr. A. — ὁρᾷ δὲ κτέ.] cf. Galen. XVIII A
 p. 450 ed. Kühn: Ἀ. ἐν τῷ περὶ μυστηρίων· ἄδων δ' ἀνθρώ-
 πους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους. μὲν et μάλιστα,
 quae om. codd., e Galeno add. Sl. Bk. idem Sl. pro ὁρᾷ
 (ἄδων) ci. ἰδεῖν. — τῶν πλείστων] τὰ πλεῖστα pr. A.

39. Λαύριον Bk.: λαυρίαν codd., λαυρεῖον v. (sicut Λαυ-
 ρεῖω § 38).

Ἐρμαῖ εἶεν περικεκομμένοι· γινῶναι οὖν εὐθὺς ὅτι
τούτων εἶη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἦκων δὲ εἰς ἄστν 40
ζητητάς τε ἤδη ἠρημένους καταλαμβάνειν καὶ μήνυ-
τρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μνᾶς. ἰδὼν δὲ Εὐφημον
τὸν Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφὸν ἔν τῳ χαλκεῖῳ
καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον
λέγειν ἅπερ ὑμῖν ἐγὼ εἴρηκα, ὥς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ
τῇ νυκτί· οὐκ οὖν δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα
λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους.
εἰπεῖν οὖν τὸν Εὐφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπῶν,
καὶ νῦν ἦκειν κελεῦσαί οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου οἰκίαν,
ἵν' ἐκεῖ συγγένῃ μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἐτέροις
οἷς δεῖ. ἦκειν ἔφη τῇ ὑστεραίᾳ, καὶ δὴ κόπτειν τὴν 41
θύραν· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ
εἰπεῖν αὐτόν· „ἄρά γε σὲ οἶδε περιμένονσι; χρὴ
μέντοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιούτους φίλους.“ εἰπόντα
δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ
τὸν πατέρα μου ἀπώλλυε, συνειδότα ἀποφαινών.
εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἶη δύο μὲν
τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκατὸν μνῶν
τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ κατάσχῳμεν ἡμεῖς ἃ
βουλόμεθα, ἕνα αὐτὸν ἡμῶν εἶναι, πίστιν δὲ τούτων
δοῦναί τε καὶ δέξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς 42
πρὸς ταῦτα ὅτι βουλεύσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν
ἦκειν εἰς Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους, ἵνα κἀκεῖνος
παρεῖη. τὸν δ' αὖ κηδεστήν μου οὕτως ἀπώλλυεν.
ἦκειν ἔφη εἰς Καλλίου, καὶ καθομολογήσας ἡμῖν
πίστιν δοῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένους

40. ἐν τῳ Valck.: ἐν τῳ. — ἴδοι ὑμᾶς A^d M. — κελεῦσαί
οἱ] pronomen ad Euphemum referri debet (cf. R. Add.).

41. βουλώμεθα A. — αὐτὸν R. Bk.: αὐτῶν.

42. παρήει pr. A, παροίη B. — καθομολογήσας AB Bk.:
καθοδηγήσας. — ἐπιόντα Emp. Turr.: εἰσιόντα.

οί τὸ ἀργύριον εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα δώσειν διαψεύ-
δεσθαι καὶ οὐ διδόναι· ἦκειν οὖν μηνύσων τὰ
γενόμενα.

- 43 Ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῷ, ὃ ἄνδρες, τοιαύτη·
ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη
γινῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα, πρώτους μὲν Μαντί-
θεον καὶ Ἀψεφίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθημέ-
νους ἔνδον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ
Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου
ψήφισμα καὶ ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπο-
γραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νύξ ἔσται πρὶν
πυθῆσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν ἡ βουλή
44 ὥς εὖ λέγει. | ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαντίθεος καὶ
7 Ἀψεφίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἰκετεύοντες
μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγγυηθέντες κριθῆναι. μό-
λις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγυητὰς
κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ὥχοντο εἰς
τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς
ἐγγυητὰς, οὓς ἔδει (ἐν) τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ
45 οὓς ἡγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλή ἐξελθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ
συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέ-
σαντες δὲ τοὺς στρατηγοὺς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν
Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἰέναι εἰς
τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακρῷ
τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν
Ἰπποδαμείαν ἀγοράν, τοὺς δὲ ἵππεῖς ἔτι (πρὸ)

43. αὐτῷ cum R. Turr.: αὐτῶν. — Ἀψεφίωνα Bk. (Ἀψε-
ψίωνα R.). cf. Boeckh. C. I. II p. 340 (Turr.).

44. Ἀψεφίων Bk. — ἐξεγγυηθέντες Sl. Bk.: ἐξεγγυηθέν-
τας. — ἐγκαταλιπόντες ci. S. — ἐν add. W.

45. εἰς τὸ Θησ. cum R. Bk.: εἰς τε Θ. AB, εἰς γε Θ. v. —
Ἰπποδαμείαν Lobeck. Turr.: Ἰπποδαμίαν. — (πρὸ) νυκτὸς
scripsi; cf. § 48. — Ἀνακείον Schi. —

νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἦκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλὴν εἰς ἀκρόπολιν ἰέναι καὶ κεῖ καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν δὲ τῶν κακῶν τούτων αἷτιον Διοκλείδην ὥς σωτῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ζεύγους ἦγον εἰς τὸ πρυτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ὧς ἄνδρες, ὅποσοι ὑμῶν 46 παρῆσαν, ἀναμιμνήσκεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκετε· εἶτα δέ μοι τοὺς πρυτάνεις κάλει τοὺς τότε πρυτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι 47 τῶν ἀνδρῶν ὧν ἀπέγραψεν, ἵν' εἰδῆτε ὅσους μοι τῶν συγγενῶν ἀπώλλυνεν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα, εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, τὸν μὲν συνειδότα ἀποδεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα. Καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους·

οὗτος ἀνεψιὸς ἐμὸς· ἡ μήτηρ ἡ ἐκείνου καὶ ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς ἀδελφοί.

στεφανώσαντες A^d pr. („steφανώσαντες A ni fallor“ Bk.) Bk.: στεφανώσουντες.

46. Φ. καὶ τοὺς ἄλλους cum R. Bk.: libri post h. v. iterant διδάσκετε.

47. ἀπέγραψεν AB Bk.: ἔγραψεν. — ἀναγίνωσκε . . A^d. — μήτηρ ἐκείνου A^d M v. ante Bk. — ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς ABk.: ὁ πατήρ ἐμὸς LZ, ὁ ἐμὸς πατήρ v. — malim Ἀλκμέωνος (v. § 16). — φρίνικος ABLZ. Schol. Ar. Nub. 1087 confert Sl.; contra Kö. in vocabulo ὀρχησ. patris nomen latere putat. — post Κριτίας· ἀνεψιὸς legebantur male iterata Εὐκρατίας ὁ Νικίου ἀδελφός, quae auct. R. del. Bk. — ceterum in hoc indice aliquid turbatum esse evincitur e § 68: ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγγενῶν ἑπτὰ. nam etiamsi ibi cum Sl. πέντε pro ἑπτὰ rescribas,

Ταυρέας·

οὔτοσί ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Νισαῖος·

υἱὸς Ταυρέου.

Καλλίας ὁ Ἀλκμαίονος·

ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Εὐφημος·

Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός.

Φρύνιχος ὁ ὀρχησάμενος·

ἀνεψιός.

Εὐκράτης ὁ Νικίου ἀδελφός·

κηδεστὴς οὗτος Καλλίου.

Κριτίας·

ἀνεψιὸς καὶ οὗτος τοῦ πατρός· αἱ μητέρες ἀδελφαί.

Τούτους πάντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν ἀπέγραψεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
 48 νύξ τε ἦν καὶ τὸ δεσμωτήριον συνεκέλειστο, ἤκον
 δὲ τῷ μὲν μήτηρ τῷ δὲ ἀδελφὴ τῷ δὲ γυνὴ καὶ
 παῖδες, ἦν δὲ βοή καὶ οἶκτος κλαιόντων καὶ ὀδυρο-
 μένων τὰ παρόντα κακά, λέγει πρὸς με Χαρμίδης,
 ὦν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιώτης δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν
 τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός, ὅτι „Ἀνδοκίδη, τῶν
 49 μὲν παρόντων κακῶν ὄρας τὸ μέγεθος, ἐγὼ δ' ἐν
 μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδεόμην λέγειν
 οὐδέ σε λυπεῖν, νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ τὴν παροῦσαν
 ἡμῖν συμφορὰν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ οἷς συνῆσθα ἄνευ
 ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὗτοι ἐπὶ ταῖς αἰτίαις δι' ἃς
 ἡμεῖς ἀπολλύμεθα οἱ μὲν αὐτῶν τεθνᾶσιν, οἱ δὲ

ut numerus constet, certe duo tantum consobrini commemo-
 rati erunt. fort. τοῦ πατρός altero loco delendum. — πάντας
 AB Bk.: ἅπαντας. — ἀπέγραψεν Steph.: ἐπέγραψεν.

48. „immo συνεκέκλητο“ S. — κλαόντων Schi.

οἷχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν καταγνόντες ἀδικεῖν εἰ ἤκουσάς τι τούτου τοῦ πράγματος 50
τοῦ γενομένου, εἰπέ, καὶ πρῶτον μὲν σεαυτὸν σῶσον,
εἴτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκὸς ἐστὶ σε μάλιστα φιλεῖν,
εἴτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν ἥπερ
σοι μόνη ἐστίν, ἔπειτα δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς
καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους ὄντας, ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς ἐν
ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα μὲν σε οὐδὲν πώποτε, προθυ-
μότατος δὲ εἰς σε καὶ τὰ σὰ πράγματά εἰμι, ὅ τι ἂν
δέῃ ποιεῖν.“ λέγοντος δὲ ὧ ἄνδρες Χαρμίδου ταῦτα, 51
ἀντιβολούντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἱκετεύοντος ἑνὸς
ἐκάστου, ἐνεθυμήθην πρὸς ἑμαυτόν· „ὦ πάντων
ἐγὼ δεινοτάτῃ συμφορᾷ περιπεσών, πότερα περιίδω
τοὺς ἑμαυτοῦ συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ
αὐτούς τε ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δη-
μευθέντα, πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις
ὥς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς οὐδενὸς αἰτίους
τῶν γεγενημένων, ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων
μέλλοντας ἀδίκως | ἀπολεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν 8
κακοῖς οὔσαν τοῖς μεγίστοις καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλή-
λους ἔχοντας, ἢ εἰπῶ Ἀθηναίοις ἃ περ ἤκουσα
Εὐφιλήτου αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος;“ ἔτι δὲ ἐπὶ τού- 52
τοις καὶ τόδε ἐνεθυμήθην, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐλογιζόμην
πρὸς ἑμαυτὸν τοὺς ἐξημαρτηκότας καὶ τὸ ἔργον
εἰργασμένους, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν
ὑπὸ Τεύκρου μηνυθέντες, οἱ δὲ φεύγοντες ὥχοντο

49. post ἀδικεῖν lacuna est in ABL, in A quidem XII litterarum. τούτων τοίνυν ins. vult S., φέρε δὲ τοίνυν Linder. K.

51. ὧ πάντων ABLZ. — ἀπολεῖσθαι Steph. R. Bait., coll. §§ 66, 67, 68: ἀπολέσθαι. — post ἔχοντας Dobr. add. ἅπαντας.

52. εἰργασμένους AB (εἰργασαμένους A^d) Bk.: ἐργασαμένους. —

καὶ αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο, τέτταρες δὲ ἦσαν
 ὑπόλοιποι οἳ οὐκ ἐμηνύθησαν ὑπὸ Τεύκρου τῶν
 πεποιηκότων, Παναίτιος Χαιρέδημος Διάκριτος Λυσί-
 53 στρατος· οὓς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι
 τούτων τῶν ἀνδρῶν οὓς ἐμήνυσσε Διοκλείδης, φίλους
 ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω
 βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείοις φανερὸς
 (ὁ) ὄλεθρος, εἰ μὴ τις ἐρεῖ Ἀθηναίοις τὰ γενόμενα.
 ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἀνδρας ἀπο-
 στερῆσαι τῆς πατρίδος δικαίως, οἳ νῦν ζῶσι καὶ
 κατεληλύθασι καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἢ ἐκεί-
 54 νους ἀποθανόντας ἀδίκως περιδεῖν. εἰ οὖν τινὲς
 ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, (ἢ) τῶν ἄλλων πόλιτῶν γνώμη
 τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ, ὥς ἄρα
 ἐγὼ ἐμήνυσσα κατὰ τῶν ἐταίρων τῶν ἐμαυτοῦ, ὅπως
 ἐκεῖνοι μὲν ἀπόλιντο, ἐγὼ δὲ σωθείην — ἂ ἐλογο-
 ποιοῦν οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλλειν
 55 με — σκοπεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν
 γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπραγμέ-
 νων μετὰ τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων οἵπερ
 ἤμαρτον καὶ ἔφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ
 ἄριστα εἴτε ψεύδομαι εἴτε ἀληθῆ λέγω, ἔξεστι δὲ
 αὐτοῖς ἐλέγχειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἐφήμι·
 56 ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ ὧ ἄνδρες
 τοῦδε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μὴ
 δοκεῖν κακῷ εἶναι, (ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὑμᾶς) εἶτα δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι οὔτε μετὰ
 κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς τῶν γεγενη-

Διάκριτος nomen iniuria tentaverunt Valck. et R.: v. Turr.

53. (ὁ) ὄλεθρος cum R. Bk.

54. ἢ cum Sl. add. Bk.

55. δεῖ cum R. add. Turr. (δεῖ δοῦναι Dobr.).

μένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ διὰ συμφο-
 ρὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει, εἴτα δὲ καὶ
 ἡμῖν, εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα Εὐφιλήτου προνοία μὲν
 τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοία δὲ τῆς
 πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἀλλ' οὐ μετὰ κακίας,
 ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, σῶζεσθαι
 τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. φέρε δὴ 57
 — χρὴ γὰρ ὧς ἄνδρες ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμά-
 των ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ
 συμφορᾷ — τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἐποίησεν; εἰ μὲν
 γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἕτερον ἐλέσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέσθαι
 ἢ αἰσχροῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι
 τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ ἂν καὶ τοῦτο εἴλοντο,
 τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθα-
 νεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ ἐναντιώτατον ἦν, σιωπή- 58
 σαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχίστα ἀπολέσθαι μηδὲν ἀσε-
 βήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα περιδεῖν ἀπολόμενον
 καὶ τὸν κηδεστὴν καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀνεψιούς
 τοσοῦτους, οὓς οὐδεὶς ἀπώλλυεν ἢ ἐγὼ μὴ εἰπὼν
 ὡς ἕτεροι ἡμαρτον· Διοκλείδης μὲν γὰρ ψευδόμενος
 ἔδωκεν αὐτούς, σωτηρία δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία ἦν
 ἢ πυθέσθαι Ἀθηναίους πάντα τὰ πραχθέντα· φονεὺς
 οὖν αὐτῶν ἐγιννόμην ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα.
 ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων ἀπώλλυον, καὶ ἡ

56. ὑμῖν post μὴ δοκεῖν addi vult R., post σωθέντι vel post κακῷ Scheib. — ἀνανδρίας ABk.: ἀνδρίας B, ἀδικίας v. — πόλει εἴτα δὲ καὶ Sl.: πόλει εἴτα... καὶ A^d, unde πόλει εἴτα καὶ Bk.; πολιτεία καὶ v. ante Bk.

57. δυοῖν] δυσι ABLZ. — ἔχει A^d pr. — γενόμενα ci. R. Bait.: λεγόμενα.

58. ἀπολόμενον AB Bk.: ἀπολούμενον. — videtur hic quoque restituendum esse καὶ τοὺς (ἄλλους) συγγενεῖς καὶ ἀναγκραίους τοσοῦτους (ὄντας), sicut est § 50.

- 59 πόλις ἐν κακοῖς τοῖς μεγίστοις ἐγίγνετο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἐμοῦ μὴ εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα αὐτός τε ἐσωζόμεν καὶ τὸν πατέρα ἐσωζον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, καὶ τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μεγίστων ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες ἐγίγνοντο, οἵπερ καὶ ἡμαρτον· τῶν δ' ἄλλων, οἱ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν, οὔτε δήπου οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν οὔτε οἱ
- 60 φεύγοντες μᾶλλον ἔφευγον. ταῦτα δὲ πάντα σκοπῶν εὗρισκον, ὃ ἄνδρες, τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα ἐλάχιστα εἶναι, εἰπεῖν τὰ γενόμενα ὡς τάχιστα καὶ ἐλέγξει Διοκλείδην ψευδόμενον, (καὶ σῶσαί τε ἡμᾶς)
- 9 καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον, ὃς ἡμᾶς μὲν | ἀπώλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦτα δὲ ποιῶν μέγιστος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι καὶ χρήματα ἐλάμβανε.
- 61 διὰ ταῦτα εἶπον τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην τοὺς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγξα τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσηγήσατο μὲν πινόντων ἡμῶν ταύτην τὴν βουλὴν Εὐφίλητος, ἀντεῖπον δὲ ἐγώ, καὶ τότε μὲν οὐ γένοιτο δι' ἐμέ, ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλίον ὅμοι ἦν ἀναβάς ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετριβὴν καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης
- 62 ἀπεκομίσθην οἴκαδε· αἰσθόμενος δ' Εὐφίλητος ὡς ἔχοιμι, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν καὶ ὡμολόγηκα αὐτῷ μεθέξειν τοῦ ἔργου

59. ἦν add. A Bk. — τῶν δ' ἄλλων οἱ Dobr. Turr.: τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ. cf. § 52. — πρότερον in mg. add. A^d.

61. οὖν post εἶπον add. Ald. (om. Bk.). — βουλὴν γενέσθαι Εὐφ. codd.; del. γεν. Bk. — πωλίον cum R. Bk.: πωλεῖον. — ὅμοι ἦν A Bk. (ci. R.): ὅμον ἦν BLZM, ὅ μόνην v. (ὡμὸν Emp.).

62. ἔχοιμι AB Bk.: οἴχοιμι LZ, ἥκοιμι v. — αὐτῷ] αὐτῶν dedisse vid. pr. A^d. — τὸ Φορβαντεῖον cum R. Bk. (coll. Harp. s. v.): τὸν (sed τὸ A) Φορβάντιον. — τὴν post παρὰ

καὶ περικόψειν τὸν Ἑρμῆν τὸν παρὰ τὸ Φορβαντεῖον.
 ταῦτα δ' ἔλεγεν ἑξαπατῶν ἐκείνους· καὶ διὰ ταῦτα
 ὁ Ἑρμῆς ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ τὴν πατρῶαν
 οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγυῖς ἀνέθηκεν, οὐ
 περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὥς
 ἐμοῦ τοῦτο ποιήσοντος, ὥς ἔφη πρὸς αὐτοὺς Εὐφί-
 λητος. οἱ δ' αἰσθόμενοι δεινὰ ἐποιοῦν ὅτι εἰδείην 63
 μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποιηκῶς δὲ οὐκ εἶην. προσ-
 ελθόντες δέ μοι τῇ ὑστεραίᾳ Μέλητος καὶ Εὐφί-
 λητος ἔλεγον ὅτι „γεγέννηται ὦ Ἀνδοκίδη καὶ πέπρα-
 κται ἡμῖν ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν
 ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς ἐπιτηδείους ὥσπερ καὶ
 πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλεπώτεροί σοι ἡμεῖς ἐχθροὶ
 ἐσόμεθα ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι.“ εἶπον αὐτοῖς 64
 ὅτι νομίζοιμι μὲν διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν
 εἶναι, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι, ὅτι οἶδα,
 ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῶ, ὅτι πεποιήται.
 ὥς οὖν ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παῖδα τὸν ἐμὸν
 παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην
 ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τὰς θεραπαίνας ἔλαβον οἱ πρυτά-
 νεις, ὅθεν ὁρμώμενοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐκείνοι. ἐξελέγ- 65
 χοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἢ τε βουλή καὶ οἱ ζητηταί,
 ἐπειδὴ ἦν ἡ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ὡμολογεῖτο πανταχόθεν,
 τότε δὴ καλοῦσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λό-
 γων ἐδέησεν, ἀλλ' εὐθύς ὡμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ
 ἐδεῖτο σῶζεσθαι φράσας τοὺς πείσαντας αὐτὸν λέγειν

add. A Bk. — cf. Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: καὶ αὐτὸς
 Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. ὅτι τῆς Αἰγυῖδος εἶη τὸ ἀνάθημα
 εἰρηκεν. — ποιήσοντος ci. R.: ποιήσανος.

63. Valckenaerium δεινὰ ἐποιοῦντο rescribentem refellit
 Förtsch. (comm. crit. de locis nonnullis Lys. et Dem. p. 23 sq.)
 — συμπεποιηκῶς W. — ἡμεῖς ἐχθροὶ AB Bk.: ἐχθροὶ ἡμεῖς.

64. δὲ . . . οὐκ ἐμὲ A^d. — ὅθεν ὁρμ. κτέ.] «illius domus
 ex qua profecti fasinus patrauerant.»

ταῦτα· εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγούσιον καὶ
 66 Ἀμίαντον τὸν ἐξ Αἰγίνης. καὶ οὗτοι μὲν δείσαντες
 ὄχοντο φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα Διο-
 κλείδην μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνετε,
 τοὺς δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεῖσθαι ἐλύσατε,
 τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας
 κατεδέξασθε, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὅπλα ἀπῆτε,
 67 πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες. ἐν οἷς
 ἐγώ, ὦ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης ἢ ἐχρησάμην δικαίως
 ἂν ὑπὸ πάντων ἐλεηθείην, τῶν δὲ (δι' ἐμέ) γενο-
 μένων ἔνεκεν εἰκότως (ἂν) ἄνθρωπος ἄριστος δοκοίην
 εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν τῶν
 ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην ἠναντιώθην καὶ ἀντεῖπον
 καὶ ἐλοιδόρησα [ἐκείνῳ] ὃν ἦν ἄξιός, ἀμαρτόντων δ'
 ἐκείνων τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς συνέκρουσα, καὶ μηνύ-
 σαντος κατ' αὐτῶν Τεύκρου οἱ μὲν αὐτῶν ἀπέθανον
 οἱ δ' ἔφυγον, πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ Διοκλείδου δεθῆναι
 καὶ μέλλειν ἀπολεῖσθαι. τότε δὲ ἀπέγραψα τέτταρας
 ἄνδρας, Παναίτιον Διάκριτον Λυσίστρατον Χαιρέ-
 68 δημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη
 δέ γε ὁ πατήρ, ὁ κηδεστής, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων
 συγγενῶν ἑπτὰ, μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως·
 οἱ νῦν ὁρῶσι τοῦ ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμέ, καὶ αὐτοὶ
 ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας καὶ
 εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους καταστήσας ἐξηλέγχθη,

65. Ἀμίαντον τὸν AB Bk. (ci. Valck.): Ἀμίαν τοῦτον.
 — verba ἐξ Αἰγίνης (quae tum Atheniensium erat) sollici-
 tarunt immerito Naber et Kö. (τὸν Αἰγίλιᾶ, τὸν ἐξ Αἰγι-
 λίας).

66. ἀπῆτε W.: ἀπίητε ABLZ; ἀπήειτε v.

67. vv. τῆς μὲν τύχης — ἐλεηθείην laudat Prisc. XVIII
 c. 25. — δι' ἐμέ addidi: an potius ἐπ' (ἐν) ἐμοί? τότε add. W.
 — γενομένων Bait. Turr.: γινομένων. — (ἂν) ἄνθρωπος ci. R.
 — ἐκείνῳ del. W.; ἐκείνων hab. pr. A^d.

68. ἑπτὰ] cf. quae adnotata sunt ad § 47. — ἐξηλέγχθη AB.

ὕμεῖς δὲ ἀπηλλάγητε μεγάλων φόβων καὶ τῶν εἰς
ἀλλήλους ὑποψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὧ⁶⁹
ἄνδρες, ἀναμιμνήσκεσθε, καὶ οἱ εἰδότες διδάσκετε
τοὺς ἄλλους. Σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυθέντας
δι' ἐμέ· ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα λέγοιεν
εἰς τούτους. Οὕτως δὲ ἔχει, ὧ ἄνδρες· μέχρι τού-
του ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶσθαι
βούλησθε, ἔπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπολο-¹⁰
γῆσομαι.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ.)

Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων ἀκηκόατε⁷⁰
πάντα καὶ ἀπολελόγηταί μοι ἱκανῶς, ὥς γ' ἐμαυτὸν
πείθω· εἰ δέ τίς τι ὑμῶν ποθεῖ ἢ νομίζει τι μὴ ἱκα-
νῶς εἰρῆσθαι ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναστὰς ὑπομνη-
σάτω, καὶ ἀπολογῆσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· περὶ δὲ
τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ οὕτως⁷¹
ἐνέδειξε μὲν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν
δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον γε-
νόμενον, ὃ εἶπεν Ἰσοτιμίδης, οὗ ἐμοὶ προσήκει οὐδέν.
ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβή-
σαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέτερα
πεποιήται· οὔτε ἡσέβηται οὔτε ὡμολόγηται. ὥς δὲ⁷²
καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλυται καὶ ἄκυρόν ἐστιν,
ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοιγε τοιαύτην ἀπολογίαν περὶ
αὐτοῦ ποιήσομαι, ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς αὐτὸς
ζημιώσομαι, πείσας δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογη-

69. οἱ εἰδότες cum R. Turr.: οἱ ἰδόντες. — ἂν εἰδότες A^d. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. Markl. ap. Dobs. Turr.

70. εἰ δ' ἔτι τίς τι mal. S.

71. Ἰσοτιμίδης οὗ R. (similiter etiam Canter. et Valck.): εἰς ὅτι μὴδ' ἴσον ABL, εἰς ὅτι μὴ ἴσον v.

- 73 μένος ἔσομαι. ἀλλὰ γὰρ τάληθ' εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρησαν καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἔβου-
λεύσασθε περὶ ὁμονοίας, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τοὺς ἀτί-
μους ἐπιτίμους ποιῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πα-
τροκλείδης. οἱ δὲ ἄτιμοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρό-
πον ἕκαστοι; ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον
ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὅποσοι εὐθύνας ὥφλον
ἄρξαντες ἀρχάς, ἢ ἐξούλας ἢ γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς
ὥφλον, ἢ ὠνάς πριάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου μὴ κατέ-
βαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγγύας ἡγγυήσαντο πρὸς τὸ
δημόσιον· τούτοις ἢ μὲν ἔκτισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης
πρυτανείας, εἰ δὲ μή, διπλάσιον ὀφείλειν καὶ τὰ
74 κτήματα αὐτῶν πεπραῖσθαι. εἷς μὲν τρόπος οὗτος
ἀτιμίας ἦν, ἕτερος δὲ ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν,
τὴν δ' οὐσίαν εἶχον καὶ ἐκέκτηντο· οὗτοι δ' αὖ
ἦσαν ὅποσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὀφλοῖεν· τούτους ἔδει
καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι· καὶ
ὅποσοι λίποιν τὴν τάξιν ἢ ἀστρατείας ἢ δειλίας ἢ
ἀναυμαχίου ὀφλοῖεν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιν, ἢ
τρὶς ψευδομαρτυριῶν ἢ τρὶς ψευδοκλητείας ὀφλοῖεν,
ἢ τοὺς γονέας κακῶς ποιοῖεν· οὗτοι πάντες ἄτιμοι
75 ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ
κατὰ προστάξεις, οἵτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν,
ἀλλὰ μέρος τι [αὐτῶν], οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι

73. εὐθύνας ὥφλον cum R. Sl. Turr.: εὐθ. ὥφειλον. —
ἄρξαντας ABLZ. — ἐπιβολὰς Steph.: ἐπιβουλάς. — ἡγγυή-
σαντο St.: ἐγγυήσαντο. — ἐνάτης BLZ et corr. A (Bk.):
ἐννάτης.

74. ὧν μὲν τὰ libri (Turr.). — εἶχον ci. Bk. (Turr.):
ἔσχον. — αὖ AB Bk.: ἄν. — vv. τούτους ἔδει — εἶναι] affert
Suid. s. v. ἀναυμαχίου, qui habet οὕτω δὲ δεῖ, unde τού-
τους δ' ἔδει Turr. — ἀναυμαχίου Suid. l. c. et Taylor. (Bk.):
ναυμαχίου A, ναυμαχίας v. — ψευδοκλητείας S. Turr.: ψευ-
δοκλητίας. „addere potuit ἢ τρὶς παρανόμων et forsā ad-
didit.“ Dobr.

ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἅπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἰπεῖν δ' ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ἔξην αὐτοῖς οὐδὲ βουλευῆσαι. τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ ἦν τούτοις πρόσταξις. ἐτέ- 76
ροις οὐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ ἐνδείξαι, τοῖς δὲ μὴ ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλήσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν· τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐξαλείψαι πάντα τὰ ψηφίσματα, καὶ αὐτὰ καὶ εἴ ποῦ τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίστιν ἀλλήλοις περὶ ὁμονοίας δοῦναι ἐν ἀκροπόλει. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Πατροκλείδης εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο 77
Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτ' ἅπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικά, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας ἢ τοὺς ταμίαις τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ (ὀρθῶς) ἐξεγράφη, μέχρι τῆς ἐξελεύσεως βουλῆς ἐφ' ἧς Καλλίας ἤρχεν, ὅσοι ἄτιμοι 78
ἦσαν ἢ ὀφείλοντες, καὶ ὅσων εὐθυναί τινές εἰσι κατεγνωσμένοι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ τῶν εὐθύνων ἢ τῶν παρέδρων, ἢ μήπω εἰσηγμένοι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθυνῶν, ἢ προστάξεις ἢ ἐγγύαι

75. ὑπέμειναν L pr. — τυράννων] immo cum Dobr. τετρακοσίων, sicut est § 78 al. — δ' ἐν] δὲ ABLZ.

77. **ΨΗΦΙΣΜΑ** in mg. add. A^d. — (τῶν ἀτίμων καὶ) τῶν ὀφειλόντων S. coll. Dem. Timocr. 46. — ταῦτ' Turr.: ταῦτα. — ἐγγεγραμμένων Emp. — ἢ ante εἴ τις del. Emp.; contra ἐπεγράφη pro ἐξεγράφη ci. S. — Comma post ἐξεργ. ego addidi.

78. ὅσον AB. — λογιστηρίοις] cf. Harp.: λογ. δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος — — καὶ Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. δηλοῦσιν. — προέδρων pr. A. — εὐθύνων AL Bk.: εὐθύνων. — προστάξεις sanum non puto: de publicanis sermo fuerit deque eorum προσκαταβλήμασι (cf. § 73). — νν. ἢ ἐξ Ἀρείου π. — τυράννοις e Solonis lege (ἄξων ἰγ' νόμ.

τινές εἰσι κατεγνωσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον -
καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται, ἢ
ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πραχθέντων ἐστὶ που
γεγραμμένον· πλὴν ὅποσα ἐν στήλαις γέγραπται τῶν μὴ
ἐνθάδε μεινάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου ἢ τῶν ἐφετῶν ἢ
ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη ἢ ὑπὸ τῶν βασι-
11 λέων, ἢ ἐπὶ φόνοῳ | τίς ἐστὶ φυγή, ἢ θάνατος κατε-
79 γνώσθη, ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις· τὰ δὲ ἄλλα πάντα
ἐξαλειψαὶ τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλήν κατὰ τὰ εἰρη-
μένα πανταχόθεν, ὅπου τι ἐστὶν ἐν τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ
ἀντίγραφόν που ἐστὶ, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας καὶ τὰς
ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριῶν ἡμερῶν, ἐπειδὴν
δόξη τῷ δήμῳ. ἃ δ' εἴρηται ἐξαλειψαὶ, μὴ κεκτῆσθαι
ιδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι μηδὲ μνησικακῆσαι μηδέποτε· εἰ δὲ
μή, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἐν οἷσπερ οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες, ὅπως ἂν ὡς
πιστότατα ἔχοι Ἀθηναίοις καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν
χρόνον.

80 Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ τοὺς ἀτίμους ἐπι-
τίμους ἐποιήσατε· τοὺς δὲ φεύγοντας οὔτε Πατρο-
κλείδης εἶπε κατιέναι οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ
δ' αἱ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ
τὰ τείχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε,
καὶ κατέστησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλὴ
τε κατελήφθη Μουνυχίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο (θ')
ὑμῖν ὦν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνῆσθαι οὐδ' ἀνα-
81 μιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν. ἐπειδὴ

η', v. Plut. Sol. XIX) sumpsit Patroclides. — ἢ ἐκ πρυτα-
νείου ἢ Δελφινίου (Delph. om. Plut.) del. Platner, def.
Scheibe (ἢ — ἢ entweder — oder). — ἢ ante ὑπὸ τῶν β.
(om. ἢ Plut.) del. Luz. Sl. Boeckh. Schi. (mal. etiam Turr.);
def. Bgk. ep. ad Schi. p. 125 et alia ratione Scheibe. —
ἢ θάνατος κατεγνώσθη del. Scheibe. — ἢ σφαγαῖσιν ἢ ἐπὶ
τυραννίδι Plut.

79. κατὰ τὰ εἰρ. Sl. Bk.: καὶ τὰ εἰρ. v. (Turr.); βουλήν,
καὶ τὰ εὐρημένα Scheibe. — malim εἴ τι ἀντίγρ. — ἔχει A.

80. δ' αἱ A (fort. corr.) Bk.: δὲ. — θ' addi mal. R.

δ' ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιέως, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι ἔγνωτε ἅν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσασθε σώζειν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα εἴλεσθε ἄνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως αὖ οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ δὲ 82 βουλήν τε ἀπεκληρώσατε νομοθέτας τε εἴλεσθε, εὗρισκον τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔνοχοι ἦσαν τῶν πρότερον ἔνεκα γενομένων. ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλεύσασθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντες πάντας τοὺς νόμους, εἴτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἳ ἂν δοκιμασθῶσι. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐδοξε τῷ δήμῳ, Τισαμενὸς εἶπε, πολι- 83 τεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἷσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέη, οἷδε ἡρημένοι νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσιν ἐκτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ,

81. ἕως αὖ W.: ἕως ἂν (ἂν del. Dobr.).

82. εὗρισκοντες ci. R. Bait. (Turr.): εὗρισκον γὰρ Bgk.; εὗρισκόν τε Sl. — γενομένων auct. R. Turr.: γινομένων (γεγενημένων Bake). — δοκιμάσαντας Dobr. Turr. coll. § 89. — τοὺς ἀνόμους AB (num fuit τοὺς ἀρχαίους νόμους?)

83. **ΨΗΦΙΣΜΑ** om. ALZ. — Τισάμενος ABLZ. — προσδέη Bk.: προσδέοι. — οἷδε] οἷ δέκα Sl., οἷ vel οἷ ΔΕ (δεκάκις πέντε) = πεντήκοντα ci. R. Vel οἷ δὲ scribendum et lacunam ante hoc voc. esse statuendum est. — ἀναγράφοντες Bk.: ἀναγράφοντας AB; ἀναγράφονται LZ. καὶ ante ἐκτ. add. BLZ Ald., in qua ἀναγραφόντων ex. corr. scriptum est. — „aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις“ R. Ap. Dem. 20, 94; 24, 18. 23 est πρόσθε τῶν ἐπωνύμων.

84 καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς δὲ παραδιδομένους νόμους δοκιμασάτω πρότερον ἢ βουλὴ οἱ πεντακόσιοι καὶ οἱ νομοθέται, οὓς οἱ δημόται εἴλοντο, ἐπειδὴ ὁμωμόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ, εἰσιόντι εἰς τὴν βουλὴν συμβουλεύειν ὃ τί ἂν ἀγαθὸν ἔχη περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὴ δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, ἐπιμελείσθω ἡ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν νόμων, ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται. τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵνα περ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ.

85 Ἐδοκιμάσθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι, ὧς ἄνδρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τουτί, τοὺς δὲ κυρωθέντας ἀνέγραψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπειδὴ δ' ἀνεγράφησαν, ἐθέμεθα νόμον, ὧς πάντες χρῆσθε. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. Ἀγράφω δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἑνός.

86 Ἀρὰ γε ἔστιν ἐνταυθοῖ ὃ τί περιλείπετο περὶ οὗτου οἴόν τε ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν ἢ ὑμῶν προᾶξαί τι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἀναγεγραμμένους νόμους; ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρῆσασθαι, ἢ που ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ [γε χρῆσασθαι]. ἐπειδὴ τοίνυν ἐωρῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραί, τοῖς μὲν κατὰ νόμους, τοῖς δὲ κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τουτουσί τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶν εἵνεκα τῶν νυνὶ

84. οἱ πεντακ. καὶ οἱ νομ. scripsi: καὶ οἱ νομ. οἱ πεντ. V. Bakium Schol. Hyp. V p. 246. — δημῶται A. — ἐπειδὴν ὁμωμόκασιν Dobr. — συμβουλεύειν AB Bk.: βουλεύειν.

85. ἐπειδὴ δ' S. Turr.: ἐπειδὴ codd.; ἐπεὶ δὲ v. — v. καί μοι — χρῆσθαι om. Ald.

86. ἔστιν ἐνταυθοῖ ὅτι scripsi cum Dobr. coll. § 89: ἔστι τοῦτο ὅτι. — περιλείπετο cum R. Bk.: περιλείπτο M, περιέλειπτο v. — ἀναγεγραμμένους AB Bk. (ci. R.): ἄνω γεγραμμένους. — ἀγράφῳ νόμῳ] ἂν ἀγράφῳ v. ABL, ἀναγράφῳ v. Z. — ἢ που Bk.: ἢ που ἂν. — δεῖ γε χρῆσασθαι del. Hi. — εἵνεκα AB Bk.: ἔνεκα. —

ποιουμένων, ἵνα τούτων μηδὲν γίγνηται μηδὲ ἐξῇ
συκοφαντεῖν μηδενί. Καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους.

NOMOI. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ 87
περὶ ἐνός. ψήφισμα δὲ μηδὲν (μήτε) βουλῆς | μήτε 12
δήμου νόμον κυριώτερον εἶναι. μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον
ἐξεῖναι θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις,
ἐὰν μὴ ἐξακισχιλίοις δόξῃ κρύβδην ψηφισομένοις.

Τί οὖν ἦν ἐπίλοιπον; οὐτοσὶ ὁ νόμος. Καί μοι
ἀνάγνωθι τοῦτον.

NOMOS. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι,
ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο. τοῖς δὲ
νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος.

Τὰς μὲν δίκας ὡς ἄνδρες καὶ τὰς διαίτας ἐποιή- 88
σατε κυρίας εἶναι, ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ
πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν
μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιτο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων συμ-
βολαίων αἱ πράξεις (κύριαι) εἶεν· τῶν δὲ δημοσίων
(ἐφ') ὅποσοις ἢ γραφαί εἰσιν ἢ φάσεις ἢ ἐνδείξεις
ἢ ἀπαγωγαί, τούτων ἔνεκα τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε
χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. ὅπότε οὖν ἔδοξεν 89
ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους, δοκιμάσαντας δὲ
ἀναγράψαι, ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι

γίγνηται ABLZ Bk.: γέννηται.

87. **NOMOI** ZM Turr.: (ci. R.) **NOMOS**, quod in mg.
add. A^d. — μήτε add. Turr. coll. § 89 et Dem. Arist. § 87. —
μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ Dem. Arist. 86; c. Steph. β 12; μηδὲ
ν. ἐξ. ἐπ' ἀνδρὶ θεῖναι c. Tim. 59. — Ἀθηναίοις τιθῇ, ἐὰν
μὴ ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον ἐξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ
κρ. ψηφ. Dem. Tim. l. c. — **NOMOS** om. ABLZ. — τὰς
μὲν δίκας fort. legendum esse dicit S.; cf. § 88. — hanc
legem paullo aliter exhibet Dem. Tim. 56.

88. τὰς μὲν AB Bk.: τὰς δὲ. — τῇ ante πόλει om. A^d.
— κύριαι addidi; an μένοιεν pro εἶεν? βέβαιαι αἱ πρ. W.
— ἢ γραφαί A Bk. (ci. R): αἱ γραφαί.

89. δοκιμάσαντας A Kl. Turr.: δοκιμάσαντες. —

μηδὲ περὶ ἑνός, ψήφισμα δὲ (μηδὲν) μήτε βουλῆς
μήτε δήμου (νόμου) κυριώτερον εἶναι, μηδ' ἐπ'
ἀνδρὶ νόμον (ἐξεῖναι) τιθέναι ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ
πᾶσιν Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις
χρησθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐνταυθοῖ ἐστὶν ὅ
τι ὑπολείπεται ἢ μείζον ἢ ἑλάττω τῶν γενομένων
πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως
κύριον ἐστὶ; οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες. σκοπεῖτε
δὲ καὶ αὐτοί.

- 90 Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὅρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ
μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ, ὃν ὁμωμόκατε πάντες
μετὰ τὰς διαλλαγάς, „καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν
πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκα·
οὐδὲ τούτων ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας δίδόναι τῆς ἀρχῆς
ἧς ἤρξεν.“ ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα
ᾧμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστων κακῶν
αἰτίοις, εἰ δίδοιεν εὐθύνας, ἢ που σχολῇ τῶν γε
91 ἄλλων πολιτῶν τινὶ ἡξιούτε μνησικακεῖν. ἡ δὲ βουλὴ
αὖ ἢ αἰὲ βουλευούσα τί ὁμνυσι; „καὶ οὐ δέξομαι
ἑνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἕνεκα τῶν πρότερον γεγε-
νημένων, πλὴν τῶν φυγόντων.“ ὑμεῖς δ' αὖ, ὧ
Ἀθηναῖοι, τί ὁμόσαντες δικάζετε; „καὶ οὐ μνησικα-
κήσω, οὐδὲ ἄλλω πείσομαι, ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τοὺς

μηδὲν addidi e § 87. — νόμον cum R. add. Bk. e § 87. —
ἐξεῖναι suadente S. (qui etiam θεῖναι mavult) addidi e § 87. —
γενομένων Turr.: γινομένων A^d M, γιγνομένων v. — nonne
ὧ ἄνδρες?

90. καὶ τῶν δέκα post ἑνδεκα cum Vales. et Schneider.
add. Turr. — ἐθέλῃ A Bk.: ἐθέλει Z, ἐθέλοι v. — ὅποι
AB. — τοῖς ante τριάκοντα add. AB Bk. — ᾧμνυται A^d M.
— μεγίστων R.: μεγίστοις. — τῶν γε Bk. cum ABLZ Ald.:
γε τῶν Steph.

91. αὖ ἢ cum R. et Boeckh. Bk.: αὕτη. — πρότερον
Steph.: προτέρων. — φυγόντων S. Turr.: φευγόντων. — τί]
ὅτι ABLZ. — πείσομαι] cf. Dem. Tim. § 149. —

κειμένους νόμους.“ ἃ χρὴ σκοπεῖν, εἰ δοκῶ ὀρθῶς
ὑμῖν λέγειν ὡς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω καὶ τῶν νόμων.

Σκέψασθε τοίνυν ὧ ἄνδρες [καὶ τοὺς νόμους] 92
καὶ τοὺς κατηγόρους, τί αὐτοῖς ὑπάρχον ἐτέρων
κατηγοροῦσι. Κηφίσιος μὲν οὕτοσὶ πριάμενος ὦνῆν
ἐκ τοῦ δημοσίου, τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν
τῇ γῇ γεωργούντων ἐνενήκοντα μναῖς ἐκλέξας, οὐ
κατέβαλε τῇ πόλει καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ'
ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε, κυρίαν 93
εἶναι τὴν βουλήν, ὅς ἂν πριάμενος τέλος μὴ κατα-
βάλλῃ, δεῖν εἰς τὸ ξύλον. οὗτος τοίνυν, ὅτι τοῖς
νόμοις ἐψηφίσασθε ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι,
ἀξιοῖ ἃ ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας μὴ ἀποδοῦναι, καὶ νῦν
γεγέννηται ἀντὶ μὲν φυγάδος πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου
συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμένοις
χρῆσθε. Μέλητος δ' αὖ οὕτοσὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν 94
τριάκοντα Λέοντα, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ
ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος· καίτοι οὗτος ὁ νόμος
καὶ πρότερον ἦν (καὶ) ὡς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι,
καὶ χρῆσθε αὐτῷ, τὸν βουλευσάντα ἐν τῷ αὐτῷ
ἐνέχεσθαι καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλητον
τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τοῦ Λέοντος οὐκ ἔστι φόνου
διώκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου
ἄρχοντος, ἐπεὶ ὡς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς
ἀντιλέγει. Ἐπιχάρης δ' οὗτος, ὁ πάντων πονηρότα- 95
τος καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν
αὐτὸς αὐτῷ, — οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ἐπὶ τῶν τριά-

ῶν Α^d.

92. καὶ τοὺς νόμους del. vol. R. W.; κατὰ τ. v. Luzac.
— ὑπαρχόντων v. ante Bk., qui ὑπάρχον τῶν; om. τῶν Emp.
Turr. — ἐνενήκοντα LZ Bk.: ἐννενήκοντα.

93. τὴν βουλήν cum Steph. Bk.; τὴν τε βουλήν. cf. autem
Dem. Tim. § 144. — ἐψηφίσασθε ἀπ' cum R. Bk.: ἀπεψηφ. ἀπ'.

94. καίτοι Sl.: καί. — (καὶ) ὡς Bait. Turr.

κοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὅς ἐν τῇ στήλῃ ἔμ-
 προσθέν ἐστι τοῦ βουλευτηρίου; „ὅς ἂν ἄρξῃ ἐν
 τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθείσης, νηποινεῖ
 τεθνάναι, καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ τὰ
 χρήματα ἔχειν τοῦ ἀποθανόντος.“ ἄλλο τι οὖν, ὦ
 Ἐπίχαρες, ἢ νῦν ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς χειρὰς
 96 ἔσται, κατὰ | γε τὸν Σόλωνος νόμον; Καί μοι ἀνά-
 13 γνῶθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης.

NOMOS. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρυ-
 τάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. τάδε
 Δημόφαντος συνέγραψεν. ἄρχει χρόνος τοῦδε τοῦ ψη-
 φίσματος ἢ βουλὴ οἱ πεντακόσιοι (οἱ) λαχόντες τῷ κυάμῳ,
 ὅτε Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν. Ἐάν τις δημοκρα-
 τίαν καταλύῃ τὴν Ἀθήνησιν, ἢ ἀρχὴν τινα ἄρχῃ κατα-
 λελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔστω Ἀθηναίων καὶ
 νηποινεῖ τεθνάτω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια ἔστω,
 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα
 ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλεύσας ὅσιος ἔστω καὶ εὐαγής.
 97 ὁμόσαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἱερῶν τελείων, κατὰ
 φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν ταῦτα ποιήσαντα.
 ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· „κτενῶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ
 ψήφῳ καὶ τῇ ἑμαυτοῦ χειρὶ, ἂν δυνατὸς ὦ, ὅς ἂν κατα-
 λύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθήνησι, καὶ ἔάν τις ἄρξῃ
 τινὰ ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τὸ λοιπόν,

95. ὁ δὲ νόμος] plebiscitum hoc adhibetur etiam a Ly-
 curgo § 126 (ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ στήλῃ et § 127 τὸ ψήφ.
 τὸ Δημοφάντου); commemorat Demosthenes quoque (Lept.
 159, ἢ Δημοφάντου στήλῃ). — νηποινεῖ restitui coll. Dem.
 Arist. 60 et tit. Amphipol. saec. IV (C. I. II 2008): νηποινί.
 — ἄλλο τι cum Cant. et R. Bk: ἄλλ' ὅτι. — Ἐπίχαρες Sl.:
 Ἐπιχάρης. — ἢ νῦν] εἰ νῦν ABLZ.

96. Αἰαντὶς AB Bk. (ci. Steph. et Scal.): ἔάν τις. — οἱ
 post πεντακόσιοι add. Bk. — καταλύει et ἄρχει ABLZ. —
 ἔστω cum Steph. Bk.: ἔσται. — νηποινεῖ scripsi: νηποινί.
 v. ad § 95.

97. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ add. S. Turr. coll.
 Lyc. § 127, delentes eadem verba (praeter unum καὶ) post
 ἀποκτείναντι. Similiter iam Luzac. — τινὰ ἀρχὴν cum
 R. Turr.: τὴν ἀρχήν. —

καὶ εἰάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῇ ἢ τὸν τύραννον συγκατα-
στήσῃ. καὶ εἰάν τις ἄλλος ἀποκτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ
εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτεί-
ναντα τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόν-
τος πάντα ἀποδόμενος ἀποδώσω τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτεί-
ναντι, καὶ οὐκ ἀποστερήσω οὐδέν. εἰάν δέ τις κτείνων 98
τινὰ τούτων ἀποθάνῃ ἢ ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτόν τε
καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐκείνου καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ
Ἀριστογείτονα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. ὅπόσοι δὲ
ὄρκοι ὁμώμονται Ἀθήνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἢ ἄλλοθί
που ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφίημι. “
ταῦτα δὲ ὁμοσάντων Ἀθηναῖοι πάντες καθ’ ἱερῶν τελείων,
τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸ Διονυσίων· καὶ ἐπεύχεσθαι
εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιορκοῦντι δ’
ἐξώλῃ αὐτὸν εἶναι καὶ γένος.

Πότερον, ὦ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος, 99
κύριος ὁ νόμος ὃδ’ ἐστὶν ἢ οὐ κύριος; διὰ τοῦτο
δ’ οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆ-
σθαι ἀπ’ Εὐκλείδου ἄρχοντος. καὶ σὺ ζῆς καὶ περι-
έρχῃ τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός ὢν· ὅς ἐν δημο-
κρατίᾳ μὲν συκοφαντῶν ἔξης, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δέ, ὡς
μὴ ἀναγκασθεῖς τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα συκο-
φαντῶν ἔλαβες, ἐδούλευες τοῖς τριάκοντα. εἴτα σὺ 100
περὶ ἐταιρείας ἐμοὶ μνείαν ποιῇ καὶ κακῶς τινὰς
λέγεις; ὅς ἐνὶ μὲν οὐχ ἡταιρήσας — καλῶς γὰρ ἄν
σοι εἶχε —, πραττόμενος δ’ οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν
βουλούμενον ἀνθρώπων, ὡς οὗτοι ἴσασιν, ἐπὶ τοῖς
αἰσχίστοις ἔργοις ἔξης, καὶ ταῦτα οὕτω μοχθηρὸς
ὢν τὴν ιδέαν. ἀλλ’ ὅμως οὗτος ἑτέρων ἐτόλμα

συγκαταστήσει Α. — κτείναντα] κτείνοντα BLZ.

98. ἀποθάνοι ABLZ.

99. ἐπίτριπτον κίναδος est ap. Soph. Ai. 103. — (κατὰ) τὴν
π. W.

100. ἐταιρείας] cf. Harp.: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦ-
νομα τέταχεν Ἀνδ. ἐν τῇ περὶ τ. μυστ. ἀπολογίᾳ. Immo ad hunc
sensem Andoc. verbum detorquet, vulgari usu ab Epich. usur-
patum. — ἑτέρων cum R. et Valck. Bk.: ἐταιρῶν. — malim τολμᾶ. —

- κατηγορεῖν, ὥς κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους
 101 οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ
 γὰρ ὧς ἄνδρες καθήμενος ἡνίκα μου κατηγορεῖ, βλέ-
 πων εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 συνειλημμένος ἔδοξα κρίνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἡγωνι-
 ζόμεν, τίς ἂν μου κατηγορεῖ; οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν,
 εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν. ἀνέκρινε δ'
 ἂν με τίς ἄλλος ἢ Χαρικλῆς, ἐρωτῶν, Εἰπέ μοι, ὧς
 Ἀνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν, καὶ ἐπετείχισας
 τῇ πατρίδι τῇ σεαυτοῦ; Οὐκ ἔγωγε. Τί δέ; ἔτεμες
 τὴν χώραν, καὶ ἐληίσω ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
 τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναυ-
 μάχησας ἐναντία τῇ πόλει, οὐδὲ συγκατέσκαψας
 τὰ τεῖχη, οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βία
 κατῆλθες εἰς τὴν πόλιν; Οὐδὲν τούτων πεποίηκα.
 Οὐδέν; δοκεῖς οὖν χαιρήσειν καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι,
 102 ὥς ἔτεροι πολλοί; Ἄρ' (ἂν) οἴεσθε ὧς ἄνδρες ἄλλων
 τινῶν τυχεῖν με δι' ὑμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν;
 οὐκ οὖν δεινὸν εἰ ὑπὸ μὲν τούτων διὰ τοῦτ' ἂν
 ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἥμαρτον, ὥσπερ
 καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν, ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, οὓς
 οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δῆ-
 103 που· ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων. Ἀλλὰ γὰρ
 14 ὧς ἄνδρες τὴν μὲν ἐνδειξιν ἐποίησαντό | μου κατὰ
 νόμον κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν κατὰ τὸ ψήφισμα
 τὸ πρότερον γεγεννημένον περὶ ἐτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ

ὑμετέρους A Turr. (coll. § 105): ἡμετέρους.

101. ἐπετείχισας cum Steph. Bk.: ἐπετείχισες. — τοὺς
 σεαυτοῦ AB Kl. Turr. coll. § 114. — καὶ οὐκ Dobr.: ἢ οὐκ.

102. ἄρ' (ἂν) cum Dobr. Turr. — με cum A add. Bk. —
 δι' ὑμᾶς R. Turr.: δι' ἡμᾶς. — ὑμῖν] ἡμῖν A^d. — οἷς
 οὐδὲν κακὸν πεπ. Emp. h. e. „propterea quod“, coll. Lys.
 12, 40 (ubi tamen istud οἷς in ὅτι mutatum a Tayl. Turr.).

καταψηφιεῖσθε, ὁρᾶτε μὴ οὐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν πολιτῶν προσήκει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ πολλοῖς ἑτέροις μᾶλλον, τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε καὶ ὅρκους ὠμόσατε, τοῦτο δὲ οὓς φεύγοντας κατηγάγετε, τοῦτο δὲ οὓς ἀτίμους ὄντας ἐπιτίμους ἐποιήσατε· ὧν εἵνεκα καὶ στήλας ἀνείλετε καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε καὶ ψηφίσματα ἐξηλείψατε· οἱ νυνὶ μένουσιν ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὧ ἄνδρες. εἰ οὖν γινώσκονται ὑμᾶς 104 ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν πρότερον γεγενημένων, τίνα αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων; φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ πολλοὶ δὲ συκοφάνται, οἱ καταστήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀγῶνα. ἤκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμφοτέρω, οὐ τὴν 105 αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσόμενοι εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὅρκοις οὓς ὠμόσατε ἀλλήλοις, οἱ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης, εἰ αὐτοῖς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύναι, τοὺς δὲ ἀπάγειν. οὕτως οὖν ἔχει, ὧ ἄνδρες· ὁ μὲν ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν, ἡ δὲ ψῆφος ἢ ὑμετέρα δημοσία κρινεῖ, πότερον χρὴ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν ἢ τοὺς συκοφάντας παρα-

103. προσήκη Steph. — μαχεσαμένοις ci. R. — ἀτίμως AB. — εἵνεκα ABk.: ἕνεκα. — καὶ ψηφίσματα pr. A Bk. (τὰ supra lin. add. pr. A^d): καὶ τὰ ψηφ.

104. προτέρων γεγενημένων utrobique ABLZ. — vv. ἢ τίνα — γεγενημένων del. Emp.. Sed hoc dicit orator: nolent iudicium subire, potius urbem relinquent (105).

105. ἀκροασάμενοι Z et pr. A. — οἰσόμενοι BZ et pr. L. — εἰ χρὴ AZ Bk.: ἢ χρὴ BL, εἰ ἢ χρὴ v. — ὁμόσατε A^d. — αὐτοῖς AB Bk.: αὐτούς. — (τοὺς μὲν) γράφ. W. — κρινεῖ cum Steph. Turr.: κρίνει.

σκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὥς τάχιστα.

- 106 Ἴνα δὲ εἰδῇτε, ὧ ἄνδρες, ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν εἰς ὁμόνοιαν οὐ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποιήσατε, βραχεῖα βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφευγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγοῦντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ καὶ Χαρίου οὗ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φυγὴν κατέγνωσαν, τοὺς δὲ μένειν ἐν τῇ πόλει ἐάσαντες ἡτί-
- 107 μωσαν. ὕστερον δὲ ἡνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιουσῶν τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ βασιλέως, ἔγνωσαν τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι καὶ κοινὴν τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. πράξαντες δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους, ἡξίουں σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις Μαραθῶνάδε, νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρετὴν ἱκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτάξασθαι· μαχεσάμενοί τε ἐνίκων, καὶ τὴν τε Ἑλλάδα

106. βραχεῖα A, βραχεῖα B. — ἔφευγε ci. S.: ἔφυγε; cf. 107. — Χαρίου] Καλλίου Sl. p. 5 (coll. Herod. 6, 121), quod prob. Emp. — τῶν δὲ] τοὺς δὲ L pr. et AB.

107. „immo τὴν βασιλείῳ“ Bk. — φεύγοντας Turr.: φυγόντας. — πράξαντας A et pr. M. — διδόντες ABL. — — προτάξαντες B et pr. A. (Bk., et ci. Sl.): προστάξαντες LZ et corr. A^d, προστάξαντας Ald. — νομίσαντες τὴν σφετέραν κτέ.] cf. Thuc. 3, 56.

ἡλευθέρωσαν καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ 108
 τοιοῦτον ἐργασάμενοι οὐκ ἠξιώσαν τινι τῶν πρότερον
 γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα τὴν
 πόλιν ἀνάστατον παραλαβόντες ἱερὰ τε κατακεκαυ-
 μένα τείχη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορμὴν
 τε οὐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν τὴν
 ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο καὶ τὴν πόλιν
 ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδωκαν. ὑμεῖς οὖν 109
 καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ ἐκείνοις
 γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες ἀπέδοτε τὴν
 ὑπάρχουσαν ἀρετὴν· ἠξιώσατε γὰρ τοὺς τε φεύγον-
 τας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆ-
 σαι. τί οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι τῆς ἐκείνων ἀρε-
 τῆς; μὴ μνησικακῆσαι, εἰδότες ὅτι ἄνδρες ὅτι ἡ πόλις
 ἐκ πολλοῦ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο· ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει,
 εἰ ἐθέλοιμεν οἱ πολῖται σωφρονεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν
 ἀλλήλοις.

Κατηγόρησαν | δέ μου καὶ περὶ τῆς ἱκετηρίας, 110
 ὡς καταθείην ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, νόμος δ' εἴη 15
 πάτριος, ὅς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι.
 καὶ οὕτως εἰσὶ τολμηροὶ ὥσθ' ἃ αὐτοὶ κατεσκεύα-
 σαν, οὐκ ἀρκεῖ αὐτοῖς ὅτι οὐ κατέσχον ἃ ἐπεβού-
 λευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς
 ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἦλθομεν Ἐλευσινόθεν καὶ 111
 ἡ ἔνδειξις ἐγεγένητο, προσῆει ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν
 γεγενημένων Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετήν, ὥσπερ

108. διὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Bakius.

109. ἐπίλοιπον Dobr. coll. § 87; sed cf. 3, 24; 1, 52. —
 ἃ νῦν] ἢ νῦν S. Emp. Malim autem ἃ (καὶ) νῦν.

110. δ' εἴη Bk. Dobr.: δὲ ἦν.

111. Ἐλευσῖνι AB Bk.: ἐν Ἐλευσίνι. — τοῖς πρυτάνεσιν
 ante of δὲ πρυτ. add. Kö. —

ἔθος ἐστίν, οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξουν ἔφασαν αὐτὸν
 πρὸς τὴν βουλήν, ἐπαγγεῖλαι τ' ἐκέλευον ἐμοί τε
 καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἑλευσίνιον· ἡ γὰρ
 βουλή ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος
 νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων ἔδραν
 112 ποιεῖν ἐν τῷ Ἑλευσινίῳ. καὶ παρῆμεν κατὰ τὰ
 προειρημένα. καὶ ἡ βουλή ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀνα-
 στάς Καλλίας ὁ Ἱππονίκου τὴν σκευὴν ἔχων λέγει
 ὅτι ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς.
 καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε τίς τὴν ἱκετηρίαν καταθείη,
 καὶ οὐδείς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέσταμεν, καὶ
 οὗτος ἡμᾶς ἑώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδείς ὑπήκουεν, ὥχeto
 εἰσιών. ἐπεξελθὼν Εὐκλῆς οὕτωςί — καί μοι κάλει
 αὐτόν. Πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρ-
 τύρησον, Εὐκλεις.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

113 Ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται· πολὺ δέ μοι
 δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν
 γὰρ, εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτὼ με τὸ θεὸν παραγάγοιεν
 ὥστε θεῖναι τὴν ἱκετηρίαν μὴ εἰδόμενα τὸν νόμον, ἵνα
 δῶ δίκην. ἐγὼ δέ, ὡς ἄνδρες, εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ

τελευτήν BLZ. — ἐπαγγεῖλαι Bk.: ἀπαγγεῖλαι. — Κη-
 φησίῳ A^d.

112. προειρημένα AB. — καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε add. AB. — παρέσταμεν Bk.:
 παρέστημεν codd. (sed A^d corr.), quod revocarunt Turr. —
 ὑπήκουεν ὥχeto pr. A.: ὑπήκ. καὶ ὥχeto. — Euclem ipsum
 τὸν κῆρυκα esse statuit Kirchhoff. Herm. I, 15 sqq., inscrip-
 tionibus probans revera illo tempore Euclem quendam prae-
 conis munere apud senatum populumque functum esse. Delet
 igitur interpunct. post καὶ ὥχeto εἰσιών („cum foras egressus E.
 infecta re rursus intro abisset“). — πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα
 est § 46; cf. 3, 10.

113. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. ABLZ. — αὐτὼ με ABLZ Bk.: αὐτὸ
 μὲν. — παραγάγοιεν Dobr. Turr.: περιαγάγοιεν. — αὐτοῖν
 με ci. R.: αὐτοῖν μὲν. V. supra.

λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὅτι αὐτοῖν με φημί τοῖν
 θεοῖν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθνηκα μὲν τὴν ἱκετηρίαν, 114
 ὑπήκουσα δὲ μή, ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλ-
 λον τιθεῖς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσωζόμεν δὲ τῇ τύχῃ διὰ
 τὸ μὴ ὑπακούσαι, δῆλον ὅτι διὰ τὸ θεῶ; εἰ γὰρ
 ἐβουλέσθην με ἀπολλύναι τὸ θεῶ, ἐχρῆν δήπου καὶ
 μὴ θέντα με τὴν ἱκετηρίαν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' οὔτε
 ὑπήκουσα οὔτ' ἔθνηκα. ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ 115
 Εὐκλῆς ὅτι οὐδεὶς ὑπακούοι, πάλιν ὁ Καλλίας στὰς
 ἔλεγεν ὅτι εἴη νόμος πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείῃ
 ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἄκριτον ἀποθανεῖν, καὶ ὁ πατήρ
 ποτ' αὐτοῦ Ἰππόνικος ἐξηγήσαιο ταῦτα Ἀθηναίοις,
 ἀκούσειε δὲ ὅτι ἐγὼ θείην τὴν ἱκετηρίαν. ἐντεῦθεν
 ἀναπηδᾷ Κέφαλος οὕτως καὶ λέγει· „ὦ Καλλία, 116
 πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῇ
 Κηρύκων ὧν, οὐχ ὅσιον (ὄν) σοι ἐξηγεῖσθαι· ἔπειτα
 δὲ νόμον πατριον λέγεις, ἢ δὲ στήλῃ παρ' ἧς ἔστηκας
 χιλίας δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, ἐάν τις ἱκετηρίαν
 θῇ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας ὅτι
 Ἀνδοκίδης θείῃ τὴν ἱκετηρίαν; κάλεσον αὐτὸν τῇ
 βουλῇ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν.“ ἐπειδὴ δὲ ἀνε-
 γνώσθη ἢ στήλῃ κάκεῖνος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅτου
 ἤκουσε, καταφανὴς ἦν τῇ βουλῇ αὐτὸς θεὸς τὴν
 ἱκετηρίαν.

Φέρε δὲ τοίνυν, ὦ ἄνδρες — τάχα γὰρ ἂν αὐτὸ 117

114. ἐβουλέσθην Bk. et A^d (qui vv. εἰ γὰρ-τὸ θεῶ in mg. add.): ἐβουλίσθην B, ἐβουλήθην LZ, ἐβουληθήτην v. — ἀπολλύναι A Bk.: ἀπολεῖν καὶ.

115. ὑπακούοι AB Bk.: ὑπακούει. — στὰς] ἀναστὰς mal. Bait. W. coll. § 112. — ἐξηγήσαιο Dobr. Turr.: ἐξηγήσατο. — ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα postulat Bk.; def. vulg. Turr.

116. κηρύκων ὧν cum R. Turr.: κηρύκων ὧν; porro ὄν cum Frohb. addidi. Possis etiam: κῆρυξ ὧν (ita Scal.), ὄν οὐχ ὅσιόν σοι ἐξηγεῖσθαι. — ἔπειτα δὲ AB Bk.: ἔπειτα δὲ.

βούλοισθε πυθέσθαι —, ὁ δὲ Καλλίας τί βουλόμενος
 ἐτίθει τὴν ἱκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγήσομαι ὧν
 ὑπ' αὐτοῦ εἵνεκα ἐπεβουλεύθην. Ἐπίλυκος ἦν ὁ
 Τισάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς·
 ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἅπαις ἀρρένων παίδων, θυ-
 γατέρας δὲ δύο καταλιπὼν, αἱ ἐρίγνοντο εἰς τε ἐμὲ
 118 καὶ Λέαγρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἶκοι πονήρως
 εἶχε· τὴν μὲν γὰρ φανεράν οὐσίαν οὐδὲ δυοῖν
 ταλάντοις κατέλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλέον ἦν ἢ
 πέντε τάλαντα. ὅμως δ' ἐγὼ καλέσας Λέαγρον ἐναν-
 τίον τῶν φίλων ἔλεγον ὅτι ταῦτ' εἴη ἀνδρῶν ἀγα-
 θῶν, ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οἰκειότητας
 119 ἀλλήλοις. „ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν οὔτε χρήματα
 ἕτερα οὔτ' εὐτυχίαν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε κατα-
 φρονῆσαι τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ εἰ
 ἔξη Ἐπίλυκος ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα,
 ἡξιούμεν ἂν γένει ὄντες ἐγγυτάτῳ ἔχειν τὰς παῖδας.
 τοιγάρτοι ἐκεῖνα μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν ἢ διὰ τὰ
 16 χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν | τὰδε
 ἔσται. τῆς μὲν οὖν σὺ ἐπιδικάζου, τῆς δὲ ἐγώ.“
 120 ὡμολόγησέ μοι, ὦ ἄνδρες. ἐπεδικασάμεθα ἄμφω
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἥς μὲν ἐγὼ
 ἐπεδικασάμην, ἢ παῖς τύχῃ χρησαμένη καμοῦσα
 ἀπέθανεν· ἢ δ' ἑτέρα ἔστιν ἔτι. ταύτην Καλλίας
 ἔπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἔαν αὐτὸν
 λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθὺς ἔθηκα παράστασιν,
 καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι „εἰ μὲν σὺ
 βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ, εἰ δὲ μή,
 121 ἐγὼ ἐπιδικάσομαι.“ γνοὺς ταῦτα Καλλίας λαγχάνει

117. βούλοισθε G. Hermann. Schi. Turr.: βούλεσθε. —
 ἐτίθει ABLZ Turr.: ἐτίθη.

120. ταύτην] ταύτη BLZ.

τῷ υἱεῖ τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου, τῇ δεκάτῃ ἰστα-
 μένου, ἵνα μὴ ἐπιδικάσωμαι ἐγώ. ταῖς δ' εἰκάσι,
 μυστηρίοις τούτοις, δούς Κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς
 ἐνδείκνυσί με καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον καθίστησιν.
 ἐπειδὴ δ' ἐώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἱκετηρίαν,
 ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον ἢ ἐξελῶν, αὐτὸς δὲ
 πείσας Λέαγρον χρήμασι συνοικήσων τῇ Ἐπιλύκου
 θυγατρὶ. ἐπειδὴ δ' οὐδ' ὥς ἄνευ ἀγῶνος ἐώρα 122
 ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιὼν Λυσίστρατον,
 Ἠγήμονα, Ἐπιχάρη, ὄρων φίλους ὄντας ἐμοὶ καὶ
 χρωμένους, εἰς τοῦτο βδελυρίας ἦλθε καὶ παρανο-
 μίας, ὥστ' ἔλεγε πρὸς τούτους ὡς εἰ ἔτι καὶ νῦν
 βουλοίμην ἀποστῆναι τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, ἔτοι-
 μος εἶη παύσασθαι με κακῶς ποιῶν, ἀπαλλάξαι δὲ
 Κηφίσιον, δίκην δ' ἐν τοῖς φίλοις δοῦναί μοι τῶν
 πεποιημένων. εἶπον αὐτῷ καὶ κατηγορεῖν καὶ παρα- 123
 σκευάζειν ἄλλους· εἰ δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀποφεύξομαι καὶ
 γνώσονται Ἀθηναῖοι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ἐγὼ αὐτὸν
 οἶομαι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ μέρει
 κινδυνεύσειν. ἅπερ αὐτὸν οὐ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν
 ᾧ ἄνδρες δοκῇ. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς
 μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἀλλὰ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον, ᾧ λαχεῖν 124

121. ἐξελῶν cum Valck. Bk.: ἐξελών. — πείσας cum Scal.
 et R. Bk. Bait. (πείσων — καὶ συνοικ. praef. S.): πείσων.

122. οὐδ' ὥς Bk.: οὕτως (οὐδ' οὕτως ci. R.). — ἄνευ
 ἀγῶνος ἐώρα AB Bk.: ἐώρα ἄνευ ἀγῶνος. — Ἠγήμονα cum
 Valck. Turr.: Ἠγεμόνα. — Ἐπιχάρη Schi. (ci. R.): Ἐπιχάρην
 Valck. Bk. cum A; ἐπεχάρην B (et fort. A^d), ἐπεχάρη v. —
 καὶ ante χρωμένους om. Ald. (φίλους ὄντας deiebat Coraes). —
 num παύσασθαι μὲν κακ. ποιῶν?

123. ἀποφεύξομαι cum R. et Valck. Bk.: ἀποφεύξαιμι
 ABLZ, ἀποφθέγξομαι vulg. — καὶ ante ἐγὼ αὐτὸν add. Ald.

124. ᾧ AL Bk.: ὃν.

ἤξιωσε τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς
 γέγονεν, καὶ πῶς ἐποιήσατ' αὐτόν· ταῦτα γὰρ καὶ
 ἄξιον ἀκούσαι, ὧ ἄνδρες. γαμεῖ μὲν Ἰσχομάχου
 θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συνοικήσας οὐδ' ἐνιαυτὸν τὴν
 μητέρα αὐτῆς ἔλαβε, καὶ συνῶκει ὁ πάντων σχε-
 τλιώτατος ἀνθρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ,
 ἱερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ εἶχεν
 125 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρως. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἠσχύνθη
 οὐδ' ἔδεισε τὸ θεῶ· ἡ δὲ τοῦ Ἰσχομάχου θυγάτηρ
 τεθνάναι νομίσασα λυσιτελεῖν ἢ ζῆν ὁρῶσα τὰ γιγνώ-
 μενα, ἀπαγχομένη μεταξὺ κατεκωλύθη, καὶ ἐπειδὴ
 ἀνεβίω, ἀποδράσας ἐκ τῆς οἰκίας ὄχετο, καὶ ἐξήλασεν
 ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμέ-
 νος ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κυεῖν ἐξ αὐτοῦ·
 καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἕξαρονος ἦν μὴ εἶναι ἐξ
 126 αὐτοῦ τὸ παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ
 γυναικὶ τὸ παιδίον ἦκον ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατουρίοις,
 ἔχοντες ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι τὸν
 Καλλίαν. ὁ δ' ἡρώτα τίνας εἶη τὸ παιδίον· ἔλεγον
 „Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου.“ „ἐγὼ εἰμι οὗτος.“ „καὶ
 ἔστι γε σὸν τὸ παιδίον.“ λαβόμενος τοῦ βωμοῦ
 ὤμοσεν ἢ μὴν μὴ εἶναί (οἱ) υἱὸν ἄλλον μὴδὲ γενέ-
 σθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἰππόνικον ἐκ τῆς Γλαύκωνος
 θυγατρὸς· ἢ ἐξώλῃ εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν,
 127 ὥσπερ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες, ὕστερον
 πάλιν χρόνῳ τῆς γρᾶς τολμηροτάτης γυναικὸς ἀνη-

125. τοῦ ante Ἰσχ. add. AB Bk. — κατεκωλύθη cum Sl. scripsi: κατεκλίθη (κατελύθη Bait. Turr.). — ἀποδράσας Bk.: ἀποδράσασα. — κυεῖν cum Kl. Turr.: κύειν.

126. οἱ post εἶναι cum R. add. Bk. (habet etiam mg. Ald. ap. Sl.).

127. malim ὕστερον π. χρόνῳ, sicut est 2, 10. — υἱὸν αὐτοῦ Bait. Turr.: υἱὸν αὐτοῦ. —

ράσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα εἰσάγει εἰς Κήρυκας, φάσκων εἶναι υἱὸν αὐτοῦ. ἀντεῖπε μὲν Καλλίδης μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Κήρυκες κατὰ τὸν νόμον ὃς ἐστὶν αὐτοῖς, τὸν πατέρα ὁμόσαντα εἰσάγειν ἢ μὴν υἱὸν ὄντα ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ὤμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτοῦ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυσιάδος γεγονότα· ὃν ἀπώμοσε. Καί μοι τούτων ἀπάντων τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σκεψώμεθα εἰ πώ- 128
ποτε ἐν τοῖς Ἑλλησι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπου
γυναικὰ τις γήμας ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα
καὶ ἐξήλασεν ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συν-
οικῶν βούλεται τὴν Ἐπιλύκου | θυγατέρα λαβεῖν, 17
ἵν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἢ θυγατριδῇ. ἀλλὰ γὰρ τῷ 129
παιδί αὐτοῦ τί χρὴ τοῦνομα θέσθαι; οἶμαι γὰρ
ἐγωγε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίζεσθαι, ὅστις
ἐξευρήσει τοῦνομα αὐτοῦ. τριῶν γὰρ οὐσῶν γυναι-
κῶν αἷς συνωκηκῶς ἔσται ὁ πατήρ αὐτοῦ, τῆς μὲν
υἱός ἐστιν, ὥς φησι, τῆς δὲ ἀδελφός, τῆς δὲ θεῖος.
τίς ἂν εἴη οὗτος; Οἰδίπους, ἢ Αἴγισθος; ἢ τί χρὴ
αὐτὸν ὀνομάσαι;

Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, βραχύ τι ὑμᾶς ἀναμνηῆσαι 130
περὶ Καλλίου βούλομαι. εἰ γὰρ μέμνησθε, ὅτε ἡ

Καλλιᾶδης ci. Valck. et R. — ὃς ἐστὶν αὐτοῖς Bk.: ὃ
ἐστὶν αὐτός ABLZ; ὃς ἐστὶν αὐτὸν v. — ὄντα A Bk.:
οὕτως (ὄντως ci. R. Valck.). — χρυσιάδης ALZ, Χρυσίδος
ci. R. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. ABLZ.

128. εἰ πώποτε A Bk.: εἰπόποτε B, εἴ ποτε v. — vv.
καὶ ἐξήλασε — θυγ. in mg. add. A^d. — παιδί scripsi (coll.
126 sq.): παιδίω.

130. εὐ γὰρ μέμνησθε Cob. —

- πόλις ἦρχε τῶν Ἑλλήνων καὶ εὐδαιμόνει μάλιστα, Ἰππόνικος δὲ ἦν πλουσιώτατος τῶν Ἑλλήνων, τότε μέντοι πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναίοις κληδὼν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατεῖχεν, ὅτι Ἰππόνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὃς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. μέμνησθε
 131 ταῦτα, ὧ ἄνδρες. πῶς οὖν ἡ φήμη ἡ τότε οὖσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ Ἰππόνικος νιδὸν τρέφειν ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. οὕτως οὖν χρὴ περὶ τούτου γινώσκειν, ὥς ὄντος Ἰππονίκου ἀλιτηρίου.
- 132 Ἀλλὰ γάρ, ὧ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ Καλλίου καὶ συμπαρασκευάσασιν τὸν ἀγῶνα καὶ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἐμοὶ τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἦκων ἐκ Κύπρου οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς, μυῶν μὲν Ἀ . . . Δελφόν, ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἐμαντοῦ, καὶ εἰσιῶν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον καὶ θύων, ὥσπερ ἐμαντὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τοῦναντίον λειτουργεῖν οὗτοι προὔβάλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστείοις, ἔπειτα ἀρχιθεωρὸν εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε, εἶτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει τῶν ἱερῶν χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιῶν
 133 εἰς τὰ ἱερά; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ διότι οὗτοι ταῦτα νῦν γινώσκουσιν. Ἀγύρριος γὰρ οὕτοσί, ὁ καλὸς κἀγαθός, ἀρχώνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τρίτον ἔτος, καὶ ἐπρίατο τριάκοντα ταλάντων, μετέσχον δ' αὐτῷ

ἀπάσῃ] πάσῃ Z, ἅπασι AL. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχεν.

131. νιδὸν τρέφειν AB Bk.: νιδὸν αὐτῷ τρέφειν.

132. Ἀ . . . Δελφόν Bk.: ἀδελφόν. — Ἡφαιστείοις ABLZ (Turr.). — ἀρχιθεωρὸν ABLZ Bk.: ἀρχιθέωρον.

133. Ἀγύρριος Bk.: ἀγύρριος A; ἀγύριος B, ἀργύριος v. — ἀρχώνης cum R. et Valck. Bk.: ἀρχων εἰς. —

οὔτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέεντες ὑπὸ τὴν λεύκην, οὓς ὑμεῖς ἴστε οἷοί εἰσιν· οἱ διὰ τοῦτο ἔμοιγε δοκοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρω ἤ, καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὀλίγου πραθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ τρία τάλαντα, 134 γνόντες τὸ πρᾶγμα οἷον εἶη, ὥς πολλοῦ ἄξιον, συνέστησαν πάντες, καὶ μεταδόντες τοῖς ἄλλοις ἐωνοῦντο πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀντωνεῖτο οὐδεὶς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλὴν ὑπερέβαλλον, ἕως ἐπριάμην ἕξ καὶ τριάκοντα ταλάντων. ἀπελάσας δὲ τούτους καὶ καταστήσας ὑμῖν ἐγγυητὰς ἐξέλεξα τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξημιώθην, ἀλλὰ καὶ βραχέα ἀπεκερδαίνομεν οἱ μετασχόντες· τούτους δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ διανείμασθαι ἕξ τάλαντα ἀργυρίου. ἃ οὔτοι γνόντες 135 ἔδοσαν σφίσιν αὐτοῖς λόγον, ὅτι „ἄνθρωπος οὐτοσί οὔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων οὔθ' ἡμᾶς ἑάσει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδὼν ἔσται διανείμασθαι τὰ κοινά· πρὸς δὲ τούτοις, ὃν ἂν ἡμῶν ἀδικοῦντα λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀπολεῖ. δεῖ οὖν τοῦτον ἐκποδὼν ἡμῖν εἶναι καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.“ ταῦτα μὲν οὖν, ὧς ἄνδρες 136 δικασταί, τούτοις ποιητέα ἦν, ὑμῖν δέ γε (τὸ) ἐναντίον τούτων· ὥς γὰρ πλείστους εἶναι ὑμῖν ἠθέλον

αὐτῶ cum R. Bk.: αὐτοὶ. — λεύκην οὓς cum R. Valck. mg. Ald. Bk.: λεύκην τὸ πόσους. — ὑπερβάλλωσι ABL Turr.: ὑπερβάλωσι PZ; ὑπερβάλλουσι Steph. Bk. — π. πραθείσης A^d.

134. τρία] δύο Ald.; ἕξ ci. R. (ΠΙ ἕξ, ΙΙΙ τρεῖς). — γνόντες AB Bk. (ci. Valck.): γνῶναι. — ὑπερέβαλον ABLPZ. ἀλλὰ βραχεῖα A^d pr. — ἀπεκερδάναμεν?

135. ἄνθρωπος scripsi: ἄνθρωπος.

136. γε τὸ ἐναντίον Valck. Sl. (τὸ ἐναντίον Bk.): γε ἐναντίον (γε ἐναντία PZ). — ὥς γὰρ scripsi: τοὺς γὰρ. — ὑμῖν cum R. Turr.: ἡμῖν. —

ἂν τοιούσδε οἰόσπερ ἐγώ, τούτους δὲ μάλιστα (μὲν)
ἀπολωλέναι, εἰ δὲ μή, εἶναι τοὺς μὴ ἐπιτρέψοντας
αὐτοῖς, οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς
καὶ δίκαιοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ βουλό-
μενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ οὖν ὑμῖν
ὑπισχνοῦμαι ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦντας
καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγὼν κολά-
σειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.

- 137 Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν
18 καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὥς | ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτό
με ἐκ τῶν κινδύνων σῶσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο, ὥς
ἔοικεν, ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην. ἐγὼ δὲ ὦ Ἀθη-
ναῖοι οὐκ ἀξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν,
ὥστ' εἰ ἐνόμιζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνοντάς
με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι· τίς
γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρα
πλεῖν τὴν θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ σῶμα
τοῦμόν, κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας τῆς
138 ἐμῆς, εἴτα ἔσωζον; οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ποιῆσαι μηδὲ
ταφῆς τὸ σῶμα ἀξιοθῆναι; ἔτι δὲ πολέμου γενομέ-
νου καὶ τριήρων ἀεὶ κατὰ θάλατταν οὐσῶν καὶ
ληστῶν, ὑφ' ὧν πολλοὶ ληφθέντες, ἀπολέσαντες τὰ
ὄντα, δουλεύοντες τὸν βίον διετέλεσαν, οὔσης δὲ
χώρας βαρβάρου, εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη ἐκπεσόντες
κακοῖς τοῖς μεγίστοις περιέπεσον καὶ τὰ σφέτερα

μὲν post μάλιστα auct. R. add. Bk.

137. κατηγόρησαν δέ κτέ.] cf. [Lys.] 5, 19. — λαμβάνον-
τας μὲν W. — ὥρα Bk.: ὥρα AB; ὥραν v.

138. οὐκ ἐξῆν] οὐ πεξῆν ALZ, unde οὐπερ ἦν Turr. (ὅτ'
ἐξῆν mg. Ald.). — κακοῖς τοῖς μεγίστοις scripsi: αἰκίαις
ταῖς μεγίσταις, quod e sequentibus manasse videtur (ἀτυχίαις
τ. μ. Sl.; συμφοραῖς τ. μ. W.). — αἰκισθέντες cum Steph.

τ
Bk.: αἰκισθέν h. e. αἰκισθέντες A^d; αἰκισθέντα v.

αὐτῶν σώματα αἰκισθέντες ἀπέθανον, — εἴτα οἱ 139
 μὲν θεοὶ ἐκ τοσούτων κινδύνων ἔσωζόν με, σφῶν
 δὲ αὐτῶν προὔστησαντο τιμωρὸν γενέσθαι Κηφίσιον
 τὸν πονηρότατον Ἀθηναίων, ὃν οὗτός φησι πολίτης
 εἶναι οὐκ ὦν, ὃ οὐδ' ὑμῶν τῶν καθημένων οὐδεὶς
 ἂν ἐπιτρέψειεν οὐδὲν τῶν ιδίων, εἰδὼς τοῦτον οἷός
 ἐστιν; ἐγὼ μὲν οὖν, ὃ ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι
 νομίζειν τοὺς τοιούτους κινδύνους ἀνθρωπίνους,
 τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν θείους. εἶπερ οὖν δεῖ τὰ
 τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, πάννυ ἂν αὐτοὺς οἶμαι ἐγὼ
 ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν
 σωζομένους ὑπ' ἄλλων ἀπολλυμένους ὀρῶεν.

Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον ὢ ἄνδρες ἐνθυ- 140
 μηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἄνδρες ἄριστοι
 καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι οὐκ ἐπὶ τιμω-
 ρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτη-
 ρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμ-
 φοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ
 ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς
 πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἤδη
 δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι.
 ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ'
 ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ὢν τυγχάνει καὶ εἴ
 τις ἐχθρὸς, μὴ μεταγνῶτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν
 ἀποστερεῖν ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν
 τύχῃ ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμῃ ψηφίσασθαι.

Δέομαι οὖν ἀπάντων (ὑμῶν) περὶ ἐμοῦ τὴν 141

139. malim εἴτα αὐτοὶ μὲν οἱ θεοὶ. — ἐκ τοσούτων Bk. cum ABLZ: ἐκ τῶν τοσούτων. — πάννυ ci. R.: πολὺ (πολὺ μᾶλλον ci. id.).

140. ταῦθ'] τὰ θ' ABLZ. — βούλεσθε cum R. Bk.: βουλέεσθε.

141. post ἀπάντων addidi ὑμῶν cum R. —

- αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἥνπερ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν
 προγόνων, ἵνα καὶ μοι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι,
 ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλείστον καὶ
 μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγέννηται,
 πολλῶν ἔνεκεν σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιούτους,
 μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, (εἶτα) καὶ ὅπως
 εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὲ κίνδυνος
 γένοιτο ἢ συμφορά, σῶζοιντο συγγνώμης παρ' ὑμῶν
 142 τυγχάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν μεμνησθε· καὶ
 γὰρ τῇ πόλει ἀπάσῃ αἱ τῶν ἡμετέρων προγόνων
 ἀρεταὶ πλείστου ἄξιαί ἐγένοντο. ἐπειδὴ γὰρ ὧ
 ἄνδρες αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βουλομένων
 τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λακε-
 δαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ ὄντες σῶζειν
 τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετάς, οἳ
 143 ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ
 τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δημοσίᾳ διὰ τὰς τῶν
 προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετάς, ἄξιόν καὶ μοι διὰ
 τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν ἀρετὰς σωτηρίαν γενέ-
 σθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις
 ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνε-
 βάλουντο· ὧν ἔνεκα καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦ-
 ναι τῆς σωτηρίας, ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλή-
 νων ἐτύχετε.
- 144 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἂν με σώσητε, οἷον
 ἔξετε πολίτην· ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου,

ἀναμνησθέντας ABLZ Bk.: ἀναμνησθέντες. — (εἶτα)
 καὶ scripsi: ante καὶ lacunam IV litt. capacem habet A^d.
 — γένοιτο Dobr.: γένηται.

142. μεμνησθε Bk. Dobr.: μεμνησθαι ABLZ; μεμνησθε
 v. ante Bk. — ὑμετέρων ci. R.; it. § 143. — τὴν πόλιν] τῇ
 πόλει pr. A. — ὑπῆρξαν αἵτιοι Z.

143. καὶ μοι] καὶ μοι ABLZ.

ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἑμαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς
 πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν
 κατέστην, ἔπειτα δὲ καινὸν βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ
 δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἑμαυτοῦ·
 ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολίτην
 εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέτοικον
 ἐν τῇ τῶν πλησίον, | ἐπιστάμενον δὲ οἷον τὸ σωφρο- 145
 νεῖν καὶ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον δ' οἷον 19
 τὸ ἀμαρτόντα πράξαι κακῶς, πολλοῖς συγγενόμενος
 καὶ πλείστων πειραθείς, ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαί καὶ
 φιλόνητες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις καὶ
 ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγέννηται, ὧν ἐμὲ σῶσαντες
 μεθέξετε, καὶ ἔσται ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπου ἂν
 ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίγνηται. Ἐχει δὲ καὶ ὑμῖν ὥ 146
 ἄνδρες οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ ἔστιν
 ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου οὐδεὶς,
 ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ ὄνειδος
 ὑμῖν ἔστιν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὔσα,
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἢν ὄνειδος, ὅτ' ἐμοῦ φεύ-
 γοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ
 ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν τὴν
 ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθὼν
 ὑπ' ἐκείνων, οἱ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρα- 147
 τηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν
 καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ

144. καινὸν Emp. (s. πάλιν): καὶ ABL v., καὶ τὸν Z. —
 ἔτι δὲ AB Bk.: ἔτι.

145. συγγενόμενος AB Bk.: συγγενόμενον (unde πειρα-
 θέντα ci. Steph.). — γεγέννηται Schi.: γεγέννηται, quod def.
 Turr. — ἔσται ci. Steph.: ἔστιν. — γίγνηται AB Bk.: γέννηται
 (ti del. Cb.).

146. ἡμετέρου pr. A^d. — οἴχεται πᾶν πρόρριζον] cf. Soph.
 El. 755. — ὄνειδος ἡμῖν A^d. — ἢν ὄνειδος ABLZ Bk.: αὐ-
 ὄνειδος (ἢν ὄν. ci. R.). — ἡμετέραν A^d.

- ἄλλας ἀρχας ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες
 τὰ ὑμέτερα οὐδένα πώποτε ὥφλον, οὐδ' ἡμάρτηται
 οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία
 δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῷ δεομένῳ.
 οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν καταστάς
 εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων.
 148 μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνῶσι, καὶ περὶ τῶν πεπραγ-
 μένων αὐτοῖς ἐπιλάθῃσθε, ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν
 ἔργων νομίζατε τὰ σώματα αὐτῶν ὁρᾶν αἰτουμένων
 ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάζομαι
 δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαντοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνη-
 κεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελφούς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν. ἀλλὰ
 149 τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὔπω γεγέννηται. ὑμεῖς τοίνυν
 καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ
 παίδων γένεσθε· εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβολῶ
 καὶ ἱκετεύω· ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησά-
 μενοι σῶσατε, καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ
 Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν,
 τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει
 ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται,
 τούτους δὲ ἀπόλλυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ'
 ὑμῶν δέομαι, εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι.
 ὥστ' ἐμοὶ μὲν πειθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε εἴ τι
 ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς
 τοῖς ἐμοῖς πεισθῇτε, οὐδ' ἂν ὑστέρω χρόνῳ ὑμῖν
 150 μεταμελήσῃ, οὐδὲν ἔτι πλέον ποιήσετε. μὴ τοίνυν

147. οὐδὲν ἂν πώποτε libri (Schi.); del. ἂν Bk. — τῷ δεομένῳ AB Bk.: τῶν δεομένων.

148. περὶ ante πεπραγμ. mal. abesse Turr. — num ἀναβιβάζομαι? — ἀλλὰ ante τοὺς ἀδ. add. AB Bk.

149. ὑμῶν] ὑμῖν AB. — Θετταλοὺς (μὲν) ci. Cb. — ἀνδρείους pr. A^d. — οἷς καὶ προσήκει § 136. — ἀπολλύναι Cb. — ὥστ'] ὡς Dobr. — ἀποστερεῖσθαι ABL.

μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τούτους οἵτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐνταυθοῖ συμβουλεύειν ὑμῖν ἃ γινώσκουσιν περὶ ἐμοῦ. Δεῦρο Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι μοι συνδικεῖν, Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

Εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ τῷ πράγματι οἱ ¹ παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες ἐφαίνοντο, οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ἐνόμιζον· ὅπου μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμέ τι ποιῆσαι ἀγαθόν, ἢ εἴ τις ἕτερος βούλοιο ἐμοῦ κακίων, δεινότατον ἀπάντων χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα τῷ δὲ μή, ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. εἴπερ γὰρ ἡ πόλις ἀπάντων τῶν πολιτευομένων κοινὴ ἐστὶ, καὶ τὰ γινόμενα δήπου ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινὰ ἐστὶ. τουτὶ ² τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν τοὺς μὲν ἤδη πράττοντας, τοὺς δὲ τάχα μέλλοντας· καὶ μοι μέγιστον θαῦμα παρέστηκε, τί ποτε οὗτοι οἱ ²⁰ ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρὴ

150. ἡρημένοι cum R. Bk.: εἰρημένοι.

Or. II. Π. Τ. ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ] περὶ τῆς ἀδείας Harp. s. v. ὀρρωδεῖν.

1. ἢ εἴ τις A Turr.: εἴ τις. ἕτερος Dobr. Turr.: ἑτέρως.

2. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. — παρέστηκε Bk. (ci. R.): περέστηκε A^d; περιέστηκε cett. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — περικαίονται Emp.; περικάονται Schi. — εἰ μὲν γὰρ Valck.; cf. § 19.

ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἥτοι
 ἀμαθεστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει
 ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μὲν γε νομίζουσι τῆς
 πόλεως εὖ πραττούσης καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν
 ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοί εἰσι τὰ ἐναντία
 3 νῦν τῇ ἑαυτῶν ὠφελείᾳ σπεύδοντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα
 ἡγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρειν καὶ τῷ ὑμετέρῳ
 κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἶεν· οἵτινες εἰσαγγεί-
 λαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῶν
 πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων οὐκ εἰσὶ τῇ πόλει
 ταύτῃ μείζονες ὠφέλειαί, καὶ τούτων ἀποδεικνύντος
 μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαίους τὰς
 ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ
 παραγενόμενοι ἐλέγχοντες οἷοί τ' ἦσαν ἀποδείξαι εἴ
 τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, ἐνθάδε δὲ
 4 νῦν πειρῶνται διαβάλλειν. σημείον οὖν τοῦτο ὅτι
 οὔτοι οὐκ ἀφ' αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν — εὐθύς
 γὰρ ἂν τότε ἠνταντιοῦντο — ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν ἐτέ-
 ρων, οἷοί εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν χρή-
 ματος δεξάμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ προᾶξαι.
 καὶ αὐτοὶ μὲν οὔτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς
 αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες δυσχυρίζεσθαι
 περὶ τούτων, φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι εἴ τι εἰς
 ὑμᾶς τυγχάνουσι μὴ εὖ φρονοῦντες· ἐτέρους δὲ
 εἰσπέμπουσι, τοιούτους ἀνθρώπους οἷς εἰθισμένοις
 ἤδη ἀναισχυντεῖν οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε καὶ
 5 ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν
 τοῦτο μόνον εὗροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς

3. malim περὶ πραγμάτων (ita Dobr.) s. περὶ τοιούτων
 πραγμάτων. — ἐλέγχοντες scr.: ἐλέγξοντες (ἐλέγξαντες cum
 Tayl. Turr.).

4. τυγχάνουσι cum AB add. Bk.

ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὀνειδίζειν, καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δῆπου κάλλιον ὑμῖν, ὥστε μηδὲν ἂν τούτων δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὧ ἄνδρες, καὶ τῷ πρώτῳ τοῦτο εἰπὸντι ὀρθῶς δοκεῖ εἰρησθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τῷ εὖ καὶ κακῶς πράττειν, μεγάλη δὲ δῆπου καὶ τὸ ἑξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστὶ, καὶ εἰδὼν εὐτυχέστατοι μὲν οἱ ἐλάχιστοι 6 ἑξαμαρτάνοντες, σωφρονέστατοι δὲ οἱ ἂν τάχιστα μεταγινώσκωσι. καὶ ταῦτα οὐ διακρίνεται τοῖς μὲν γίνεσθαι τοῖς δὲ μὴ, ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἑξαμαρτεῖν τι καὶ κακῶς πράξαι. ὧν ἕνεκα, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρωπίνως περὶ ἐμοῦ γινώσκειτε, εἴητε ἂν ἄνδρες εὐγνωμονέστεροι. οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον ἢ οἴκτου ἄξιά μοι ἐστὶ τὰ γεγενημένα· ὅς εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἐμᾶντοῦ δυσδαι- 7 μονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν νεότητί τε καὶ ἀνοίᾳ, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με ἐλθεῖν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ' ἀνάγκη μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μεγίστοιν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ μὴ βουληθέντι κατειπεῖν τοὺς ταῦτα ποιήσαντας οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρωδεῖν, εἴ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδικοῦντα σὺν ἐμᾶντῳ ἀποκτεῖναι — ὅπερ ἀνάγκη παθεῖν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆσαι —, ἢ κατειπὸντι τὰ γεγενημένα αὐτὸν μὲν ἀφεθέντα μὴ τεθνάναι, τοῦ δὲ

5. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. — καὶ ante τῷ πρώτῳ del. Emp. — τοῦτο AB Bk.: τούτῳ. — ἐπὶ τῷ AB Bk.: ἐπὶ τὸ. — εὖ καὶ κακῶς πράττειν A Bk.: εὖ κακῶς πρ. B; εὖ πρ. κακοί v.

6. μεταγινώσκουσι ABZ.

7. Fort. cum Frohb.: ἦλθον δυσδ. — — ἀνοίᾳ τῇ ἐμᾶντοῦ. — βουληθέντα ABZ, quod def. Kl, sed cf. infra κατειπὸντι. — μόνου AZ Bk.: μόνον. — ὀρωδεῖν] 'cf. Harp. s. v.: ὁ. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἀ. ἐν τῷ π. τ. ἀδείας. — ἀφεθέντα A^d et cum R. Bk.: ἀφέντα.

ἐμαυτοῦ πατρὸς μὴ φονέα γενέσθαι. τί δ' ἂν οὐ
 8 πρὸ γε τούτου τολμήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ
 τοίνυν ἐκ τῶν παρόντων εἰλόμην ταῦτα, ἃ ἐμοὶ μὲν
 λύπας ἐπὶ χρόνον πλεῖστον οἴσειν ἔμελλεν, ὑμῖν δὲ
 ταχίστην τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν.
 ἀναμνήσθητε δὲ ἐν οἴῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανίᾳ
 καθέστατε, καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπε-
 φόβησθε, ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἔτι ἐξήειτε,
 ἕκαστος ὑμῶν οἰόμενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα
 τοίνυν ὥστε μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοστὸν δὴ τι
 ἐγὼ μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων, ὥστε μέντοι
 9 παυθῆναι, ἐγὼ εἰς ὧν μόνος αἷτιος. καὶ ὅμως τό-
 γε δυστυχεστάτος εἶναι ἀνθρώπων οὐδαμῇ ἐκφεύγω,
 ὅτε δὴ προαγομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς
 συμφορὰς οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχετο γίγνεσθαι δυσδαιμο-
 νέστερος, μεθισταμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλές
 ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσοού-
 των τῇ πόλει ἀδύνατον ἦν ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως ἢ
 21 τῷ ἐμῷ αἰσχυρῷ, | ὥστ' ἐν αὐτῷ ᾧ ἐγὼ κακῶς
 ἔπραττον ἐν τούτῳ ὑμᾶς σῶζεσθαι. χάριν οὖν εἰκός
 με, οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ'
 ὑμῶν.

10 Καίτοι ἐγὼ τότε αὐτὸς γνοὺς τὰς ἐμαυτοῦ συμ-
 φορὰς, ᾧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχυρῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι
 ἀπεγένετο, τὰ μὲν παρανοία τῇ ἐμαυτοῦ, τὰ δ'
 ἀνάγκη τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνω ἡδιστον
 εἶναι πράττειν τε τοιαῦτα καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου
 ἦκιστα μέλλοιμι ὀφθῆσεσθαι ὑφ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ
 χρόνῳ ὕστερον εἰσῆλθέ μοι, ὥσπερ εἰκός, ἐπιθυμία
 τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης, ἐξ

10. ὕστερον in mg. add. A^d. — num πολιτ. καὶ διαίτης
 ἐκείνης? —

ης δευρὶ μετέστην, ἔγνων λυσιτελεῖν μοι ἢ τοῦ βίου
 ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθὸν τι τοσοῦ-
 τον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναί ποτέ μοι
 πολιτεύσασθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πώποτε 11
 οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην,
 ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε
 εἰσήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὖσαν ἐν Σάμῳ κω-
 πέας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε
 κατειληφόντων, ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ
 καὶ διδόντος τέμνεσθαι τε καὶ ἐξάγεσθαι ὁπόσους
 ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας, καὶ
 παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι
 οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσου ἐμοὶ κατέ-
 στησαν, εἰσήγαγον δὲ σῖτόν τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ 12
 ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν
 μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες, καὶ τὴν
 πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν τῷ τότε
 χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν αἰτία ὑμᾶς
 ἐργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον
 δικαίως ταύτης τῆς αἰτίας ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδρά-
 σιν ἐκείνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσῆχθη, οὐ περὶ
 τοῦ σῶσαι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον
 ἢ περὶ τοῦ μηδὲ αὐτοὺς σωθῆναι. Τούτων τοίνυν 13
 οὕτως ἐκόντων οὐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη
 τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ
 ὥς ἐπαινεθῆσόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε προθυμίας τε
 εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων·

ἔγνω λυσιτ. ABZ. — πολιτεύσασθαι AB Bk.: πολι-
 τεύεσθαι.

11. τέμνεσθαι cum Dobr. Turr.: γενέσθαι. — ὁπόσους
 AB Bk.: ὁπόσα. — τούτους] τοὺς BZ. — ὅσου A Bk. (ci.
 R.): ὅσον.

12. αἰτία scripsi: ἄξια. — τῆς αἰτίας ABZ Bk.: ἀξίας.

- πυθόμενοι δέ τινές με ἤκοντα τῶν τετρακοσίων ἐξή-
 τουν τε παραχρῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν
 14 βουλήν. εὐθύς δὲ παραστάς μοι Πείσανδρος, „ἄνδρες“
 ἔφη „βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδεικνύω
 ὑμῖν σῖτόν τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγαγόντα καὶ
 κωπέας.“ καὶ τὸ πρᾶγμα ἦδη πᾶν διηγεῖτο ὡς ἐπέ-
 πρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε τὰ ἐναντία φρονοῦντες δῆλοι
 ἦσαν ἦδη οἱ ἐπὶ στρατιᾶς ὄντες τοῖς τετρακοσίοις.
 15 κἀγὼ, θόρυβος γὰρ δὴ τοιοῦτος ἐρίγνετο τῶν βου-
 λευτῶν, ἐπειδὴ ἐρίγνωσκον ἀπολούμενος, εὐθύς
 προσπηδῶ πρὸς τὴν ἐστίαν καὶ λαμβάνομαι τῶν
 ἱερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστου ἄξιον ἐρίγνετο ἐν τῷ
 τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς ἔχοντα ὀνειδίη οὗτοί με
 μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων εἰκόνασι κατελεῆσαι, βουλη-
 θέντων τε αὐτῶν ἀποκτεῖναί με οὗτοι ἦσαν οἱ δια-
 σῶσαντες. δεσμά τε ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ
 οἷα τῷ σώματι ἠνεσχόμην, μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν.
 16 οὗ δὴ καὶ μάλιστα ἑμᾶντὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις
 τοῦτο μὲν ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐγὼ ἀντὶ
 τούτου κακὰ εἶχον, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ’
 ἐμοῦ πεπονθώς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ’ ἐγὼ ἀπο-
 λοίμην· ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῇ ἔτι εἶναί
 μοι εὐθαρσεῖν· ὅποι γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακόν
 τί μοι ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον. ἀλλ’ ὅμως καὶ ἐκ
 τούτων τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγεῖς οὐκ ἔστιν ὅ τι

14. (καὶ χαλκὸν) καὶ κωπέας coll. § 11 Meier. — ἐπὶ
 στρατιᾶς A^d Turr.: ἐπὶ στρατείας.

15. ἐπειδὴ cum R. Turr.: καὶ ἐπειδὴ. — ἔχοντα ὀνειδίη
 οὗτοί με S. Turr.: εἶχον τὰ ὄν. οὗτοι, οἷ με.

16. τοῦτο μὲν] τούτῳ μὲν AB. — εὖ om. ABZ. — ἀπο-
 λοίμην] ἀπολλύμην mal. Bk.; immo, si quid mutandum, εἰ
 ante πάλιν αὖ addendum est. — ὅποι cum R. Bk.: ὅπου.

— οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον scripsi: οὐκ ἔστιν ὅτι ἔργον A; οὐκ
 ἔστιν ὅτι ἕτερον ἔργον BZ Bk.; οὐκέτι ἕτερον v.

ἕτερον [ἔργον] περὶ πλείονος ἐποιούμην ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι.

Ὅρᾶν δὲ χρή, ὧς Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα τῶν 17
ὑπουργημάτων διαφέρει. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοι τῶν
πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες ἀργύ-
ριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν
διδόασιν; τοῦτο δὲ ὅσοι στρατηγοὶ γενόμενοι καλόν τι
τὴν πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῆς τῶν
| ὑμετέρων σωμάτων ταλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, 22
καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων δαπάνης, ποιοῦσιν
ὑμᾶς εἶ τι τυγχάνουσιν ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἂν τι
ἐξαμάρτωσιν οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρως αὐτῶν ἁμαρ-
τίας δίκην διδόασιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις
ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦνται γε 18
ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται ὡς ὄντες ἄνδρες
ἀγαθοί. καὶ οὐκ ἐρῶ ὡς οὐ δικαίως· μεγάλη γὰρ
ἐστὶν ἀρετή, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὀτρυνῶν δύναται
τρόπῳ ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι. ἀλλ' οὖν γινώσκειν
γε χρή ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πολὺ πλείστου ἄξιος ἀνὴρ,
ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρήμασί τε καὶ
σώματι τολμῶν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πο-
λίτας.

Ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 19
σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε, τὰ δὲ μέλλοντά τε
καὶ ἤδη πραττόμενα ἄνδρες ὑμῶν πεντακόσιοι ἐν

17. χρή add. A^d BZ Bk. — γὰρ post τοῦτο μὲν add. AB Bk. — τῆς ante τῶν ὑμετ. σωμ. add. AB Bk. — δαπάνης οἷς

A Bk. (ci. Sl.): δαπαν B; δαπανᾶν v.

18. στεφανοῦνται τε Sl. (cf. § 20). — γινώσκειν cum R. Bk.: τι γινώσκειν. — πολὺ πλείστου B et corr. A: πολλοῦ πλείστου Z et pr. A; πλείστου v. (Bk.). — τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις pr. A^d.

19. ἢ βουλὴ del. Valck.; def. Scheibe. —

- ἀπορρήτῳ ἴσασιν, ἡ βουλή· οὓς πολλῶ δήπου εἰκὸς
 ἦτιον ἂν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς δέοι ἀκούσαντάς
 τι ἐν τῷ παραχρῆμα νῦν διαβουλεύεσθαι. οἱ μὲν
 γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦνται,
 ὑπάρχει τε αὐτοῖς, ἐάν τι ἐξαμαρτάνωσιν, αἰτίαν
 ἔχειν καὶ λόγον αἰσχροῦν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν·
 ὑμῖν δὲ οὐκ εἰσὶν ἕτεροι ὑφ' ὧν αἰτίαν (ἂν) ἔχοιτε·
 τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ καὶ
 20 εὖ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε, διαθέσθαι. ἅ γε μέντοι
 ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἷόν τέ μοί ἐστιν εἰπεῖν εἰς
 ὑμᾶς ἤδη πεπραγμένα, ἀκούσεσθε. ἐπίστασθε γάρ
 που ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σῖτος
 ἦξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ τοσοῦτος
 ἐγενόμην, ὥστε τοὺς ἄνδρας τοὺς ταῦτα βουλεύ-
 σαντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας ψευσθῆναι τῆς αὐτῶν
 21 γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδὲν
 προὔργου ἀκοῦσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ βούλομαι ὑμᾶς
 εἰδέναι, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγοὶ
 καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσιν ὑμῖν τέτταρες καὶ
 δέκα, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου ἀναχθεισῶν
 ἦξουσιν ἀθρόαι οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξάμην δ' (ἂν)
 ἀντὶ πάντων χρημάτων εἶναι ἕν ἀσφαλεῖ φράσαι
 πρὸς ὑμᾶς ἅ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα,
 22 ὅπως αὐτόθεν προήδευτε. νῦν δὲ ἐκεῖνα μὲν τότε
 ὅταν ἀποτελεσθῇ γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφεληθήσεσθε·
 νῦν δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, εἴ μοι βουλευθείητε δοῦναι
 χάριν μικράν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν καὶ ἅμα δικαίαν,

εἰκὸς] εἰς ABZ. — οἱ μὲν γε] si § 2, hic quoque μὲν
 γὰρ scribendum erit. — ἂν post αἰτίαν cum Dobr. add. Turr.

20. οἷόν τε cum Steph. Bk.: οἷόν γε. — ἠγγέλθη ὑμῖν
 cum Valck. Turr.: ἠγγ. ἡμῖν. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

21. (ἂν) ἀντὶ cum Dobr. Turr.: ἀντὶ v. Schi.; ἂν cum
 R. Bk. — προήδευτε Bk.: προειδῆτε.

πάνν ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. ὥς δὲ καὶ δικαία ἐστίν, εἴσεσθε. ἃ γάρ μοι αὐτοὶ γνόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἑτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, ταῦθ' ὑμᾶς, εἰ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ, εἰ δὲ [μὴ] βούλεσθε, ἀπαιτῶ. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς 23
πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώποις καὶ ξένοις παντοδαποῖς πολιτείαν διδόντας τε καὶ εἰς χρήματα μεγάλας δωρεάς, οἳ ἂν ὑμᾶς φαίνωνται ποιούντες τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι ὀρθῶς ὑμεῖς φρονούντες δίδοτε· οὕτω γὰρ ἂν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων εὖ πάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τουτὶ τὸ ψήφισμα ο ἡκούσατε ψηφισάμενοί μοι, 24
ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἑτέρῳ φέροντες. πείθεσθε οὖν μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἰ τῷ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν. εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι (τῇ) γνώμῃ ἀμαρτάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστιν, ἐμοῦ τὸ μὲν σῶμα τυγχάνει ταῦτόν ἐστι ὄν, ὅπερ τῆς αἰτίας ἀπήλλακται, ἡ δὲ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἑτέραν νυνὶ παρέστηκεν. οὐδὲν οὖν ἔτι ὑπολείπεται ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθε. ὥσπερ δὲ τῆς τότε 25

22. μὴ ante βούλεσθε cum R. delendum videtur.

23. παντοδαπῆς v., em. cum. Steph. R. — πολιτείαν cum R. (qui et πολ. τε διδ. καὶ ci.) Turr.: πολιτείας. — ἀναγέγραπται Sl.

24. τῇ γνώμῃ scripsi: . . γνώμη A^d, γνώμη v. — ἐμοῦ τὸ μὲν cum R. Bk.: ὁμοῦ τὸ μὲν. — ταῦτόν ἐστι ὄν Bk. (ταῦτόν ὄν ci. R.): τοῦτ' ἀναίτιον. — διαβεβλήσθαι ABZ.

ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα ἔφατε χρῆναι
 πιστότατα ποιούμενοι κακὸν με ἄνδρα ἡγεῖσθαι,
 οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ μὴ ζητεῖτε ἑτέραν βά-
 σανον ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ ἔργων σημεῖα ὑμῖν γιγνό-
 23 μενα. πολὺ δέ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον | ἐκείνων
 26 καὶ τῷ γένει συνηθέστερά ἐστι. τάδε γὰρ οὐ ψευσα-
 μένῳ μοι λαθεῖν οἶόντ' ἐστι τοὺς γε πρεσβυτέρους
 ὑμῶν, ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πάππος Λεωγόρας
 στασιάσας πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ δήμου,
 ἐξὸν αὐτῷ διαλλαχθέντι τῆς ἐχθρας καὶ γενομένῳ
 κηδεστῇ ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τῆς πόλεως,
 εἴλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δήμου καὶ φεύγων
 κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ προδότης αὐτῶν καταστῆναι.
 ὥστ' ἔμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν προγόνων ἔργα εἰκότως
 ὑπάρχει δημοτικῷ εἶναι, εἴπερ τι ἄλλὰ νῦν γε φρο-
 νῶν τυγχάνω. ὦν καὶ ἔνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, ἐὰν χρη-
 στὸς ὦν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς φαίνωμαι, προθυμότερόν
 27 μου ἀποδέχεσθαι τὰ πραττόμενα. τὸ δὲ δόντας ἐμοὶ
 τὴν ἄδειαν ἀφελέσθαι ὑμᾶς, εὖ ἴστε ὅτι οὐδεπώποτε
 ἡγανάκτησα· ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων
 αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπείσθητε τὰ μέγιστα ἑξα-
 μαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι,
 ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἂν
 τις ὑμῶν θαυμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπείσθητε ἑξα-
 28 μαρτεῖν; βουλοίμην μέντ' ἂν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέ-
 ροις αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε,
 τὰς τῶν ἑξαπατησάντων ὑμᾶς ἀκύρους ἔθετε βουλὰς,
 οὕτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπείσθητε γνῶναί τι ἀνε-

25. ζητῆτε A.

36. πατρὸς πάππος cum Valck. Turr.: πατρὸς πρόπαππος.
cf. 1, 106. — ἄλλὰ νῦν γε Bk.: ἄλλο νῦν γε.

27. θαυμάζει ABZ.

πιθήδειον, ἀτελῇ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ μήτε ἐν τούτῳ μήτε ἐν ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθρίστοις ὁμόψηφοί ποτε γένησθε.

3.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηχανομένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθην αἰὼν κακὰ πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων καὶ τῶν ἑκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας· ὧν ἔστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκείνων ἰδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκίδης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς τὸ εἶδος· κεφάλαιον τὸ συμφέρον. Φιλόχορος μὲν οὖν λέγει καὶ ἔλθεῖν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιῆσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν ¹ ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ὧς Ἀθηναῖοι πάντες γιννώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ῥήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο (ἂν) ἐναντιοῦνται, τοῦτο δὲ οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγουσι γὰρ ὥς ἔστι δεινότατον τῷ

Or. III. Π. Τ. ΠΡΟΣ ΛΑΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ] περὶ τῆς εἰρήνης Harp. et Vit. § 13. — ΤΠΟΘ.] ἐπιβουλεύσασθαι] βουλεύσασθαι S. — δὲ post κεφάλαιον add. v. ante Bk. (Dobs.). — ἐπανελεθεῖν Reiskiana. — διόνυσος AB.

1. πάντες et δὲ post τοῦτο add. AB Bk. — ἂν add. Dobr.

δῆμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἣ νῦν οὕσα πολιτεία μὴ
 2 καταλυθῇ. εἰ μὲν οὖν μηδεπώποτε πρότερον ὁ
 δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς
 Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διὰ
 τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου διὰ τε τὴν ἐκείνων
 ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην
 ἐποιήσασθε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς
 πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γενόμενα; χρὴ
 γὰρ ὥς Ἀθηναῖοι τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον
 3 γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Ἡνίκα
 τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα
 δὲ εἴχομεν καὶ Πηγάς καὶ Τροιζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυ-
 μήσαμεν, καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμέ-
 νον καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ
 τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαι-
 μεν ἐς Λακεδαίμονα προκηρυκευσόμενον περὶ σπον-
 4 δῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς | Λακεδαι-
 24 μονίους ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφοτέρω
 ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὲ τοῦτο,
 ὥς Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψώμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ
 εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἔσθ' ὅπου κατε-
 λύθη; οὐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ
 5 ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον μὲν

2. πρότερον add. AB Bk. — τῶν ante Ἀθ. del. W., item
 4. 10. — ἔργου διὰ τε AB Bk.: ἔ. καὶ διὰ. — ἐποιήσασθε
 cum R. Turr.: ἐποιήσατε. — vv. χρὴ γὰρ — ἔσεσθαι affert
 Clem. Alex. Str. VI p. 747 (om. ὥς Ἀθ.), et inde Theodoret.
 Serm. VI p. 581 A.

3. Hunc totum locum (§§ 3—9) omissis quibusdam vel
 mutatis in suum usum convertit Aeschin. 2 § 172—176.
 — nonne ὁ ἐν Εὐβοίᾳ? — Πηγάς] cf. Harp.: Πηγαί· Ἀ. ἐν
 τῷ περὶ εἰρήνης, εἰ γνήσιος. — Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου
 et ap. Andoc. et ap. Aesch. restitui vol. Kirchner et Mit-
 ford. ap. Dobr. — πέμψαιεν ἐς AB.

4. ὑμῖν A^d. — πεντήκοντα cum Aesch. Tayl. (Turr):
 πέντε, quod tuetur Dobr. — ἡμῖν A^d.

τὸν Πειραιᾶ τότε ἐτειχίσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἴτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριήρων αἱ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄπλοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους καταναυμαχήσαντες ἡλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμεθα, καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἵππεῖς κατεστησάμεθα καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. Μετὰ δὲ 6 ταῦτα δι' Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστημεν, καὶ πολλὰ (μὲν) κακὰ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαντες ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἡρέθησαν δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες, ὧν ἦν καὶ Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. οὗτοι ἡμῖν εἰρήνην ἐποίησαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη τριάκοντα. καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπου, ὧς Ἀθηναῖοι, ὁ δῆμος κατελύθη; τί δέ; πράττοντές τινες δήμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον· αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον τῶν 7 Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἦρε καὶ κατέστησεν ἰσχυρὸν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν ἐν τούτοις τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες ἀνηνέγκαμεν χίλια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρό-

5. τότε add. AB Bk. — ἐλευθερώσαμεν A^d et pr. M. — τοξότας (quod. om. Aesch.) mal. abesse S. — καὶ ταῦτα] malim ταῦτα coll. § 7. — τότε post ταῦτα add. W. — τῷ Ἀθην. W.; item 7.

6. αἰγινήτας s. αἰγηνίτας ABMZ. — κατεστήσαμεν dedisse videtur pr. A^d. — μὲν post πολλὰ addi malit R. — ἡρέθησαν cum Steph. R.: εὔρεθησαν. — καὶ ante Ἀνδ. add. AB Bk. — ὑμῖν AB Turr. (cf. § 4). — ἐποίησαν auct. Bk. Turr.: ἐποιήσαντο.

7. τὸν Ἀθην. Bk. W. (τὸν Ἀθηναῖον MZ). — εἰρήνην ἄγοντες ci. R. —

- πολιν, καὶ νόμῳ κατεκλείσαμεν ἑξαίρετα εἶναι τῷ
 δήμῳ, τοῦτο δὲ τριήρεις ἄλλας ἑκατὸν ἐναυπηγη-
 σάμεθα, καὶ ταύτας ἑξαιρέτους ἐψηφισάμεθα εἶναι,
 νεωσοίκους τε ὠκοδομησάμεθα, χιλίους τε καὶ δια-
 κοσίους ἱππέας καὶ τοξότας τοσούτους ἐτέρους κατε-
 στήσαμεν, καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτει-
 χίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμο-
 νίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῶν
 8 Ἀθηναίων ἐγένετο. Πάλιν δὲ διὰ Μεγαρέας πολε-
 μήσαντες καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι, πολλῶν
 ἀγαθῶν στέρηθέντες αὐτίς τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα,
 ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι
 δ' ὑμᾶς ἅπαντας εἰδέναι τοῦτο, ὅτι διὰ ταύτην τὴν
 εἰρήνην ἑπτακισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς
 9 τὴν ἀκρόπολιν ἀνηνέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ
 τριακοσίας ἐκτησάμεθα, καὶ φόρος προσήει κατ'
 ἐνιαυτὸν πλεόν ἢ διακόσια καὶ χίλια τάλαντα, καὶ
 Χερρόνησόν τε εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν
 ἢ τὰ δύο μέρη· τὰς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕκαστον
 διηγείσθαι μακρὸς ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες
 τὰ ἀγαθὰ πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακε-
 δαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων.
- 10 Πρῶτον μὲν οὖν ὦ Ἀθηναῖοι τούτου ἀναμνή-
 σθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο
 τι ἢ τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην οὐδεπώποτε ὁ δῆμος
 ὁ τῶν Ἀθηναίων κατελύθη; οὐκοῦν ἀποδέδεικται,
 καὶ οὐδεὶς ἐξελέγξει με ὥς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ.

νεωσοίκους] cf. Harp. s. v. νεώρια (Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. εἰρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος). — post ἐτειχίσθη add. Aesch.: καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι.

9. τριακοσίας cum Markl. ex Aesch. Turr.: τετρακοσίας. cf. Thuc. 2, 13.

10. ἐξελέγξει cum Tayl. Sl. Turr.: ἐξελέγχει. —

ἤδη δέ τινων ἤκουσα λεγόντων ὥς ἐκ τῆς τελευταίας εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἳ τε τριάκοντα κατέστησαν πολλοί τε Ἀθηναίων κώνειον πίνοντες ἀπέθανον, οἳ δὲ φεύγοντες ὥχοντο. ὅποσοι οὖν 11 ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γινώσκουσιν· εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν. εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρονται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἳ κρείττους τοῖς ἡττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ (τὰ) τεῖχῃ καθαιρεῖν καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν οὖν 12 σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων ἐγένοντο· νῦν δὲ | περὶ εἰρήνης βουλευέσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ 25 αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τὰ τεῖχῃ καθαιρεῖν, ἐν δὲ τοῖσδε ἔξεστιν οἰκοδομεῖν· ναῦς ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι, νῦν δ' ὅποσας ἂν βουλώμεθα· Ἀἴμνον δὲ καὶ Ἰμβρον καὶ Σκυῖρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς (ἐξ ἀρχῆς) ἔχοντας, νῦν δὲ ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας νῦν μὲν οὐκ ἐπάναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε ὥ Ἀθηναῖοι διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύναμιν, τὸν δὲ πόλε-

κώνειον BZM.

11. εἰρήνην μὲν γὰρ κτέ.] cf. Aesch. § 176 et Isocr. 4, 176. — τὰ τεῖχῃ cum R. Bk.: τείχῃ. cf. 12. 31.

12. νν. ἐφ' οἷς — γέγραπται in mg. add. A. — σκίρρον ut videtur pr. A^d; σκίρον A^d M. item § 14. — ἐκεῖνος A^d BZM. — δήμου cum Canter. Turr. Schi.: δήπου.

μον δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω.

- 13 Φασὶ δέ τινες ἀναγκαίως νῦν ἡμῖν ἔχειν πολεμεῖν· σκεψώμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί καὶ πολεμήσωμεν. οἶμαι γὰρ ἂν πάντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι διὰ τὰδε δεῖν πολεμεῖν, ἢ ἀδικουμένους ἢ βοηθοῦντας ἡδικοημένοις. ἡμεῖς τοίνυν αὐτοὶ τε ἡδικούμεθα Βοιωτοῖς τε ἀδικουμένοις ἐβοηθοῦμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστὶ τοῦτο παρὰ Λακεδαιμονίων, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι, Βοιωτοῖς τε δέδοκται ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην ἀφείδιν Ὀρχομενὸν
- 14 αὐτόνομον, τίνος ἔνεκα πολεμήσωμεν; ἵνα ἡ πόλις ἡμῶν ἐλευθέρᾳ ᾖ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ ὑπάρχει. ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἔστι καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῇ ναυπηγεῖσθαι καὶ τὰς οὖσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτῆσθαι; καὶ τοῦτο ὑπάρχει· τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἱ συνθῆκαι ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισώμεθα, Ἀἴμνον καὶ Σκυῖρον καὶ Ἴμβρον; οὐκοῦν διαρρήδην
- 15 γέγραπται ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. φέρε, ἀλλὰ Χερρόνησον καὶ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ἐγκτήματα καὶ τὰ χρεᾶ ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι συγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ πολεμοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νῆ Δία ἕως ἂν Λακεδαιμονίους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οὐ μοι δοκεῖ οὕτω παρσκευάσθαι. ἐὰν δὲ ἄρα κατεργασώ-

13. ὧ ἄνδρες ZM Bk. — ἂν πάντας A Bk.: ἅπαντας. — ἀφείδιν R.: ἀφήσειν.

14. ἡμῶν A^d B: ἡμῖν.

15. ἐγκτήματα Valck. R.: ἐγκλήματα. — ἀπολαύωμεν A^d. — malim οὕτω (τὰ πράγματα) παρσκευ. (δοκεῖ ἡ πόλις, vel δοκεῖτε, vel δοκοῦμεν ci. R.). — παρσκευάσθαι BL et pr. A.

μεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν περὶ 16
 τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν
 ἱκανά, τοῖς δὲ σώμασιν ἡμεῖς δυνατοί, οὐδὲ οὕτως
 ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε δι' ὅ τι μήτε ὅτοιςι μήτε
 ἅφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἔστι, πῶς οὐκ ἐκ παντὸς
 τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν;

Σκέψασθε δὲ ὧς Ἀθηναῖοι καὶ τόδε, ὅτι νυνὶ 17
 πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν
 πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασι πάντων ἐξουσίαν
 ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας
 τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν
 Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς
 συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον
 τούτων ὑπάρχει. καὶ οὐχ ὕφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι 18
 ταῦτ' ἀφαιῶσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλά-
 δος. νενικήκασι γὰρ τρεῖς ἤδη μαχόμενοι, τοτὲ μὲν
 ἐν Κορίνθῳ πάντας πανδημεῖ τοὺς συμμάχους παρόν-
 τας, οὐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἐν
 τῷ κρατιστεύειν μόνοι πάντων, αὐτίς δ' ἐν Βοιωτοῖς,
 ὅτ' αὐτῶν Ἀγησίλαος ἡγεῖτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
 τότε τὴν νίκην ἐποιήσαντο, τρίτον δ' ἡνίκα Λέχαιον
 ἔλαβον, Ἀργεῖους μὲν ἅπαντας καὶ Κορινθίους,
 ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας. τοιαῦτα δ' 19
 ἔργα ἐπιδειξάμενοι τὴν εἰρήνην εἰσὶν ἔτοιμοι ποιεῖσθαι
 τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες, οἳ ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τὰς
 πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ τὴν θάλατταν κοινὴν
 ἔωντες τοῖς ἡττημένοις. καίτοι ποίας τινὸς ἂν ἐκεῖ-

18. ὕμῶν AB. — τοτὲ μὲν scripsi: τότε μὲν. cf. Voemel.
 ad Dem. Phil. 3, 58. — δ' ἐν Βοιωτοῖς S. Turr.: δὲ βοιωτοῖς
 ABMZ, δὲ βοιωτούς v. — καὶ τότε Sl. Turr.: καὶ ὅτε.

νοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον, εἰ μίαν μόνον μάχην
 20 ἤττηθήσαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται;
 οἵτινες τὸν μὲν πόλεμον ἐποιήσαντο ἔνεκα Ὀρχομε-
 νοῦ, ὥς οὐκ ἐπιτρέψοντες αὐτόνομον εἶναι, νῦν δὲ
 26 | τεθνεώτων μὲν αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσούτων τὸ πλῆθος,
 τῆς δὲ γῆς ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ'
 εἰσενηνοχότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέ-
 ρονται, πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως Ὀρχο-
 μενὸν ἀφέντες αὐτόνομον τὴν εἰρήνην ποιοῦνται
 καὶ ταῦτα μάτην πεπόνθασιν· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ
 τὴν ἀρχὴν ἑῶσιν Ὀρχομενίους αὐτονόμους εἰρήνην
 ἄγειν. οὗτοι δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον
 21 καταλύονται. ἡμῖν δὲ ὧς Ἀθηναῖοι πῶς ἔξεστι τὴν
 εἰρήνην ποιήσασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων
 τυγχάνοντας; καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται
 παραιτοῦμαι· τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ
 ἡνίκα ἀπωλέσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ
 τειχήρεις ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν
 οἱ νῦν μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες
 σύμμαχοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι καὶ
 τὴν χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ
 γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν
 συμάχους ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ'
 ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύσασθαι περὶ τοιούτων
 22 ἔργων; μετὰ δὲ τοῦτο ὅρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ
 τὴν στήλην εὐρόμενοι παρ' αὐτῶν στήσαι, κακὸν
 ἀγραπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἡγομεν ἐπὶ

19. μόνον AB Bk.: μόνην.

20. τῷ post τούτῳ om. AB.

21. τὰ γὰρ] γὰρ ABZM. — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — ἀν-
δραποδίζεσθαι] καὶ δηοῦν add. ZM.

22. δὲ post μετὰ add. AB Bk. — παρ' αὐτῶν] αὐτῶν
ABZM. —

δητοῖς. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργεῖους δὲ ἀγα-
 γόντες εἰς τὴν πρότερον φιλίαν, αἵτιοι τῆς ἐν Κορίνθῳ
 μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον
 αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν ναυμαχίαν παρε-
 σκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης;
 ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπονθότες ὑφ' ἡμῶν συγχω- 23
 ροῦσι ταῦτ' ἅπερ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδόασιν ἡμῖν
 τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι.
 ποῖαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν; οὐ
 ταῦτ' ἀπαρὰ τῶν πολεμίων εὐρομένους ἅπερ οἱ φίλοι
 διδόασιν, καὶ δι' ἅπερ ἡρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν
 γένηται τῇ πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν
 εἰρήνην ποιοῦνται τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς
 δὲ προσλαμβάνοντες αὐτὰ ὧν μάλιστα δεόμεθα.

Τί οὖν ἐστὶν ὑπόλοιπον περὶ οὗτου δεῖ βουλευέ- 24
 σθαι; ναί, περὶ ὧν αὖ ἡμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται.
 πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις· Βοιω-
 τῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων
 πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνος ἐστὶν ἡμῖν ἀξία Κόριν-
 θος; ἀναμνήσθητε γὰρ ὧς Ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκεῖ- 25
 νης ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιούμεθα, τίνα
 γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὥς ἱκανὴν
 οὔσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην
 κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βου-
 λευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυ-

πρότερον Osann: ποτὲ. — ναυαρχίαν Emp.

23. ταῦτ' utrobique cum Osann. Bait.: ταῦτα. — πόλει, ταῦτα
 mal. S.: πόλει ταῦτα. — αὐτὰ] αὐτῶν dedisse videtur pr. A^d.

24. ναί, περὶ ὧν scripsi coll. § 26: καὶ περὶ ὧν. — αὖ
 cum G. Herm. Turr. Schi.: ἀν. — προκαλοῦνται ZM ci. R.
 Dobr.: προσκαλοῦνται.

25. βουλευόμεθα AB Turr.: βουλευόμεθα.

- νατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἔσμεν ἄνευ Βοιωτῶν.
- 26 ναί, φασί τινες, ἂν Κόρινθόν τε φυλάττωμεν καὶ
 συμμάχους ἔχωμεν Ἀργείους. ἰόντων δὲ Λακεδαι-
 μονίων εἰς Ἀργος πότερον βοηθήσομεν αὐτοῖς ἢ οὐ;
 πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὁπότερον τούτων ἐλέσθαι. μὴ
 βοηθούντων μὲν οὖν ἡμῶν οὐδὲ λόγος ὑπολείπεται
 μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργείους ὅποιον ἂν τι
 βούλωνται δικαίως· βοηθούντων δὲ ἡμῶν εἰς Ἀργος
 οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις; ἵνα ἡμῖν τί
 γένηται; ἵνα ἡττώμενοι μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν
 ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, νικήσαντες δὲ τὴν
 Κορινθίων Ἀργείων ποιήσωμεν. οὐχ ἔνεκα τούτων
 27 πολεμήσομεν; Σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς Ἀργείων λό-
 γους. κελεύουσι γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ
 μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην
 ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν.
 καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην
 ποιουμένους οὐκ ἔωσιν ἡμᾶς οὐδὲν πιστεύειν Λακε-
 δαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι συνέ-
 θεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτούς φασι παραβῆναι.
 πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χρῶνται, τοῖς δὲ
 27 ἄλλοις Ἑλλησιν οὐκ ἔωσι πατρίαν | γενέσθαι τὴν
 εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθον
 ἐλεῖν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν
 αἰεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι
 παραστήσεσθαι.

26. ναί AB Bk.: καὶ. — ἰόντων] ὄντων ABZM. — ἡμῶν
 Bait.: ὑμῶν. — καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργ. scripsi (similiter iam
 Sl. Dobr. Bait.): Ἀργείους καὶ ποιεῖν. — Λακεδαιμονίοις
 AB Bk.: πρὸς Λακεδαιμονίους. — ἀπολέσωμεν et ποιήσο-
 μεν A. — πολεμήσωμεν ABZM.

27. ποιουμένους R.: ποιουμένοις (Bk. Turr.). — φησὶ
 ABZM. — ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι cum R. Bk.: ἐλπίζουσιν
 ἀποστήσεσθαι.

Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν 28
 θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακε-
 δαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην
 ποιεῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα, ὃ
 Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους
 φίλους ἀφιέντες ἀεὶ τοὺς ἥττους αἰρούμεθα, καὶ
 πόλεμον ποιοῦμεθα δι' ἑτέρους, ἐξὸν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς
 εἰρήνην ἄγειν· οἵτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ τῷ με- 29
 γάλῳ — χρὴ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενημένα καλῶς
 βουλευσασθαι — σπονδὰς ποιησάμενοι καὶ συνθέμενοι
 φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ ἡμῖν ἐπρέσβευσεν
 Ἐπίλυκος Τισάνδρου, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας
 ἀδελφός, ταῦτα Ἀμόργῃ πειθόμενοι τῷ δούλῳ τοῦ
 βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν
 ἀπεβαλόμεθα ὥς οὐδενὸς οὔσαν ἀξίαν, τὴν δὲ
 Ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα, κρείττω νομίσαντες εἶναι·
 ἀνθ' ὧν βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενό-
 μενος Λακεδαιμονίοις, παρέσχευ αὐτοῖς εἰς τὸν
 πόλεμον πεντακισχίλια τάλαντα, ἕως κατέλυσεν
 ἡμῶν τὴν δύναμιν. ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον
 ἐβουλευσάμεθα· Συρακούσιοι δ' ὅτε ἦλθον ἡμῶν 30
 δεόμενοι, φιλότητα μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες
 εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου ποιεῖσθαι, τὴν τε συμμα-
 χίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη
 τῶν Ἑγεσταίων καὶ τῶν Καταναίων, εἰ βουλοίμεθα
 πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς τοίνυν εἰλόμεθα καὶ

29. num (περὶ τῶν παρόντων) καλῶς βουλευσασθαι? — ὁ Τισάνδρου mal. Bait., sicut est 1, 117. — (μετὰ) ταῦτα ci. R., εἴτα Sl. — τοῦ βασιλέως] τῷ βας. postul. Bk. cf. 1, 107. — οὐδενὸς cum R. Bk.; οὐδέν. — οἷς κατέλυσαν Sl. (κατέλυσαν mal., etiam R.).

30. Συρακ. ubique ded. videtur pr. A^d. — (τῆς) τῶν mal. R. — εἰ βουλοίμεθα Bk. cum R. (et ABZ teste Bk.): εἰ βουλόμεθα A^d M; ἢν βουλῶμ. v. —

- τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρήνης, Ἐγεσταίους δὲ ἀντὶ Συρακουσίων, στρατεύεσθαι δ' εἰς Σικελίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἴκοι συμμάχους ἔχειν Συρακουσίους· ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες, αἰσχροῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὕστερον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπείσθημεν, οἵπερ νῦν ἤκουσι πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκκαλεῖν αὐτῶν τὸν θυμόν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμήσαντες ἡναγκάσθημεν τὰ τείχη κατασκάπτειν καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστίν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ συμμαχίαν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμονίων. μὴ δῆτα, ὥς Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἁμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων ὥστε μηκέτι ἁμαρτάνειν.
- 33 Εἰσὶ δέ τινες ὑμῶν οἱ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὥς τάχιστα γενέσθαι· φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ἡμῖν ἔξεστι βουλευέσθαι περὶ εἰρήνης εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδικεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακε-

μένοντες scripsi: μένοντας.

31. ἐκκαλεῖν αὐτῶν scripsi: ἐκτείνειν (ἐκείνων κινεῖν ci. R., κινεῖν αὐτῶν Sl.). — ἡμᾶς] ὑμᾶς corr. A.

32. num (τὴν) Ἀργείων? — πείσει A.

33. τετταράκονθ' scripsi: τεσσαράκονθ'. — ὑμῖν Bk. Dobr.

δαίμονα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.
 τήν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνο-
 μάξουσιν, λέγοντες ὡς οὐδεὶς πώποτε τὸν δῆμον τῶν
 Ἀθηναίων ἐκ τοῦ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν, ἀλλὰ δεῖ
 λαθόντας ἢ ἐξαπατήσαντας αὐτὸν εὖ ποιῆσαι. τὸν
 λόγον οὖν τοῦτον οὐκ ἐπαινῶ. φημὶ γάρ, ὦ Ἀθη- 34
 ναῖοι, πολέμου μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν τῇ πόλει
 τε εὖνουν εἰδότα τε ὅ τι πράττοι, λανθάνοντα δεῖν
 τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξαπατῶντα ἄγειν
 ἐπὶ τοὺς κινδύνους, εἰρήνης δὲ πέρι πρεσβεύοντας
 κοινῆς τοῖς Ἑλλησιν, ἐφ' οἷς ὅρκοι τε ὁμοσθήσονται
 στήλαί τε σταθήσονται γεγραμμένοι, ταῦτα δὲ οὔτε
 λαθεῖν οὔτε ἐξαπατῆσαι δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν, εἰ πεμφθέντες αὐτοκράτορες ἔτι
 ἀπεδώκαμεν ὑμῖν | περὶ αὐτῶν σκέψασθαι. βου- 28
 λεύσασθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς
 δ' ἂν ὁμόσωμεν καὶ συνθώμεθα, τούτοις ἐμμένειν.
 οὐ γὰρ μόνον, ὦ Ἀθηναῖοι, πρὸς γράμματα τὰ 35
 γεγραμμένα δεῖ βλέποντας πρεσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ
 περὶ μὲν τῶν ἐτοίμων ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ
 δυσχεραίνειν, τὰ δ' οὐκ ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν
 ὑμῖν ἔτοιμα· κἂν μὲν πολεμεῖν δέη, τῆς εἰρήνης
 ἐπιθυμεῖτε, ἐὰν δέ τις ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττη,
 λογίζεσθε τὸν πόλεμον ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργά-
 σατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη τινὲς λέγουσιν οὐ γιννώ- 36
 σκειν τὰς διαλλαγὰς αἵτινές εἰσιν, τείχη καὶ νῆες εἰ

διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην. — τὸν Ἀθ. W.
 — ἀλλὰ δεῖν Valck. — λαθ. καὶ ἐξαπατ. Hi. coll. 34.

34. δεῖ pr. A. — ἔτι ci. R.: τι. — ἀπεδώκαμεν scripsi:
 ἀποδώσομεν. — ἡμῖν A^d.

35. ἡμῖν τὴν εἰρήνην A. — λογίζεσθαι A^d. — ἡμῖν κατειργ.
 A^d M.

γενήσονται τῇ πόλει· τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν οὐκ εἶναι σφίσι τροφήν. ἀναγκαίως οὖν ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ' ἀντειπεῖν.

- 37 Ἦν γάρ ποτε χρόνος, ὃν Ἀθηναῖοι, ὅτε τείχη καὶ ναῦς οὐκ ἐκτήμεθα· γενομένων δὲ τούτων τὴν ἀρχὴν ἐποισάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ὦν εἰ καὶ νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατεργάσασθε. ταύτην δὲ λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατειργάσαντο τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην ὅσην οὐπω τις ἄλλη πόλις ἐκτήσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἕλληνας, τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ
- 38 πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμενοι· πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν κοινῶν χρημάτων Ἑλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ὅσαι δὲ τῶν πόλεων τριήρεις μὴ κέκτηνται, ταύταις ἡμᾶς παρέχειν· λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη· πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τούτων δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν
- 39 ἔτεσιν ἐγένετο. κρατηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τὰ τε ἄλλα ἀπωλέσαμεν, καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ καθελόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι πάρεσι νυνὶ πρό-

37. οὐκ ἐκτήμεθα Bk.: οὐκεκτήμεθα AB (οὐκ ἐκεκτήμεθα Hi.), οὐκ ἐκτώμεθα v. — γενομένων δέ, ταύτην ἀρχὴν Hi.

38. Ἑλληνοτ.] cf. Harp. (Ἀ. ἐν τῷ π. τ. εἰρήνης, εἰ γνήσιος). — τειχισάμενοι Emp.: ἐτειχίσαμεν. — malim ἐναντιούμενους.

39. τὰς μὲν R.: τὰ μὲν. — malim cum Hi. ταύτην ἔχοντες ἀφ. sicut est § 37. —

σβεις αὐτοκράτορες, τὰ τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τείχη καὶ ναῦς ἑῶντες κεκτῆσθαι, τὰς τε νή-
 σους ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ἀγα- 40
 θῶν λαμβάνοντας ἦνπερ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρό-
 γονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην τινὲς
 εἶναι. παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς — ἐξου-
 σίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες τεττα-
 ράκοντα ἡμέρας βουλευσασθαι — τοῦτο μὲν τῶν γε-
 γραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον· ἔξεστι γὰρ
 ἀφελεῖν· τοῦτο δ' εἴ τις (τι) προσθεῖναι βούλεται,
 πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. πᾶσί τε τοῖς γεγραμμέ-
 νοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν
 ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. καὶ ταῦτ' ἐφ' 41
 ὑμῖν πάντ' ἐστίν, ὧς Ἀθηναῖοι, τούτων ὅ τι ἂν
 βούλησθε ἐλέσθαι. πάρεισι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ
 Κορίνθιοι διδάξοντες ὥς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν,
 ἦκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην
 ποιήσασθαι. τούτων δ' ἐστὶ τὸ τέλος παρ' ὑμῖν,
 ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. πρεσβευτὰς
 οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιούμεν· ὁ
 γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἶρειν, οὗτος ὁ πρε-
 σβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ τὴν εἰρή-
 νην καὶ τὸν πόλεμον ποιεῖν. μέμνησθε μὲν οὖν ὧς
 Ἀθηναῖοι τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψηφίσασθε δὲ
 τοιαῦτα ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμελήσει. |

29

τάς τε ZM: τὰς δὲ.

40. διδασκ. ὑμᾶς Sl. Bait.: διδ. ἡμᾶς. — προσθέντες
 mal. R. — εἴ τι] ἔτι ABZM. — εἴ (τί) τις mal. Turr.; εἴ
 τις πρ. (τι) Sl.

41. ἐφ' ἡμῖν A^d M Ald. (Bk. nihil adnotavit). — ἐλέσθαι
 ABZM Turr.: ἔλεσθε. — ποιήσασθαι Steph.: ποιήσεσθαι. —
 δι' ἡμᾶς cum R. Bk.: δι' ὑμᾶς. — ὁ πρεσβ. ἔσται Dobr. —
 δοκεῖ A et pr. M. — τοιαῦτα AB Bk.: ταῦτα.

[ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τοῦ Κλεινίου ὡς καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραντος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πλεῖστα ἡμαρτηκότος· τοῦ δὲ δήμου βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν Ἀνδοκίδην πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελογησθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἰρήκαμεν γὰρ πολλάκις ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἴτα διαβάλλειν. τὴν δὲ στάσιν οἱ μὲν φασιν ὀρικὴν εἶναι, οἱ δὲ πραγματικὴν. ἡκριβωμένη δὲ ἡ στάσις κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετάληψις ἐστὶ (παραγράφεται γάρ), ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις πραγματικὴ· δίκαιον γάρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι Ἀλκιβιάδην.

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον γινώσκω τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστιν ἄπτεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρότερον χαλεπὸν ἡγούμην, πρὶν τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πλήθους, καὶ μὴ καταδείσαντα τὰς ἐχθρας τὰς ἰδίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίστανται, διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν μεγάλαί καὶ ἐλεύθεραι γίνονται. 2 ται. ὧν εἷς ἐγὼ βουλευθεὶς ἐξετάζεσθαι μεγίστοις περιπέπτωκα κινδύνοις, προθύμων μὲν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ σῶζομαι, πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρὼν οὐ στεφανη-

Or. IV. [ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] Turr.: ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ. — 'Υπόθ.] εἰρήκαμεν cum R. Bk.: εἴρηκε μὲν (εἴρηται μὲν Z et corr. M.).

2. ὧν cum Valck. et R. Bk.: ὧν τῶν ἀγαθῶν, quod serv. Schi. — δι' ὧνπερ cum Markl. mal. Bait.

φόρος, ἀλλ' εἰ χρηὴ μὴδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν
δέκα ἔτη φεύγειν· οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν
ἄθλων τούτων ἐσμέν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας,
ὧν ἀναγκαῖον ἓνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν.

Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς 3
ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομο-
θέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὅμνυτε μὴδὲνα μήτε ἐξελᾶν
μήτε δῆσειν μήτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε
τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολο-
γίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν
ὀστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς
πόλεως. εἴτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ 4
συνωμότας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων·
οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ λαχόντες κρί-
νουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθη-
ναίοις μέτεστι. πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν
τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ
ιδίων ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω,
τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν ἡγοῦμαι
ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῷ καὶ θά-
νάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις διὰ τοῦτο μεθίσταται ὅτι (πονη- 5
ρὸς) πολίτης ἐστίν, οὗτος οὐδ' ἀπελθὼν ἐνθένδε
παύσεται, ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ, ταύτην (τε) τὴν πόλιν
διαφθερεῖ, καὶ τῇδε οὐδὲν ἥττον ἐπιβουλεύσει, ἀλλὰ
καὶ μᾶλλον (καὶ) δικαιοτέρον ἢ πρὶν ἐκβληθῆναι.
οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ὑμῶν ἐν ταύτῃ μάλιστα
τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥδεσθαι, συν-

3. ὃς] ὡς Dobr. — ἀποκτενεῖν cum Steph. R.: ἀποκτείν-
ειν. — διαψηφ. cum Schleiermach. Bk.: οὔτε διαψ. An
ἀλλὰ μόνον διαψ.?

5. (πονηρὸς) πολίτης ci. Emp. (κακὸς πολίτης ci. R.).
— ἐνθάδε A^d pr. — διαφθείρη AB; διαφθείρει ZM. —
καὶ μᾶλλον (καὶ) δικ. ci. R. — ὑμῶν Steph.: ἡμῶν. —

ειδότας ὥς ἂν ἀγνοήσαντες ἐξελάσῃτε τὸν βέλτιστον, δέκα ἐτῶν ἢ πόλις οὐδὲν ἀγαθὸν ὑπὸ τούτου
 6 τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. ῥάδιον δὲ καὶ ἐντεῦθεν γινῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα· μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ οὐδεμία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι ταῦτα διέγνωσται ἄριστα τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀρμόττοντα μάλιστα τυγχάνει καὶ πλείστους ἐπιθυμητὰς ἔχει.

7 Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρότερα λέγειν· πάντως γὰρ οὐδὲν ἂν πλεῖον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας περὶ τούτων καταστῆναι, καὶ μήτε τοῖς
 30 λοιδορουμένοις μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν | χαριζομένοις ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλουντι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι, τῷ δὲ ἀσελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι χαλεπούς. ἀκούσαντες γὰρ ἐκάστου τῶν ὑπαρχόντων ἄμεινον βουλευέσθε περὶ ἡμῶν.

8 Ἔστι δὲ περὶ τῆς μισοδημίας καὶ τῆς στασιωτείας βραχύς μοι λόγος καταλελειμμένος. εἰ μὲν γὰρ ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν (τε) κατηγορούντων ἡκροᾷσθε καὶ ἐμοὶ ἀναγκαῖον ἦν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζόμενος ἀπέφυγον, οὐκέτι δίκαιον ἡγοῦμαι λόγον οὐδένα περὶ τούτου γίγνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι οὐ ῥάδιον [ἦν] εἰδέναι τὰς αἰτίας, οὔτ' εἰ ψευδεῖς εἰσιν οὔτ' εἰ

ὑπὸ τοῦδε Bk.: ἀπὸ τοῦδε.

6. καὶ ἐντεῦθεν AB Bk. (ci. R.): ἐντεῦθεν.

7. μακρότερα Turr. et A^d: μακροτέρα AB; μακρότερον v. — γὰρ οὐδὲν ci. R.: οὐδὲν γὰρ. — ποιήσαιμεν Bk. post m. a. Taylori et A^d M (correctus fort.): ποιήσοιμεν A sec. Bk., ποιήσωμεν v.

8. στασιωτίας ABZM. — καὶ καταλελ. ut videtur pr. A.

ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ ἢ καταγνωσθέντος τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ὁπότερόν ἐστιν. ὥστε 9 δεινὸν νομίζω τοὺς μὲν ἀλόντας μιᾷ ψήφῳ μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα (ὕμᾱς) δημεύειν αὐτῶν, τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατηγορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσαι μὲν κυρίους εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φαίνεσθαι, ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

Ἔννεκα περὶ ἐμαυτοῦ παραλιπὼν Ἀλκιβιάδου 10 τὸν βίον ἀναμνησάμενος βούλομαι. καίτοι ἀπορῶ γε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων πόθεν ἄρξομαι, ἐμποδὼν ἀπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοιχείας καὶ γυναικῶν ἀλλοτριῶν ἄρπαγῆς καὶ τῆς ἄλλης βιαιότητος καὶ παρανομίας καθ' ἕκαστον εἰ δεήσεις λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος, ἅμα δὲ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φανεράς τὰς συμφοράς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν πόλιν εἰργασται καὶ τοὺς προσήκοντας καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω. Πρῶτον μὲν οὖν 11 πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τάξαι τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δικαιοτάτα τεταγμένον, αἰρεθεὶς ἐπὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἐκάστοις τῶν συμμαχῶν ἐποίησεν, ἐπι-

ἀποφεύγοντος ABZM.

9. ὥστε Steph.: ὡς. — ὑμᾶς addidi cum R., qui etiam δημεύεσθαι ci. cum Tayl. (δημόσι' εἶναι Cob.). — τοὺς δὲ νικῆσαντας cum R. (qui etiam τὸν δὲ νικῆσαντα) Turr. cf. 1, 104. — μὴ . . ἐξεῖναι A^d.

10. ἐμποδὼν] cf. Harp. s. v. (Ἀ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.). — ἀπάντων] mal. ἅμα πάντων. — δεήσεις mal. Bait.: δεήσει.

11. τὸν ὑπ' τῶν ὑπ' A. — ἐπὶ τούτων ut videtur A pr. (ἐπὶ τοῦτο ci. R.). — ἐκάστοις τῶν σ. scripsi: ἐκάστω

- δείξας δ' αὐτὸν φοβερόν καὶ μέγα δυνάμενον ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευάσειεν, εἰ τῆς σωτηρίας ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμάχων οὕσης, ὁμολογουμένως νῦν κάκιον ἢ πρότερον
- 12 πραττόντων, τὸν φόρον ἐκάστοις ἐδίπλασεν. ὥστ' εἶπερ ἡγεῖσθε πολίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δίκαιον γεγονέναι, τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν ὡς τὰναντία περὶ τῶν πόλεων ἐκείνῳ γινώσκοντα. τοιγάρ τοι διὰ ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες φυγάδες γίνονται καὶ εἰς Θουρίους οἰκήσοντες ἀπέρχονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων ἔχθρα, ὅταν πρῶτον ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικὸς πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος (μόνον) χρόνου ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται, καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ
- 13 βέλτιστα, συμβουλεύει. Θαυμάζω δὲ τῶν πεπεισμένων Ἀλκιβιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης πολιτείας ἢ μάλιστα κοινότητα δοκεῖ ἡρῆσθαι, οἷ οὐδ' ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, ὁρῶντες τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ὅς τὴν Καλλίου γήμας ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος Ἰππονίκου στρατηγοῦντος ἐπὶ Δηλίῳ ἕτερα τοσαῦτα προσεπράξατο, λέγων ὡς ὁμολόγησεν ἐκεῖνος, ὅποτε

τ. σ. cf. extr. §. — παρασκευάσειεν pr. A. — ἐκάστοις Turr.: ἐκάστης AB; ἐκάστου ZM; ἐκάστῳ v. — ἐδίπλασεν] διπλάσειεν codd. Turr.; διπλασιάσειεν R. Bk.

12. ὅταν πρῶτον ci. R.: πρῶτον ὅταν.

13. ἢ AB Bk.: ἦν. — ἡρῆσθαι scripsi post Valck. et Sl.: εὐρῆσθαι (quo servato ante κοιν. add. διὰ cum R. Turr.). — οἷ Bk. cum A^d: οἷ AB (sec. Bk.) M pr.; οἶαν v. (οἶαν οὐδ' ἐπὶ τ. ἰδ. αὐτὸν ἔχειν θεῶνται Ald.).

παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν
 ταῦτα. λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα ὅσῃν οὐδεὶς τῶν 14
 Ἑλλήνων, οὕτως ὑβριστῆς ἦν, ἐπεισάγων εἰς τὴν
 αὐτὴν οἰκίαν ἐταίρας, καὶ δούλας καὶ ἐλευθέρους,
 ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα σωφρονεστάτην οὖσαν
 ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν ἄρχοντα κατὰ τὸν
 νόμον. οὗ δὲ μάλιστα τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπεδεί-
 ξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἐταίρους, ἀρπάσας ἐκ
 τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ᾧχετο βία, καὶ πᾶσιν ἐδή-
 λωσε καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἄλ-
 λων πολιτῶν | καταφρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα μόνον 15
 ἐξήρακεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε 31
 Καλλία, ἵνα τὸν οἶκον τὸν Ἰππονίκου κατάσχοι, ὥς
 ἐναντίον πάντων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγόρει·
 καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἴ πως τελευτή-
 σαιεν ἅπαις, φοβούμενος μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπό-
 λαιτο. καίτοι ὅστις ὑβρίζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ καὶ
 τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν
 τοῦτον περὶ τοὺς ἐντυχόντας τῶν πολιτῶν διαπρατ-
 τεσθαι; πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν
 ἀλλοτρίων ποιοῦνται περὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ'
 ἔρημος (ἐκεῖνος) οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ
 τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βοηθήσοντας. Ὁ δὲ 16
 πάντων δεινότατόν ἐστι, τοιοῦτος ὢν ὥς εὖνους τῷ
 δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται καὶ τοὺς ἄλλους ὀλι-
 γαρχικοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ· καὶ ὃν ἔδει
 τεθνάναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατήγορος τῶν δια-
 βεβλημένων ὑφ' ὑμῶν αἰρεῖται, καὶ φησι φύλαξ
 εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων

15. ταῦτα (αὐτῷ) Hi. — ἐναντίων A et pr. M.

16. καὶ τοὺς Dobr. (vel τοὺς δ'): αὐτὸς. — ἔδει Dobr.
 Turr.: δεῖ. — ὑφ' ὑμῶν Emp. S.: ὑφ' ἡμῶν.

- οὗτ' ἴσον οὗτ' ὀλίγῳ πλέον ἀξιῶν ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόους μὲν ὑμᾶς κολακεύων, ἓνα δ' ἕκαστον προπηλακίζων.
- 17 ὅς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, ὥστε πείσας Ἀγα-
θαρχον τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκαξε γράφειν, δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναίτο ταῦτα πράττειν ἤδη διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἐτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη πρὶν ἀποδρᾶς ὥχeto τετάρτῳ μηνί, τοὺς φύλακας λαθῶν, ὥσπερ παρὰ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος, καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε τὸ ἔργον ἠπειλεί, καὶ οὔτε τῆς δημοκρατίας οὔτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ἦν ὄφελος· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἔδε-
18 δῆκει τῶν ὁμολογουμένων δούλων. ἀγανακτῶ δ' ἐνθυμούμενος ὑμῖν μὲν οὐδὲ τοὺς κακούργους ἀσφαλὲς εἰς τὸ δεσμωτήριον ὄν ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχμὰς τετάχθαι ἀποτίσαι ὅς ἂν τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ τοσοῦτον χρόνον εἵρξας καὶ ἐπαναγκάζων γράφειν οὐδὲν κακὸν πέ-
πουθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβε-
ρώτερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μήθ' εἵρξαι μήτε δῆσαι τὸν ἐλεύθερον· ἐὰν δέ τις παραβῇ, με-
γάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν· τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος οὐδεμίαν οὐδεὶς οὗτ' ἰδίαν οὔτε δημοσίαν
19 τιμωρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτη-

17. ἐπηνάγκαξε scripsi: ἐπηνάγκασε. — παρ' ἐτέροις Dobr. (potius παρ' ἐτέρῳ). — παρὰ ante βασιλ. add. AB Bk. — ἐδεδήκει (s. ἐδεδέκει) Emp. Turr.: ἐδεδοίκει. — ὁμολογουμένως ci. R.

ρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις·
 ὅστις δὲ ὑπερορᾷ ταῦτα, τὴν μεγίστην φυλακὴν
 ἀνῆρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὑπὸ
 τῶν ἀγνοούντων τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς, πολὺ δὲ
 χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπιστάμενος τὰ διαφέροντα
 παραβαίνειν τολμᾷ· φανερώς γὰρ ἐνδείκνυται, ὥσ-
 περ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως
 ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν ἀξιῶν.
 Ἐνθυμήθητε δὲ Ταυρέαν, ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Ἀλκι- 20
 βιάδῃ παισί. κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου τῶν χορευ-
 τῶν ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούληται ξένον ἀγωνιζόμενον,
 οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν, ἐναντίον ὑμῶν καὶ
 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρ-
 χόντων ἀπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει τύπτων ἐξή-
 λασεν αὐτόν, καὶ τῶν θεατῶν συμφιλονεικούντων
 ἐκείνῳ καὶ μισούντων τοῦτον, ὥστε τοῖν χοροῖν τὸν
 μὲν ἐπαινούντων, τοῦ δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐθελόν-
 των, οὐδὲν πλεῖον ἔπραξεν· ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ 21
 μὲν φοβούμενοι οἱ δὲ χαριζόμενοι νικᾶν ἔκριναν
 αὐτόν, περὶ ἐλάττονος ποιούμενοι τὸν ὄρκον ἢ τοῦ-
 τον. εἰκότως δέ μοι δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι
 Ἀλκιβιάδην ὀρῶντες Ταυρέαν μὲν τοσαῦτα χρήματα
 ἀναλώσαντα προπηλακιζόμενον, τὸν δὲ τοιαῦτα | πα- 32
 ρανομοῦντα μέγιστον δυνάμενον. αἵτιοι δ' ὑμεῖς,
 οὐ τιμωρούμενοι τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς μὲν
 λάθρᾳ ἀδικοῦντας κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερώς
 ἀσελγαίνοντας θαυμάζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ 22

19. φανερός ABMZ. — vv. ὥσπερ οὗτος ante ἐπιστάμενος
 τὰ διαφ. transposita malim. — νόμοις τοῖς τῆς A^d Bk.: v.
 τοῖς A sec. Bk. B; v. τῆς v. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ.

20. ξένον, ἀγωνιζόμενον Turr. cum Valek., qui δ' post.
 ἀγ. inserit. cf. Dem. 21, 60. — συμφιλονεικούντων BW. — τοῖν
 χοροῖν mal. Bk.: τῶν χορῶν (an τὸν χορὸν τοῦ μὲν?). — πλεόν Z.

21. μὲν τοσαῦτα scripsi: τοσ. μὲν.

διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρατεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ νεώτεροι, παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι, ὃς τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἁμαρτημάτων ὑπερβολάς, ὥστε περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος ἔξανδραποδίζεσθαι, πριάμενος γυναιῖκα τῶν αἰχμαλώτων υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποιήται, ὃς τοσούτῳ παρανομωτέρως Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιηκέναι τοὺς

23 δὲ πεπονθέναι. ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελθεῖν. ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικός, ἣν αὐτ' ἐλευθέρως δούλην κατέστησε, καὶ ἥς τὸν πατέρα καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἥς τὴν πόλιν ἀνάστατον πεποίηκεν, ὥς ἂν μάλιστα τὸν υἱὸν ἐχθρὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσειε· τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγωδίαις τοιαῦτα θεωροῦντες δεινὰ νομίζετε, γιγνόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὁρῶντες οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρανό-

24 μως ῥαθύμως φέρετε. Πρὸς δὲ τούτοις τολμῶσιν τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν ὥς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος. ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξειν, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνήσθαι· ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην

22. παρανομωτέρως R.: παρανομώτατος ABZ; παρανομώτερος v.

23. malim οὕτω παρανόμως πεπραγμένα ῥαθύμως φ.

24. ἐγὼ δὲ] malim ἀγὰρ δὲ. — πρότερον ZM. —

κατασκευασάμενον καὶ τὴν τελευτὴν ὑπερβάλλουσιν ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξανομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθιστάμενας.

Ἦγοῦμαι δ' αὐτὸν πρὸς ταῦτα μὲν οὐδὲν ἀντε- 25
ρεῖν, λέξειν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπίας, καὶ
περὶ πάντων μᾶλλον ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολο-
γήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπι-
τηδειότερον τεθνάναι μᾶλλον ἢ σώζεσθαι. διηγῆσο-
μαι δ' ὑμῖν. Διομήδης ἦλθε ξεῦγος ἵππων ἄγων 26
Ὀλυμπίαζε, κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, στεφα-
νώσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν καὶ τὴν
οἰκίαν βουλόμενος, λογιζόμενος τοὺς ἀγῶνας τοὺς
ἱππικοὺς τύχῃ τοὺς πλείστους κρινομένους. τοῦτον
Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα καὶ (οὐ) τὸν ἐπιτυχόντα,
δυνάμενος παρὰ τοῖς ἀγωνοθέταις τῶν Ἑλλείων,
ἀφελόμενος αὐτὸς ἡγωνίζετο. καίτοι τί ἂν ἐποίησεν,
εἴ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἀφίκετο ξεῦγος
ἵππων ἔχων; ἢ που ταχέως ἐπέτρεψεν ἂν ἀνταγωνί- 27
ζεσθαι ἑαυτῷ, ὃς Ἀθηναῖον ἄνδρα βιασάμενος τοῖς
ἄλλοτριόις ἐτόλμησεν ἵπποις ἀμιλλᾶσθαι, δηλώσας
τοῖς Ἑλλήσι μηδὲν θαυμάζειν ἂν τινα αὐτῶν βιάση-
ται, ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται, ἀλλὰ
τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος, τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ

ποιήσεσθαι mal. Bait. — ὑπεραυξανομένους AB Bk.: ὑπεραυξομένους.

25. πρὸς ταῦτα scripsi: πρὸς τοῦτο. — ἀπολογήσασθαι ABZM. — ἐπιδείξω A Turr.: ἀποδείξω.

26. τύχῃ] non recte τέχνη ci. Schi. Cob. Hi. — malim τὸ πλεῖστον. — ἀφελόμ. (τοὺς ἵππους) Hi. — οὐ ante τὸν ἐπιτυχ. cum Steph. add. Turr.

27. ταχέως (γε) Hi. — Ἀθηναίων AB Bk. — βιάση-
ται AB Bk.: βιάζεται. — ἐπεὶ] ἐπειδὴ pr. A. —

εἰργνύων, τοὺς δὲ χρήματα πραττόμενος, οὐδενὸς
 ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν ἀποφαίνων, τοὺς μὲν λόγους
 δημαγωγῶ τὰ δ' ἔργα τυράννου παρέχων, καταμα-
 θὼν ὑμᾶς τοῦ μὲν ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ
 28 πράγματος ἀμελοῦντας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακε-
 δαιμονίων, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων
 ἀνταγωνιζομένων ἀνέχονται ἡττώμενοι, οὗτος δὲ
 οὐδ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ φανερώς προείρηκεν
 οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἴτ' ἐκ
 τῶν τοιούτων ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων
 29 πολεμίων ἐπιθυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. Ἴνα δὲ μὴ
 μόνον Διομήδην ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων
 ἐπιδείξειε, τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτη-
 33 σάμενος | ὥς εἰς τὰ πινίγια τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας
 χρησόμενος, ἐξηπάτησε καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε,
 βουλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρή-
 σασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.
 ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα
 ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑστέραν
 οὖσαν τῆς Ἀλκιβιάδου τοῖς τούτου πομπείοις χρῆ-
 σθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν
 ἤκουον ἢ καὶ ἐπεγίνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλων

ἀποφαίνει cum R. Turr.

28. προείρηκεν scripsi: εἴρηκεν.

29. Διομήδη Schi. — ἐπιδείξειε Emp. Turr. (ἐπιδείξαιτο
 ci. R.): ἐπιδόξειε. — τὰ πινίγια Valck. (post Meursium) Bk.:
 τὰ πινάκια. — προτεραίᾳ Valck. (post Pierson.) Bk.: προ-
 τέρα. — θυσίας cum Scal. et Tayl. Bk.: οὐσίας. — cf. Ath.
 9 p. 408 D: Ἀττικοὶ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ
 κατὰ Ἀλκιβ. λέγων οὕτως· τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυ-
 μιατηρίοις. Inde χερνιβίοις restit. cum Valck. Turr.: χερ-
 νίβοις (χερνίβοις A^d). cf. etiam Moer. Att. s. v. πομπεῖα,
 ubi perperam Thucydides laudatur. — τῆς Ἀλκ.] τοῖς Ἀ. Α.
 — πομπείοις AZ et corr. M. — malim ἐπεγίνωσκον οὐκ ὄντα
 τούτου. —

ἡμῶν, ὁρῶντες ἓνα ἄνδρα μείζον ἀπάσης τῆς πόλεως
δυνάμενον.

Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς 30
Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο. τούτῳ σκηνην μὲν Περσικὴν
Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν, ἱερεῖα δὲ
καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χῆοι παρεσκεύασαν, οἶνον δὲ
καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λεσβίοις προσέταξε. καὶ
οὕτως εὐτυχῆς ἐστὶν ὥστε τοὺς Ἑλληνας τῆς παρα-
νομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένος οὐ-
δεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὅποσοι μὲν ἄρχοντες ἐν
μῇ πόλει γεγέννηται, ὑπεύθυνοί εἰσιν, ὁ δὲ πάν- 31
των τῶν συμμάχων (ἄρχων) καὶ χρήματα λαμβάνων
οὐδενὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα δια-
πεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ ἔλαβε, καὶ προσ-
έτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ οὐ πολὺ μᾶλλον
ἡτιμακῶς ἢ ἐστεφανωκῶς τὴν πόλιν. εἰ δὲ βούλεσθε
σκόπεῖν, εὐρήσετε τῶν τούτῳ πολλάκις πεπραγμένων
ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας ἀναστάτους
τοὺς οἴκους ποιήσαντας· οὗτος δ' ἐπιτηδεύων ἅπαντα 32
πολυτελέστατα διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται. καίτοι
ὑμεῖς γε νομίζετε τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκρι-
βῶς διαιτωμένους φιλοχρημάτους εἶναι, οὐκ ὁρθῶς
γιννώσκοντες· οἱ γὰρ μεγάλα δαπανώμενοι πολλῶν
δεόμενοι αἰσχροκερδέστατοί εἰσιν. αἰσχιστον δὲ
φανήσεσθε ποιοῦντες, εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε τὸν
ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον,
Καλλίαν δὲ τὸν Διδυμίου, τῷ σώματι νικήσαντα πάν-
τας(τοὺς) ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστρακίσατε

μείζον ἀπάσης Sl. Bk.: μείζονα πάσης, quod retin. Schi.
30. τούτῳ Steph.: τοῦτο.

31. ἄρχων post Sluit., qui ἐπάρχων ci., addidi. — τῶν
τούτῳ πολλάκις scripsi: πολλὰ τῶν τούτῳ.

32. τοῦτο cum Steph. Bk.: τοῦτον v. Turr. (τούτων R.).

πρὸς τοῦτο οὐδὲν ἀποβλέψαντες, ὅς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ
 33 πόνων ἐτίμησε τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς
 προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οἵτινες
 ἐξωστράκισαν Κίμωνα διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ
 ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνώκησε. καίτοι οὐ μόνον αὐ-
 τὸς ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μιλ-
 τιάδης. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας·
 οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων
 ἔκρινον αὐτόν.

34 Ἀλλὰ μὴν εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν
 οὐδαμῶθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲ
 ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων οὐ-
 δένα τῇ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον, Ἀλκιβιάδῃ δὲ
 μάλιστα πάντων Ἀθηναίων. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς
 πατὴρ Μεγακλῆς καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης (δὲς) ἐξω-
 στρακίσθησαν ἀμφοτέρω, ὥστ' οὐδὲν θανμαστὸν
 οὐδ' ἄτοπον πείσεται τῶν αὐτῶν τοῖς προγόνους
 ἀξιούμενος. καὶ μὴν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν
 ἀντειπεῖν ὥς οὐ τῶν ἄλλων ἐκεῖνοι παρανομώτατοι
 ὄντες τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν,
 ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως
 κατηγορεῖσθαι δύναιτο.

35 Νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν
 διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς
 κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ
 παρὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκην λαβεῖν, δημο-
 σίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατασκευά-
 σαι. ἐγὼ (μὲν) τοίνυν ἔν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τε-

ὅς A Turr.: ὡς.

33. Κόνωνα ZM Ald.

34. Ἀλκιβιάδῃ cum Valck. et R. Bk.: Ἀλκιβιάδης. —
 δὲς cum Markl. add. Turr. coll. Lys. 14, 39.

τράκεις, ἰδίᾳ τε οὐδένα διεκώλυσα δικάζεσθαι βουλό-
 μενον· Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος οὐδε-
 μίαν πώποτε δίκην ὑποσχεῖν ἐτόλμησεν. οὕτω γὰρ 36
 χαλεπός ἐστιν, ὥστε οὐ περὶ τῶν παρεληλυθότων
 ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωροῦνται ἀλλ' ὑπὲρ τῶν μελ-
 λόντων φοβοῦνται, καὶ τοῖς μὲν πεπονθόσι κακῶς
 ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ, τούτῳ δὲ οὐκ ἐξαρκεῖ, εἰ μὴ
 καὶ τὸ λοιπὸν ὅ τι ἂν βούληται | διαπράξεται. καί- 34
 τοι οὐ δήπου ὧς Ἀθηναῖοι ὁστρακισθῆναι μὲν ἐπι-
 τήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιος, οὐδὲ κρινό-
 μενος μὲν ἀποφυγεῖν, ἄκριτος δὲ φεύγειν, οὐδὲ
 τοσαυτάκεις ἀγωνιζόμενος νικήσας δικαίως ἂν πάλιν
 δόξαιμι δι' ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ 37
 μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων κατηγορῶν ἢ διὰ τῶν
 ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνευον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν
 ἐρρωμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν, οἳ τινες
 δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν.
 οὕκουν τοὺς τοιούτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὓς πολ-
 λάκις ἐλέγχοντες εὐρίσκετε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ
 τοὺς μὴ θέλοντας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου
 λόγον. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν τις ἀπολο- 38
 γεῖσθαι ἀξιόσκειν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὥς ἀδίκως
 ἀπολώλασιν, οὐκ (ἂν) ἀνασχέσθαι τῶν ἐπιχειρούν-
 των· εἰ δέ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν περὶ τῆς
 αὐτῆς αἰτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς

35. ἰδίαν pr. A. — ἐγὼ (μὲν) mal. Bk. cf. § 40. — malim περὶ τε τῶν κοινῶν.

36. αὐτὸν] αὐτῶν ZM et pr. A. — διαπράξεται cum Bk. Turr.: διαπράξεται. — φεύγειν, οὐδὲ R. post Tayl.: φεύγειν, ὃ δὲ, quod serv. Schi., interrogationis signo post ἐκπ. posito. — νικήσας δικαίως ἂν] καὶ νικ. δικ. cum R. Turr., qui desiderant ἂν; δικαίως καὶ νικήσας v.

38. οὐκ (ἂν) ἀνασχ. cum R. Bk.; sed etiam ὑμᾶς desideratur. — ἐπιχειρούντων corr. A.

ζῶντας καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην
 39 ἔχειν; ἔστι μὲν οὖν Ἀλκιβιάδου μήτε αὐτὸν τῶν
 νόμων καὶ τῶν ὀρκῶν φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαί-
 νειν ἐπιχειρεῖν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκ-
 βάλλειν καὶ ἀποκτείνειν ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ ἰκε-
 τεύειν καὶ δακρύειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ
 θαυμάζω· πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἰργα-
 σται· ἐνθυμοῦμαι δὲ τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος,
 πότερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλῆθος διαβέ-
 βληκεν ἀσελγαίνων καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων καὶ
 παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους,
 οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμά-
 40 των αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; Οὐ μόνον δὲ αὐτῶν
 ἕνεκα τῶν παρανομούντων, ἵνα δίκην διδῶσιν, ἐπι-
 μελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπως τού-
 τους ὀρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι γίγνων-
 ται. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες τοὺς βελτίστους
 περιδεεῖς καταστήσετε, τοῦτον δὲ κολάσαντες τοὺς
 ἀσελγεστάτους νομιμωτέρους ποιήσετε.

41 Βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνησάμενοι τῶν ἐμοὶ πεπραγ-
 μένων. ἐγὼ γὰρ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μα-
 κεδονίαν καὶ εἰς Μολοττίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν καὶ
 εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους
 ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς
 δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. καίτοι εἰ τῶν πρε-
 σβευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν

39. post πότερα litt. 3 vel 4 erasae in A.

40. τούτους] κολαζομένους addi mal. R. „vel deest partici-
 pium vel lege τοῦτο“ Dobr. — vv. τοὺς βελτ. — κολά-
 σαντες add. ABP Bk. — ἀσελγεστάτους S. Emp.: ἀσελγε-
 στέρους.

41. γὰρ post ἐγὼ add. A Bk. — καὶ (εἰς) Μακεδ. S. —
 Μολοττίαν scripsi: Μολοσσίαν (μολοσίαν BZM). — malim
 διαφόρους (ὑμῖν). — πρεσβευόντων Luzac.: πρωτευόντων.

πολεμίους εἶχετε καὶ πολλοὺς συμμάχους ἐκέκτησθε.
περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν οὐκ ἀξιῶ μεμνηῆσθαι, 42
πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ
οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι
τυγχάνω νενικηκῶς εὐανδρίᾳ καὶ λαμπάδι καὶ τρα-
γωδοῖς, οὐ τύπτων τοὺς ἀντιχορηγοῦντας, οὐδ' αἰ-
σχυνόμενος εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναμαι. τοὺς
οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδεῖους
ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

42. εὐανδρίᾳ] cf. Harp. s. v. (Ἀνδ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.).

FRAGMENTA.

ΠΣ.

I. ΣΥΜΒΟΤΑΕΤΤΙΚΟΣ.

Eandem orationem et hac inscriptione et ea quae est πρὸς τοὺς ἐταίρους designari Kirchhoffius (Herm. I, 6) recte fortasse coniecit.

2 1. εὐὼχεῖν ἀντὶ τοῦ εὐὼχεῖσθαι Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Antiattic. B. A. 94, 21.

3 2. Ναυκρατίαν Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Phot. p. 288, 23.

III

II. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ.

V. quae adnotata sunt ad or. I. Epistulam Quadringentorum tempore ad Pisandrum eiusque socios conscriptam intellegunt Ruhnkenius et Sauppius; mihi recte Kirchhoffius ad a. 420—418 rettulisse videtur. cf. ad fr. 4 et 5.

4 3. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (Themistoclis) λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λείψάνων οὗτ' Ἀνδοκίδῃ προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐταίρους λέγοντι φωράσαντας τὰ λείψανα διαρρῖψαι τοὺς Ἀθηναίους· ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς. Plut. Themist. c. 32.

Or. I S. περὶ τῆς ἐνδείξεως (Harp. s. v. ζητηταί, Pseudoplut. § 14) mihi cum Taylora (quamquam aliter Valesio, Sluitero, Sauppio visum est) non diversa a prima nostra fuisse videtur. Cf. ad Vit. I. c., ubi et de orat. adv. Phaeacem, quam commemorat biographus, adnotatum est.

4. Ad orat. πρὸς τοὺς ἐταίρους referunt Kirchh. S.:

III. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV

4. σκάνδικα οὖν λάχανα οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, 5
ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φνόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης·
μὴ γὰρ ἴδοιμέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων
τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤκοντας εἰς τὸ ἄστυ,
καὶ τὰς ἀμάξας καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ
γύναια , καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ
ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λά-
χανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Suid. 2, 2
p. 780, ex scholio ad Ar. Ach. 477 eis quae nunc
habemus pleniore.

5. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν· περὶ Ὑπερβόλου 6
λέγειν αἰσχύνομαι, οὗ δὲ μὲν πατήρ ἐστι γ-
μένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ
δουλεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν
καὶ βάρβαρος λυχνοποιεῖ. Schol. Ar. Vesp.
1007 cf. Schol. Lucian. p. 46 ed. Jacobitz.

6. ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ
εὐδοξία. Suid. I, 1 p. 706.

7. Αὐτόπτης ὥς Ἀνδοκίδης, καὶ σύνοπτον καὶ 7
σύνοπτα. Poll. 2, 58.

quamquam, si ab illa diversa συμβουλευτικός, huius quoque
fuisse potest. Apparet ante occupatam Deceleam haec verba
scripta esse, quae depingunt statum Atticae primis Pello-
ponnesiaci belli temporibus. cf. S. et Kirchh. l. c. — vv. εἰς
τὸ ἄστυ S. coniectura huc transposui: legebantur v. post
τὰς ἀμάξας. S. praeterea etiam τὰ γύναια ante καὶ τὰς
ἀμ. transponi vult et post ἀμ. addi ἄγοντας; Bernhardt
συγκομιζομένους desiderat, cuius generis verbum mihi
quoque excidisse videtur. — 5. Recte admonent S. et Kirchh.
haec verba scripta esse ante a. 417/6 (418 Kirchh.), quo
anno Hyperholus in exilium pulsus est. — 7. S. secundum
vulg. ante Bekk. lectionem ita locum exhibet: καὶ σύνοπτον
ὥς Ἀνδ. καὶ σύνοπτα.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

A.

- Ἀγάθαρχος* ὁ γραφεύς 4, 17.
Ἀγαρίστη Alcmaeonidis uxor
 index de myst. 1, 16.
Ἀγησίλαος Laced. rex 3, 18.
ἀγορά 1, 36. 45; 2, 8; 4, 14.
 εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι
 πρόσταξις 1, 76. — *Ἱππο-*
δαμεία ἀγορά 1, 45.
ἄγραφος νόμος 1, 85 sqq.
 89. cf. νόμος.
ἄγρια λάχανα fr. 4.
Ἀγύρριος (ὁ δημαγωγός) 1,
 133.
ἀγῶνες ἵππικοί 4, 26. —
ἀγῶν Παναθηναίων 1, 28.
 — *ἀγῶνες στεφανηφόροι* 4,
 32 cf. 2.
ἀγωνοθέται Eleorum 4, 26.
ἄδεια indicī concessa 1, 11
 sq. 15. 20. 22. 34; 2, 23. 27.
 — *ἄδεια περὶ τῶν ὀφειλόν-*
των ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ
ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
Ἀδείμαντος (Leucolophidis
 f.) ab Agariste indicatus 1,
 16.
Ἀθῆναι 2, 12. *Ἀθήνησι* 1,
 62. 96 sqq. pseph. 3, 38. —
Ἀθηναῖοι 1, 11 pass.
Αἰαντής (φυλὴ) 1, 96 pseph.
Αἰγλήτης (φυλὴ) 1, 62. *Hermes*
 ab ea dedicatus ibd.
Αἰγίνη: ὁ ἐξ *Αἰγίνης* l. d. 1,
 65. — *Αἰγινῆται* causa belli
 Ath. cum Laced. 3, 6.
Αἰγισθος vocatur Calliae
 filius propter nefanda conu-
 bia patris 1, 129. cf. 4, 22
 de Alcibiadis filio.
Ἀκουμενός a Lydo indicatus
 1, 18.
ἀκρόπολις Ath. 1, 42. 45. 76;
 3, 7 sq. cf. πόλις.
Ἀλέξιππος testis Andoc. 1, 18.
ἄλιτήριος (scil. δαίμων) domi
 Hipponici 1, 130 sq. — *ἄλι-*
τήριοι τῶν θεῶν qui piacu-
 lum in deos commiserunt
 1, 51.
Ἀλκιβιάδης Cliniae f. 1, 11
 — 14. 16. or. IV arg. et pass.
Ἀλκιβιάδης huius avus te-
 starum suffragio eiectus 4, 34.
Ἀλκιβιάδης ὁ Φηγούσιος a
 Dioclide indicatus 1, 65.
Ἀλκισθένης a Teucro indica-
 tus 1, 35.
Ἀλκμαιονίδης Agaristes ma-
 ritus 1, 16.
Ἀλκμαίων Calliae p. 1, 47.
Ἀμείαντος ὁ ἐξ Αἰγίνης a Dio-
 clide indicatus 1, 65.
Ἀμόργης ab Athen. contra
 Persarum regem adiuvatur
 3, 29.
ἀμύητος 1, 11 sq.
ἀναγράφειν νόμους 1, 82. 83

sq. pseph. 85 sq. 89. — ἀναγρ.
ἐν στήλαις 1, 51. cf. στήλη.
ἀνάδικοι δίκαι 1, 88.
ἀναθήματα i. q. Ἑρμαῖ 1, 34
cf. 62.
ἀνακαλεῖν citare 1, 45 (se-
natus praetores).
Ἀνάκειον Athenis 1, 45.
ἀνακηρύττειν (de eo cui co-
ronam pop. tribuit) 2, 18.
ἀναυμαχίου ὄφλεῖν 1, 74.
Ἀνδοκίδης orator 1, 4 pass.;
or. 3 et 4 argg.
Ἀνδοκίδης huius avus 1, 146.
legatus Spartam de pace 3, 6.
ἀνδραποδίζεσθαι (urbem) 3,
21. cf. ἐξανδραπ.
Ἄνδριοι: ex iis Ath. cives
adsciscunt 1, 149.
Ἀνδροκλῆς (ὁ δημαγωγός) 1,
27.
Ἀνδρόμαχος servus index de
myst. 1, 12 sqq. 28.
ἀνειπεῖν de praecone 1, 36.
de praetoribus 1, 45.
ἀνθρακενταί fr. 4.
ἀντίγραφον populisciti 1, 76.
79 pseph.
Ἀντίδωρος a Teucro indica-
tus 1, 35.
Ἀντιφῶν a Teucro indicatus
1, 15.
ἀντιχορηγεῖν 4, 42.
ἀντιχορηγός τινι παισί 4, 20.
Ἄνντος (Anthemionis f.) An-
docidi in iudicio advocatus
1, 151.
Ἀξίοχος (Alcibiadis f. Scam-
bonides) ab Agariste indica-
tus 1, 16.
ἀπάγειν 1, 94. 105; 4, 18. —
ἀπαγωγή 1, 88. 91.
Ἀπατούρια 1, 126.
ἀπογράφειν de μηνυτῇ 1, 13.
15. 17. 19. 34. 43. — ἀπο-
γραφὴ 1, 23.
ἀποικία i. qu. κληρουχία 3,
9. 15.

ἀποκληροῦν βουλήν 1, 82.
ἀπόρρητα εἰσαγγέλλειν εἰς
τὴν βουλήν 2, 3 cf. 20. —
ἐν ἀπορρήτῳ 1, 45; 2, 19.
21, ubi pariter de senatu
agitur.
ἀποφορά merces servi in ar-
gentariis 1, 38.
ἄραί in iureiurando iudicum
1, 31.
Ἄργος 3, 26. — Ἀργεῖοι 3, 9
pass.
ἀργυροκοπεῖον fr. 5.
Ἄρειος πάγος: ἐξ Ἀρείου π.
δικασθῆναι, φεύγειν 1, 78
sq. pseph.; ἢ ἐξ Ἀρ. π. βου-
λή 1, 84 pseph.
Ἀριστείδης tributum sociis
constituit 4, 11 sq.
Ἀριστογείτων tyrannicida 1,
98 pseph.
Ἀριστομένης ab Andromacho
indicatus 1, 13.
Ἀριστοτέλης Charmidae p. 1,
47.
Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 98
pseph.
Ἀρχεβιάδης ab Andromacho
indicatus 1, 13.
Ἀρχέλαος rex Macedoniae 2,
11.
Ἀρχίδαμος a Teucro indica-
tus 1, 35.
ἀρχιθεωρὸς εἰς Ἰσθμὸν καὶ
Ὀλυμπίαζε 1, 132 cf. 4, 29.
Ἀρχιππος ab Andromacho in-
dicatus 1, 13.
ἄρχοντες Athen. in sociis ci-
vitatibus 4, 30.
ἄρχων (scil. ἐπώνυμος) 4, 14.
ἀρχώνης τῆς πεντήκοστῆς 1,
133.
ἀσπίδα ἀποβαλεῖν crimen 1,
74.
ἀστρατείας ὄφλεῖν 1, 74.
Ἄστυ urbs Ath. 1, 40; fr. 4.
opp. Piraeus et muri longi
1, 45.

ἀτιμία 1, 74; eius species 73 sqq. — ἄτιμοι 73. 78 pseph. 80. 103. 107. 109. ἄτιμοι τὰ σώματα 74. ἄτιμοι κατὰ προστάξεις 75. — ἀτιμοῦν 33. 106.
 αὐτοκράτωρ: ἡ βουλὴ ἦν αὐτ. 1, 15; πρέσβεις αὐτοκρ. 3, 6. 33 sq. 39.
 Αὐτοκράτωρ a Lydo indicatus 1, 18.
 Ἀψεφίων senator a Dioclide indicatus 1, 43 sq.

B.

Βάρβαρος 3, 5. 15; fr. 5; βάρβ. χώρα 1, 138.
 βασανίζειν 1, 22. 64. βάσανος 1, 30.
 βασιλεύς Persarum rex 1, 107; 3, 5. 15. 22; 4, 17; β. ὁ μέγας 3, 29.
 βασιλεύς rex sacrorum 1, 77 sq. pseph. 111.
 Βοηθὸς ἐπεστάται 1, 96 pseph.
 Βοιωτοί 1, 45; 3, 13 pass.
 βουλεύειν senatorem esse 1, 17. 75. 91. 95. — βουλεύσας (sc. τὸν φόνον) cuius consilio caedes facta est 94 cf. 97 pseph. (ubi συμβουλ.). cf. νόμος.
 βουλευτήριον 1, 36. 95; 2, 23.
 βουλευτῆς senator 1, 43; 2, 3. 14 sq.
 βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1, 84 pseph.
 βουλὴ οἱ πεντακόσιοι οἱ λαχόντες τῷ κινάμῳ 1, 96 pseph. — ἡ β. οἱ πεντακόσιοι 1, 84 pseph. ex coni. — add. 1, 15. 27. 36 sq. 45. 61. 65. 77 et 79 pseph. 82. 83 pseph. 87 et 91 leg. 93. 111 sq. 115 sq. 134; 2, 3. 19. 21; 4, 3.
 βουλὴ Quadringentorum 2, 13.

βωμός in Eleusinio Ath. 1, 112; in Cerycum sacro gentilicio 1, 126 sq.

Γ.

Γλαύκιππος a Teucro indicatus 1, 35.
 Γλαύκων Calliae socer 1, 126.
 Γνιφωνίδης a Teucro indicatus 1, 15.
 γνώμην εἰπεῖν rogationem ferre 1, 73.
 γονέας κακῶς ποιῶν crimen 1, 74.
 γράμματα praecepta quae legato populus dedit 3, 34. — pacis conditiones in στήλῃ scriptae 3, 12.
 γραμματεύειν: Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευε 1, 96 pseph.
 γράφεσθαι in ius vocare γραφῆς formula 1, 76. 105; γρ. παρὰ νόμων 1, 17. — γραφή 1, 73. 88. γρ. περὶ τῶν εὐθυγῶν 1, 78 pseph.
 γυμνάσια 4, 22. 39.
 γυμνασίαρχος Ἡφαιστείοις 1, 132.

Δ.

Δαίμων: πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων 1, 97 pseph.
 Δάμων Agaristes maritus prior 1, 16.
 δειλίας ὀφλεῖν 1, 74.
 δεῖν in carcerem conicere 1, 45. 48. 92 sq.; 4, 3.
 Δεκέλεια 1, 101.
 Δελφίνιον: ἐκ Δελφινίου ἐδικάσθη 1, 78 pseph.
 Δελφός 1, 132 ex coni.
 δεσμός et δεσμά 1, 2; 2, 15; 4, 4. cf. δεῖν.
 δεσμοτήριον 1, 48; 4, 18.
 Δήλιον: pugna ibi facta 4, 13.

δημαγωγός opp. τύραννος 4, 27.
 δημεύειν 1, 51; 4, 9 cf. 1, 96 pseph. (δημόσια τὰ χρήματα ἔστω).
 δημοκρατία 1, 95. 96 sq. pseph. 99; 2, 27; 4, 13 17. 27. — δημοκρατεῖσθαι 1, 87 sq. leg.; 3, 2.
 δῆμος pagus 1, 97 pseph.
 δημοτικός 2, 26.
 Δημόφαντος auctor psephism. quod affertur 1, 96 sqq.: 96.
 διαδικάζειν 1, 28.
 δίδαιται arbitria 1, 87 sq. leg.
 Διάκριτος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.
 Διδυμίας Calliae p. 4, 32.
 Διογένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
 Διόγνητος ζητητής testis Andoc. 1, 14.
 Διόγνητος a Teucro indicatus 1, 15.
 Διοκλείδης index de Hermarum mutilatione 1, 37. 45. 53. 58. 60. 65 sq.
 Διομήδης Athen. 4, 26. 29.
 Διονύσια 1, 98 pseph.
 Διονύσιος Halicarn. rhetor or. 3 hypoth.
 Διόνυσος: προπύλαιον τὸ Διονύσου 1, 38.
 διώκειν accusare 1, 22. 94.
 δοκιμάζειν τοὺς νόμους 1, 84 pseph. 82. 85. 89.
 Δράκων: Δράκοντος θεσμοί 1, 83 pseph. 81. Δράκοντος νόμοι 1, 82.
 δυναστεία i. qu. ὀλιγαρχία 2, 27.
 δώρων ὀφλεῖν 1, 74.

E.

ἐγγράφειν ὄνομα τινος (sc. ἐν στήλῃ) 1, 78 pseph. — ἐγγρ. ψήφισμα 2, 23.

ἐγγυᾶσθαι 1, 21. 44. ἐγγυᾶσθαι ἐγγύας πρὸς τὸ δημόσιον 1, 73.
 ἐγγύην καταγιγνώσκειν 1, 78 pseph. cf. 73.
 ἐγγυητὰς καθιστάναι 1, 2. 17. 44. 134.
 ἐγγυτάτω εἶναι γένει 1, 119.
 Ἐγεσταῖοι 3, 30.
 ἐγκτήματα possessiones civium Ath. in aliis civitatibus 3, 15 cf. 36.
 ἔδραν ποιεῖν (τῆς βουλῆς) senatum habere 1, 111.
 εἰδότες i. qu. μεμνημένοι 1, 30.
 εἴκοσιν ἄνδρες post reditum populi creati qui civitatem administrarent donec leges latae essent 1, 81.
 εἰρήνη πατρία Argivorum cum Lacedaemoniis 3, 27.
 εἰσαγγελία indicium ap. senatum 1, 43.
 εἰσαγγέλλειν indicium facere ap. populum 1, 14. 27; ap. senatum 1, 37. — εἰσαγγέλλειν ἐν ἀπορορήτῳ ad senatum rem deferre 2, 3. 21. cf. 19.
 εἰσάγειν εἰς δικαστήριον γραφήν 1, 78 pseph.; τινὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθ. in ius vocare 1, 135 sq.; εἰσάγειν sc. γραφήν de magistratu qui quaestioni praeest 1, 86. — εἰσάγειν in phratriam 1, 127.
 εἰσέρχεσθαι de iudicibus 1, 29.
 εἰσφέρειν χρήματα de tributo 3, 20; pecuniam conferre 1, 132.
 ἐκγράφειν debitorem aerarii 1, 77 pseph.
 ἐκλέγειν de percipiendis vectigalibus 1, 92 sq. 134.
 ἐκτιθέναι νόμους in publico proponere 1, 83 pseph.

- Ἑλενσίς: Ἑλενσίῃ et Ἑλεν-
σινόθεν 1, 111.
- Ἑλλάς et Ἕλληνες 1, 32 pass.;
3, 5 pass.; 4, 6 pass.
- Ἑλληνοταμίαι 3, 38.
- Ἑλλησποντος 1, 76. pugna ibi
navalis (a. 405) 3, 21.
- ἔνδεικνύναι 1, 33. 71. 76. 105.
121; 2, 14.
- ἔνδειξις 1, 10. 29. 88. 91. 103.
111.
- ἔνδεκα qui XXX virorum tem-
pore magistratum gesserant
publicae oblivionis lege non
comprehensi 1, 90.
- ἐνέχυρα metaphorice 3, 39.
- ἐξαίρετα Athenis mille talenta
et triremes centum 3, 7.
- ἐξακισχίλιοι iudices in Leo-
gorae causa 1, 17.
- ἐξανδραποδίζεσθαι urbem 4,
22. cf. ἀνδραπ.
- ἐξεγγυᾶν vadimonio e vincu-
lis tormentoque eximere 1,
44.
- ἐξηγεῖσθαι officio fungi ἐξη-
γητοῦ 1, 115 sq.
- ἐξοστρακίζειν or. 4 arg. et
32 sqq. cf. ὅστρ.
- ἐξούλην ὀφλεῖν 1, 73.
- ἑορτή mysteriorum dies festi
1, 32.
- ἐπαναφέρειν (et ἐπαναφορά)
rem integram quae iterum
deliberetur referre, de lega-
tis 3, 33.
- ἐπιβολὴν ὀφλεῖν 1, 73.
- ἐπιγράφειν in tabulas ut de-
bitorem aerarii referre 1,
77 pseph.
- ἐπιδέκατον pecuniae publi-
catae Minervae fit 1, 96
pseph.
- ἐπιδιμάζεσθαι filiae heredis
1, 119 sqq.
- ἐπίκληρος filia heres 1, 121.
- Ἐπίλυκος ὁ Τισάνδρου pa-
cem cum rege Persarum con-
firmat 3, 29. moritur in Si-
cilia 1, 117. eius filiae ibd.
et 119. 121 sq. 124. 128.
- ἐπινίκη Alcibiadis Olympiae
4, 29.
- ἐπιστατεῖν: Βοηθὸς ἐπεστά-
τει 1, 96 pseph.
- ἐπίτιμος opp. ἄτιμος 1, 73.
80. 103. 107.
- Ἐπιχάρης Andocidis accusa-
tor 1, 95 cf. 99 sq.
- Ἐπιχάρης Andocidis amicus
1, 122.
- ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
- ἐπώνυμοι: ἐκτιθέναι (τοὺς
νόμους) πρὸς τοὺς ἐπ. 1, 83
pseph.
- Ἐρμαῖ 1, 35. 37. 39. 62. Ἐρ-
μῶν περικοπή 1, 15 (cf. 34).
— Ἐρμῆς ὁ παρὰ τὸ Φορ-
βαντεῖον 1, 62, qui iuxta
Andocidis domum fuit (inde
Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς) ibd.
- Ἐρμείμαχος a Teucro indica-
tus 1, 35.
- ἐστία in curia Ath. 1, 44; 2,
15.
- ἐταῖροι δοῦλαι καὶ ἐλεύθεροι
4, 14.
- ἐταιρεία ancipiter dictum, et
sodalitas (cf. ἐταῖροι) et
ἐταίρησις 1, 100.
- ἐταιρεῖν de ἐταιρήσει 1, 100.
- ἐταῖροι sodales factiosi Ath.
4, 4. 14. fr. or. II inscr. In
or. I res saepe tangitur, sup-
primitur appellatio.
- εὐανδρία νικᾶν 4, 42.
- Εὐβοία 3, 3. eius plus duas
partes Ath. possidebant ibd.
9.
- εὐθυναν ὀφλεῖν 1, 73; κατα-
γιγνώσκειν 78 pseph.; εὐ-
θύνας διδόναι 1, 90.
- εὐθυνοί 1, 78 pseph.
- Εὐκλείδης archon: ἀπ' Εὐκλ.
ἄρχοντος 1, 87 leg. 88 sq.
93 sq. 99.

Εὐκλῆς praeco 1, 112. 115.
Εὐκράτης Niciae frater a
 Dioclide indicatus 1, 47.
Εὐκτήμων a Teucro indicatus
 1, 35.
Εὐρυδάμας a Teucro indica-
 tus 1, 35.
Εὐρύμαχος a Teucro indica-
 tus 1, 35.
Εὐφημος Calliae frater 1,
 40. 47.
Εὐφίλητος (*Τιμοθέον Κυδα-
 θηναιεύς*) a Teucro indica-
 tus 1, 35. auctor Hermarum
 mutilationis 1, 51. 56. 61—
 64. 67.
Ἐφέσιοι tentorium Alcibiadi
 praebent Olympiae 4, 30.
ἐφέται 1, 78 pseph.

Z.

Ζεῦγος: ἐπὶ ζεύγους εἰς πρυ-
 τανεῖον ἄγειν 1, 45. *ζεῦγος*
ἱππων ad certamina Olymp.
 4, 26.
ζητηταί Ath. propter Herma-
 rum mutilationem 1, 14. 36.
 40. 65.

H.

Ἡγήμων (*Ἡγεμών* libri) An-
 docidis amicus 1, 122.
Ἡλεῖοι 4, 26.
Ἡφαίστεια Vulcani sollemne
 1, 132.
Ἡφαιστεῖον templum Vulcani
 1, 40.
Ἡφαιστόδωρος a Teucro in-
 dicatus 1, 15.

Θ.

Θεμιστοκλῆς: eius ossa ab
 Ath. eruta et projecta fr. 3.

Θεόδωρος a Teucro indicatus
 1, 35.
θεός: ἡ θεός Minerva 1, 77
 pseph. 96 pseph. — τὸ θεώ
 Ceres et Proserp. 1, 29. 31
 sq. 113 sq. 125.
θεράπεινα serva 1, 64. *θε-
 ράπων* servus 1, 11 sq. 22.
θεσμοθέται 1, 79 pseph. —
θεσμοθετῶν δικαστήριον 1,
 28.
θεσμοὶ Δράκοντος 1, 83 pseph.
 81.
Θεσπρωτία 4, 41.
Θετταλία 4, 41. — *Θετταλοί*:
 ex iis Ath. cives adsciscunt
 1, 149.
Θημακός pagus 1, 17. 22. —
Θημακεύς 1, 17.
Θησεῖον Athenis 1, 45.
Θόλος Ath. 1, 45.
Θούριοι 4, 12.
Θράσυλλος tribulis Andocidis
 eique σύνδικος electus 1,
 150.
θυμιατήριον 4, 29.

I.

ἱερὰ τοῖν θεοῖν i. qu. *μυστή-
 ρια* 1, 31 sq. — *ἱερά* sacra
 quae in ara ponuntur 2, 15.
καθ' ἱερῶν τελείων ὁμνύναι
 1, 97 sq. pseph.
ἱερὸν τοῖν θεοῖν templum 1,
 33.
ἱέσιος ὁ ἀνλητής 1, 12.
ἱετηρία 1, 110. 112—117.
Ἰμβρος Atheniensium propria
 3, 12. 14.
ἱππεῖς 1, 45; 3, 5. 7.
Ἰποδαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
Ἰππόνικος Calliae p. 1, 112.
 115. 130 sq. 4, 13.
Ἰππόνικος Calliae f. 1, 126.
Ἰσθμός: ἀρχιθεωρός εἰς Ἴ.
 1, 132.

- Ἰσόνομος a Teucro indicatus 1, 15.
 Ἰσοτιμίδης: eius psephisma 1, 8. 71.
 Ἰσχόμαχος socer Calliae 1, 124 sq.
 Ἰταλία 4, 41.
 Ἰωνία 1, 76.

K.

- Κακοῦργοι 4, 18.
 Καλλίας Andocidis testis 1, 18.
 Καλλίας ὁ Ἀλκμαίωνος a Dioclides indicatus 1, 47.
 Καλλίας archon ol. 93, 3 1, 77 pseph.
 Καλλίας ὁ Διδυμίου athleta 4, 32.
 Καλλίας ὁ Ἰππονίκου 1, 112. 115 sqq. 120 sq. 126. 130. 132; 4, 13. 15.
 Καλλίας ὁ Τηλεκλέους 1, 40. 42. 47.
 καταλύειν τὸν δῆμον 1, 95 sqq. pseph. (101); 3, 4. 6. 10. 12. — κατάλυσις δῆμον 1, 36; 3, 6. 12.
 Καταναῖοι 3, 30.
 κατάρξασθαι (τοῦ ἱερείου) 1, 126.
 κατήγοροι a populo creati 4, 16.
 κείμενοι νόμοι i. qu. κύριοι 1, 71. 84 pseph. 91. 93. 103. 105.
 Κέφαλος (ὁ δῆτωρ) advocatus Andoc. 1, 115. 150.
 Κήρυκες gens Ath. 1, 116. 127.
 κῆρυξ 1, 36. 112. — κηρύττειν 40. 112. cf. ἀνακηρ.
 Κηφίσιος Andoc. accusator 1, 33. 71. 92. 111. 121 sq. 137. 139.
 Κηφισόδωρος a Teucro indicatus 1, 15.

- Κίμων Miltiadis p. 3, 3.
 Κίμων ὁ Μιλτιάδου testarum suffragio eiectus 4, 33.
 Κλεινίας Alcibiadis pater or. 4 arg.
 Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευε 1, 96 pseph. (ol. 92, 3).
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 1, 146.
 Κλεώνυμος auctor psephismatis 1, 27.
 κληδῶν i. qu. φήμη apud mulierculas 1, 130.
 κλοπῆς ὀφλεῖν 1, 74.
 Κόνων navali pugna Laced. vincit 3, 22.
 Κορίνθιοι et Κόρινθος 3, 18 pass.
 κριταί in certamine 4, 21.
 Κριτίας (Callaeschri f.) a Dioclides indicatus 1, 47.
 κρύβδην ψηφίζεσθαι 1, 87 leg.; 4, 3.
 κυάμω λαχεῖν de senatoribus 1, 96.
 Κυνόσαργες 1, 61.
 Κύπρος 1, 4. 132; 2, 20 sq.
 κώνειον πιεῖν 3, 10.
 κωπεῖς ligna remis faciendis idonea 2, 11. 14.

Λ.

- λαγχάνειν τῆς ἐπικλήρου 1, 121. 124.
 Λακεδαιμόνιοι 1, 80. 142; 3, 2 pass.; 4, 12. 28.
 Λακεδαίμων 3, 3. 6.
 Λακωνική 3, 31.
 Λάμαχος praetor in Siciliam missus 1, 11.
 λαμπάδι νικᾶν 4, 42.
 Λαύριον 1, 38. 39.
 Λεάγρος 1, 117 sq. 120 sq.
 λείπειν τὴν τάξιν crimen 1, 74.
 λειτουργεῖν 1, 132. λειτουργίαι 4, 42.

Λέσβιοι Alcibiadi vinum prae-
bent Olympiae 4, 30.
λεύκη: ὑπὸ τὴν λεύκην locus
Ath. 1, 133.
Λέχαιον captum (in bello Co-
rinth.) 3, 18.
Λεωγόρας Andocidis proavus
1, 106; 2, 26.
Λεωγόρας Andocidis pater 1,
22. 40. 146.
Λέων (Σαλαμίνιος) a XXX vi-
ris interfectus 1, 94.
Λῆμνος Atheniensium propria
3, 12. 14.
λησταί piratae 1, 138.
λογιστήρια h. e. τὰ τῶν λο-
γιστῶν ἀρχεῖα 1, 78 pseph.
λόγος: ἐν τῷ ἑμῷ λόγῳ intra
tempus reo ad defensionem
concessum 1, 26. 35. 55.
Λυδὸς ὁ Φερεικλῆους (scil. δοῦ-
λος) index de mysteriorum
profanatione 1, 17 sqq.
Λυσίστρατος ab Andocide in-
dicatus 1, 52. 67.
Λυσίστρατος Andocidis ami-
cus 1, 122.
λυχνοποιεῖν fr. 5.

M.

Μακεδονία 4, 41.
ακρὸν τεῖχος: οἱ ἐν μακρῷ
τείχει οἰκοῦντες 1, 45. —
μ. τ. τὸ βόρειον 3, 5; τὸ
νότιον 3, 7.
Μαντίθεος senator a Dioclide
indicatus 1, 43 sq.
Μαραθῶνάδε 1, 107.
Μεγακλῆς Alcibiadis avus ma-
ternus testarum.suffragio eie-
ctus 4, 34.
Μέγαρα 1, 15. 34; 3, 3. —
Μεγαρεῖς: propterea Pelop.
bellum Ath. susceperunt 3, 8.
Μέλητος ab Andromacho in-
dicatus 1, 12 sq.

Μέλητος a Teucro indicatus
1, 35. 63.
Μέλητος Andocidis accusator
1, 94. Leonti Salaminio exi-
tii auctor ibd.
Μενέστρατος a Teucro indi-
catus 1, 35.
Μένιππος: eius psephisma 2,
23.
*μεταστήσασθαι τοὺς ἀμνη-
τους* e contione submovere
1, 12.
μέτοικος 1, 15. 144.
μέτρα καὶ σταθμά Solonis 1,
83 pseph.
Μηδικά bellum Persicum 1,
77 pseph.
Μήλιοι crudeliter tractati au-
ctore Alcibiade 4, 22.
μηνύειν 1, 10 pass.; *μήνυσις*
1, 14 pass.
μήνυτρα 1, 27. 40.
μήτηρ καὶ θυγάτηρ h. e. Ce-
res et Proserpina 1, 124.
Μιλτιάδης Cimonis f. 3, 3.
Olympionices 4, 33.
μνησικακεῖν 1, 79 pseph. 81.
90 sq. 95. 108 sq.
Μολοσσία 4, 41.
Μουνυχία a popularibus oc-
cupata 1, 80.
μυεῖν ξένους i. qu. μυστα-
γωγεῖν 1, 132. — οἱ μεμνη-
μένοι 1, 28 sq. cf. ἀμύητος.
μυστήρια 1, 10 sqq. pass. —
μυστηρίοις mysteriorum die-
bus festis 1, 110 sq. 121.

N.

Νάξος ab Athen. possideba-
tur 3, 9.
νεώσοικοι aedificati 3, 7.
Νικήρατος Niciae p. 3, 8.
Νικιάδης ab Andromacho in-
dicatus 1, 12 sq.

Νικίας Nicerati f. praetor in Siciliam missus 1, 11. Eucratidis frater 1, 47. pacem cum Laced. confirmat 3, 8. testarum suffragio cum Alcibiade et actore or. IV. certat 4, 2.

Νισαῖος Taureae f. a Dioclido indicatus 1, 47.

νομοθέτας αἰρεῖσθαι 1, 82. creati a senatu 83 pseph., et a δημόταις 84 pseph.

νόμοι Σόλωνος 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111; *Δράκοντος* 1, 82. — *δοκιμασία τῶν νόμων* post reditum populi: v. *δοκιμάζειν*. — *Leges singulae: ἀγράφω νόμῳ τὰς ἀρχὰς κτέ.* 1, 85. sq. 87. 89. *ψήφισμα μηδὲν μήτε βουλής κτέ.* 1, 87. 89.

μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι κτέ. 1, 87. 89.

τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι κτέ. 1, 87 sq. *τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχ.* 1, 87 sqq. 93 sq. 99.

de indicibus eorumque impunitate aut poena 1, 20. de vectigalium redemptoribus 1, 93.

de eo cuius consilio caedes patrata esset 1, 94.

de eo qui populari imperio everso magistratum cepisset 1, 95 sqq. (v. *ψήφισμα*).

de *ἐταιρήσει* 1, 100.

ne quis mysteriorum tempore in Eleusinio supplex fieret 1, 110. 115 sq.

de senatu in Eleusinio postridie mysteria habendo 1, 111.

phratorum 1, 127.

de testarum suffragio 4, 3. 6. 35.

ne quis iterum de eadem re in ius vocetur 4, 9.

de divortio 4, 14.

de choreutis peregrinis 4, 20.

Ξ.

Ξενία hospitium 1, 145.

ξένος ἰδία opp. reges civitatesque 1, 145. — *ξ. πατρικός* 2, 11.

ξύλον: δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ s. εἰς τὸ ξύλον 1, 45. 92 sq.

Ο.

Ολδίπους vocatur Calliae filius propter nefanda conubia patris 1, 129.

Ολωνίας (Oeoniae f.) ab Andromacho indicatus 1, 13.

ὀλιγαρχία 1, 78 pseph. 99. — *οἱ ὀλίγοι* optimates 4, 6. — *ὀλιγαρχικός* 4, 16.

Ὀλυμπία 4, 30. *Ὀλυμπίαζε* 1, 132; 4, 26. *Ὀλυμπίασι* 4, 25.

Ὀλυμπιεῖον Ath. 1, 16.

ὀλυμπιονίκης 4, 33.

ὀμνύναι κατ' ἱερῶν τελείων 1, 97 sq. pseph.

ὄρκος: ὁ νόμιμος ὄρκος legitima formula iurisiur. 1, 98 pseph. — *iusiurandum:*

populi de oblivione 1, 8. 90. 103. 105.

iudicum initiatorum in Andocidis causa 1, 31. omnium iudicum 4, 9. quae ei iuriiur. inde ab Euclide addita sint 1, 91.

senatus 4, 3 (ubi *ὁ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς*); inde ab Euclide 1, 91.

populi e Demophanti pseph. 1, 97.

de pace 3, 22. 34.

κριτῶν in certamine 4, 21.

ὀρχήστρα 1, 38.

Ὀρχομένιοι et Ὀρχομενός:
propteream civitatem bellum
Corinth. Boeoti susceperunt
ne αὐτονομία uteretur 3, 13.
20.

ὅσιος καὶ εὐαγής 1, 96 pseph.
ὅσιος πρὸς θεῶν καὶ δαιμό-
νων 1, 97 pseph.

ὄστρακίζειν 3, 3; 4, 3. 36. cf.
ἐξοστρακ.

ὀφείλοντες sc. τῷ δημοσίῳ
1, 77 sq. pseph.

II.

Παλλήνιον: ἐπὶ Παλληνίῳ
tyranni a popularibus victi
1, 106.

Παναθήναια 1, 28.

Παναίτιος ab Andromacho in-
dicatus 1, 13.

Παναίτιος ab Andocide indi-
catus 1, 52. 67.

πανδημεί omnibus copiis 3,
18.

Παντακλῆς a Teucro indica-
tus 1, 15.

παραδιδόναι (τὰ ἀνδράποδα)
scil. ad quaestionem 1, 22.

παραδιδόναι δικαστηρίῳ τι-
νά, de senatu vel eo qui in
senatu sententiam fert 1, 17.
66.

παρὰ νόμων γράφεσθαι 1, 17;
διώκειν 22.

παράστασιν τιθέναι 1, 120.

πάρεδροι scil. τῶν εὐθύνων
1, 78 pseph.

Πατροκλείδης: eius psephis-
ma 1, 73. 76 sq. 80.

Πειραιεύς 1, 45. 81; 2, 21;
munitus 3, 5.

Πείσανδρος is qui Quadrin-
gentorum imperium consti-
tuit 1, 27. 36. 43; 2, 14.

Πελοποννήσιοι 2, 12; 3, 38.

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
μὴ μεταλαβεῖν 1, 33; 4, 18.

πεντηκοστή 1, 133.

Περσικὴ σκηνή 4, 30.

Πηγαί Megaridis opp. 3, 3.

Πλάτων a Teucro indicatus
1, 35.

πλήθος τῶν Ἀθηναίων helia-
starum iudicia 1, 135 cf. 136.

— πλ. τὸ ὑμέτερον i. qu.
δῆμος 1, 150.

πλήρης: ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν
πλήρης 1, 112.

ποιεῖσθαι πολίτην 1, 149;
νόον 1, 124.

ποιηταί 4, 23.

Πολέμαρχος (?) Andromachi
dominus 1, 12.

πόλις i. qu. ἀκρόπολις 1, 132.

πολιτείαν διδόναι 2, 23.

πολλοί i. qu. δῆμος 4, 6.

Πολύενκτος a Teucro indica-
tus 1, 35.

Πολύστρατος ab Andromacho
indicatus 1, 13.

πομπεῖα 4, 29.

πομπή Olympiae 4, 29.

Πουλυτίων: ἐν τῇ Πουλυτίῳ-
νος οἰκία 1, 12. 14.

πράκτορες 1, 77 et 79 pseph.

πρέσβεις 3, 41. αὐτοκράτορες
3 arg. et 6. 39. cf. αὐτοκράτ.

πρεσβεύειν 3, 23. 34 sq. 41;
4, 41.

πρεσβευτής i. qu. ὁ πρεσβεύων
qui legati vice fungitur 4, 41.

προβάλλεσθαι λειτουργεῖν 1,
132.

προίξ 4, 14.

προκηρυκεύεσθαι περὶ σπον-
δῶν 3, 3.

πρόξενος 3, 3.

προπύλαιον Διονύσου Ath. 1,
38.

προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν
τὸν βασιλέα, de prytanibus
1, 111.

πρόσταξις: ἄτιμοι κατὰ προς-
τάξεις 1, 75. (78 pseph.)

προστάξεις εἰς κατεγνωσμέναι sanum non videtur.)
 προστάτης scil. τοῦ δήμου 4, 12.
 πρυτανεία: ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας 1, 73.
 πρυτανεῖον: σίτησις ἐν πρυτ. 4, 31 cf. 1, 45.
 πρυτανεῖον iudicium de caede 1, 78 pseph.
 πρυτάνεις 1, 12. 45 sq. 64. 111.
 πρυτανεύειν de prytanibus 1, 46. Ἀλαντὶς ἐπρυτάνευε 1, 96 pseph.
 Πυθόνικος Alcibiadem in cōtione accusat 1, 11 sq. 14. 27.

P.

Ῥήτορες 3, 1.

Σ.

Σάμος 2, 11.
 σανίδες tabulae legibus inscribendis 1, 83 pseph.
 σημαίνειν τῇ σάλπιγγι signum equitibus 1, 45.
 σημεῖον καθελεῖν signum ut senatus curiam ingrediatur 1, 36.
 Σικελία 1, 11. 117; 3, 30; 4, 41.
 σιταγωγοὶ νῆες 2, 21.
 σίτησις ἐν πρυτανείῳ 4, 31 cf. πρυταν.
 Σκαμάνδριος: τὸ ἐπὶ Σκαμάνδριον ψήφισμα 1, 43.
 σκάνδικες fr. 5.
 σκενὴ vestis insignis Calliae ut sacerdotis Cereris et Proserp. 1, 112.
 Σκύνθαι τοξόται Ath. 3, 5. cf. τοξόται.
 Σκῦρος Atheniensium propria 3, 12. 14.

Σμινδυρίδης a Teucro indicatus 1, 15.
 Σόλωνος νόμοι 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111.
 Σπένσιππος senator 1, 17. 22.
 σπονδαί i. qu. εἰρήνη 1, 80; 3, 3 sq. 29; sed distinguuntur ab εἰρήνῃ (σπ. ἐξ ἐπιταγμάτων, ἐπὶ ῥητοῖς) 3, 11 sq. 22.
 σταθμά 1, 83 v. μέτρα.
 στασιωτεία 4, 8.
 στεφανηφόρος ἀγών 4, 2. 32.
 Στέφανος testis Andoc. 1, 18.
 στεφανοῦν homines de republica bene meritos 1, 45; 2, 18. στεφανοῦν τὴν πόλιν de Olympionice 4, 26. 31.
 στήλη ἐφ' ᾗ ὁ στρατηγὸς ἐστὶν ὁ χαλκοῦς 1, 38. — inscribendis nominibus civium condemnatorum 1, 51. 78 pseph. 103. — στήλη ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου in qua Demophanti psephisma perscriptum erat 1, 96. — in Eleusinio, legem de ἐκτετηρία continens 1, 116. — στήλαι γεγραμμέναι monumenta pacis 3, 12. 22. 34.
 στοά ubi leges propositae exstabant 1, 82. 85. cf. τοῖχος.
 στρατηγὶς τριήρης 1, 11.
 στρατηγοί 1, 11. 45; 2, 17; 3, 34. — στρατηγὸς ὁ χαλκοῦς 1, 38 cf. στήλη. — στρατηγεῖν 1, 106. 147; 4, 13.
 στρεβλοῦσθαι 1, 44.
 συγγραφὴ syngrapha 4, 17.
 σύμβολα cum aliis civitatibus 4, 18.
 συμβόλαια ἴδια 1, 88.
 συνδικεῖν de advocatis a tribulibus rei electis 1, 150.
 συνωμόται i. qu. ἑταῖροι 4, 4.
 Συρακούσιοι 3, 30.
 σφαγεῖς qui in seditione caedem fecerunt 1, 78 pseph.

T.

Ταμίαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν
 ἄλλων θεῶν 1, 77 pseph.;
 ταμίας ἐν πόλει τῶν ἱερῶν
 χρημάτων 1, 132.
 τάξιν λιπεῖν crimen 1, 74.
 Ταυρέας a Dioclide indicatus
 1, 47.
 Ταυρέας Alcibiadis ἀντιχο-
 ρηγός 4, 20 sq.
 Τελένικος a Teucro indicatus
 1, 35.
 τελετή mysteriorum sollemne
 1, 111.
 τέλος πρίσθαι 1, 93.
 τετρακόσιοι Ath. 1, 78 pseph.;
 2, 11. 13 sq.
 Τεῦκρος μέτοικος index de
 mysteriis Hermisque 1, 15.
 28. 34 sq. 52. 59. 67.
 Τηλεκλῆς Calliae p. 1, 40.
 42. 47.
 Τιμάνθης a Teucro indicatus
 1, 35.
 Τισαμενός auctor psephis-
 matis 1, 83 pseph.
 Τίσανδρος Epilyci p. 1, 117;
 3, 29.
 Τίσαρχος a Teucro indicatus
 1, 15.
 τοῖχος ubi leges propositae
 exstabant 1, 84 pseph. cf.
 στοά.
 τοξόται Athenis 3, 5. 7. cf.
 Σκύθαι.
 τραγωδία 4, 23.
 τραγωδοῖς νικᾶν 4, 42.
 τριάκοντα 1, 80. 90. 94 sq.
 99. 101; 3, 10.
 τριήρης στρατηγίς 1, 11.
 Τροιζήν ab Athen. occupata
 3, 3.
 τρόπαιον ἱστάναι 1, 147.
 τροχός eculeus 1, 43.
 τυραννίς 4, 24.
 τύραννοι Pisistratidae 1, 106;

2, 26. — Quadringenti si
 lectio vera 1, 75. — adde
 78 et 97 pseph.; 4, 27. —
 τυραννεῖν 1, 97 pseph.

Υ.

Ὑπέρβολος (ὁ δημαγωγός) fr.
 5.
 ὑπερορία sc. χώρα 3, 36.
 ὑπεύθυνος 4, 30.
 ὑπόδικος 4, 31.

Φ.

Φαῖδρος a Teucro indicatus
 1, 15.
 φανερά οὐσία 1, 118.
 φάσις 1, 88.
 Φερεκλῆς ὁ Θημακεύς Lydi
 dominus et ab eo indicatus
 1, 17. 19. 22.
 Φερεκλῆς a Teucro indicatus
 1, 35.
 Φηγούσιος a pago Φηγοῦς 1,
 65.
 φήμη i. qu. κληδών 1, 131.
 Φίλιππος Andocidis testis 1,
 18.
 Φιλοκράτης a Teucro indica-
 tus 1, 15.
 Φιλοκράτης Andocidis testis
 1, 46.
 Φιλόχορος citatur or. 3 argum.
 Φορβαντεῖον Athenis 1, 62.
 φόρος sociorum Athen. 3, 9;
 4, 11.
 Φρύνιχος ὁ ὀρχησάμενος a
 Dioclide indicatus 1, 47.
 φυλέται 1, 150.
 φυλή 1, 97 pseph.
 Φυλή occupata 1, 80.

Χ.

Χαιρέδημος ab Andoc. indi-
 catus 1, 52. 67.

χαλκείον: ibi otiosi homines sedent 1, 40.

Χαρίας maioris Leogorae socer 1, 106 l. d.

Χαρικλῆς XXX vir 1, 36. 101.

Χάριππος a Teucro indicatus 1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους Andocidis amitinus 1, 47 sq. 51.

χεῖρα αἶρειν de χειροτονίᾳ 3, 41.

χερνίβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. possidebatur ab Atheniensibus 3, 9. 15.

χιλίας δραχμὰς ὀφείλειν poena eius qui in Eleusinio festo tempore supplex fuisset 1, 116; eius qui quintam partem suffragiorum in ἀπαγωγῇ actione non explesset 4, 18.

Χῖοι Alcibiadi hostias praebent Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρεῖα Atheniensium civium in sociis civitatibus 3, 15. χρεῶν ἀποκοπαί 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischomachi, post Calliae uxor 1, 127.

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὀφλεῖν 1, 74.

ψευδομαρτυριῶν ἄλῶναι s. ὀφλεῖν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab Andoc. dictus) apponitur integrum 1, 96 sqq.

Ἰσοτιμίδου de ἀτιμίας eorum qui de se confessi essent 1, 8. 71.

Κλεωνύμου (π. μηνύτρων) 1, 27.

Μενίππου de impunitate Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου, quo capite deminuti restituebantur 1, 73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μηνύτρων) 1, 27.

ἐπὶ Σκαμανδρίου (ne de civibus Ath. quaestio haberetur) 1, 43.

Τισαμενοῦ (π. δοκιμασίας νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

ᾠιδεῖον 1, 38.

ὠνὴν πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου 1, 73. 92.

